

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

ปริญญาานิพนธ์
ของ
นิติพันธ์ บุตรจួយ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2553

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

ปริญญานิพนธ์
ของ
นิติพันธ์ บุตรจួយ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2553
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ
ของ
นิติพันธ์ บุตรจួយ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
กันยายน 2553

นิตินันท์ บุตรบุญ. (2553). ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษา เพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวลีย์.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จากโรงเรียน จำนวน 256 โรงเรียน จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนี ความสอดคล้อง .80-1.00 มีค่าความเชื่อมั่น .91 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ในแต่ละด้านเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกด้านประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .67) ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = .76) ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .78) ด้านการวัดและประเมินผล วิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .68) ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = .80) และด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .74)

เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ครูพลศึกษาเพศชาย มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74 และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73

เมื่อพิจารณาตามระดับการสอน พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษา มีความ ต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน เท่ากับ .73 และครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73

เมื่อพิจารณาตามอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มี อายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา ต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 11 ปีขึ้นไป-20 ปี มีความต้องการ พัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 21 ปีขึ้นไป-30 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74 และครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 31 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .75

เมื่อพิจารณาตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74

เมื่อพิจารณาตามวุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอน พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 และครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .59

NEEDS FOR PROFESSIONAL DEVELOPMENT OF PHYSICAL EDUCATION TEACHER
UNDER PETCHABURI EDUCATIONAL SERVICE AREA
IN ACADEMIC YEAR 2010

AN ABSTRACT
BY
NITIPUN BOOTCHUY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University
September 2010

Nitipun Bootchuy. (2010). *Needs for Professional Development of Physical Education Teacher under Petchaburi Educational Service Area in Academic Year 2010*. Master thesis, M.Ed. (Physical Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Assoc. Prof. Dr.Wasana Kuna-apisit, Asst. Prof. Dr.Namchai Lewan.

This study purposed to investigate needs for professional development of physical education teacher under Petchaburi Educational Service Area in academic year 2010. Populations and samples were 330 physical education teachers in 256 schools. The research instrument was a questionnaire constructed by the researcher with IOC between .80 - 1.00 and .91 of reliability. Data were analyzed into frequency, percentage, means and standard deviations.

The results were found as follows :

In total, the physical education teachers needed for professional development at high level in every aspect ; curriculum and substance $\bar{X} = 3.84$, S.D. = .67, learning management $\bar{X} = 3.93$, S.D. = .76, facilities and equipment $\bar{X} = 3.91$, S.D. = .78, assessment $\bar{X} = 3.87$, S.D. = .68, extra curriculum management $\bar{X} = 3.75$, S.D. = .80, knowledge and academic standing enhancement $\bar{X} = 3.90$, S.D. = .74

Male and female physical education teachers needed for professional development at high level in 6 aspects with $\bar{X} = 3.85$, S.D. = .74; $\bar{X} = 3.89$, S.D. = .73 respectively.

In teaching level, both elementary and secondary physical education teachers needed for professional development at high level in 6 aspects with $\bar{X} = 3.84$, S.D. = .73; $\bar{X} = 3.89$, S.D. = .73 respectively.

At all of official age, physical education teachers needed for professional development at high level in 6 aspects with $\bar{X} = 4.07$, S.D. = .73; $\bar{X} = 3.87$, S.D. = .73; $\bar{X} = 3.83$, S.D. = .74; $\bar{X} = 3.72$, S.D. = .75 respectively.

Physical education teachers, both physical education degree and non physical education degree teachers, needed for professional development at high level in 6 aspects with $\bar{X} = 3.85$, S.D. = .73; $\bar{X} = 3.88$, S.D. = .74 respectively.

Physical education teachers in every teaching experience years needed for professional development at high level in 6 aspects with $\bar{X} = 4.07$, S.D. = .73; $\bar{X} = 3.87$, S.D. = .73; $\bar{X} = 3.83$, S.D. = .74; $\bar{X} = 3.72$, S.D. = .75 respectively.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

ของ

นิติพันธ์ บุตรบุญ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่.....เดือน .....พ.ศ. 2553

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

..... ประธาน

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพูนท์)

..... กรรมการ

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์)

(รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วิสนศักดิ์ อ่วมเพ็ง)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นำชัย เลวัลย์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ ประธานสอบปริญญานิพนธ์ ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม และรองศาสตราจารย์วิสันศักดิ์ อ่วมเพ็ง กรรมการสอบปริญญานิพนธ์ ที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ แก้ไข และปรับปรุงข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกท่านที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาทางด้านพลศึกษาจนทำให้ผู้วิจัยสามารถค้นคว้าข้อมูล และจัดทำ ปริญญานิพนธ์ได้ประสบผลสำเร็จ ขอกราบขอบพระคุณผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูลการจัดทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อสุเทพ คุณแม่นิภาพร บุตรจួយ ญาติพี่น้อง ทุกท่าน และคุณจาริมา วัจนะรัตน์ ที่คอยสนับสนุนตลอดเวลาที่ได้ศึกษาอยู่จนจบการศึกษา ขอขอบคุณพี่ ๆ และเพื่อน ๆ คณะกรรมการนิสิตระดับบัณฑิตศึกษาปีการศึกษา 2552 ทุกคน ตลอดจนเพื่อนวิชาเอกพลศึกษาที่เรียนปริญญาโท รหัส 50 ทุกคนที่คอยเป็นกำลังใจให้แก่ผู้วิจัย เสมอมา ถ้าหากผลงานวิจัยมีสิ่งดีงามและเป็นประโยชน์ ผู้วิจัยขออุทิศสิ่งดีงามแก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

นิติพันธ์ บุตรจួយ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความต้องการ.....	8
ความหมายของการพัฒนาวิชาชีพ.....	13
ความสำคัญของวิชาชีพพลศึกษา.....	16
คุณสมบัติของครูพลศึกษา.....	17
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554).....	18
พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545.....	22
มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ.....	27
มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	31
มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา.....	34
การพัฒนาครูกับการนำหลักสูตรไปใช้.....	43
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	44
งานวิจัยในต่างประเทศ.....	44
งานวิจัยในประเทศ.....	46
3 วิธีดำเนินการวิจัย	51
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	51
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	51

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
3 (ต่อ)	
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55
5 บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	78
สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	78
สรุปผลการวิจัย.....	80
อภิปรายผล.....	83
ข้อเสนอแนะ.....	85
ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	85
บรรณานุกรม.....	86
ภาคผนวก.....	90
ภาคผนวก ก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	91
ภาคผนวก ข รายนามผู้เชี่ยวชาญ.....	103
ภาคผนวก ค ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ.....	105
ภาคผนวก ง ข้อมูลโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี.....	112
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	121

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของคะแนนข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพ ของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=330).....	55
2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา (N=330).....	57
3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา (N=330).....	59
4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาด้านสื่ออุปกรณ์การสอน (N=330).....	60
5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (N=330).....	61
6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา (N=330).....	63
7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ (N=330).....	64
8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศ.....	65
9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามระดับการสอน.....	67
10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามอายุราชการ.....	69
11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา.....	72

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง

หน้า

- 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ
ครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553
ตามวุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอน..... 74

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 ระดับความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow. 1970).....	9
---	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนให้สามารถนำการพัฒนาประเทศทั้งในด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกประเทศ ผลผลิต ของระบบการศึกษา คือ พลเมืองของประเทศที่สามารถปรับตัว แก้ไขปัญหาที่มีความหลากหลาย ในสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา และสามารถริเริ่มพัฒนาตนเอง ครอบครัว ชุมชน ตลอดจนประเทศชาติให้พัฒนาและก้าวหน้าไปได้อย่างมีหลักการบนพื้นฐานของความเข้าใจในเหตุ และผล ความถูกต้อง ความดีงาม และความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมการศึกษาที่พึงประสงค์ ในสังคมปัจจุบันจะต้องเป็นการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนให้สมดุลทั้งด้านปัญญา จิตใจ และสังคม ทั้งในระดับความคิด ค่านิยม และพฤติกรรม เพราะเมื่อบุคคลมีความรู้ แต่มีความประพฤติ ทัศนคติ ค่านิยม และคุณธรรมที่ไม่ถูกต้องเหมาะสมย่อมนำไปสู่การใช้ความรู้ในทางที่ไม่ก่อประโยชน์ ทั้งตนเองและส่วนรวมได้ การศึกษาจึงเป็นทั้งกระบวนการและเนื้อหาในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ เป็นการถ่ายทอดวัฒนธรรมและเป็นการสร้างภูมิปัญญาให้แก่สังคม ดังนั้น การศึกษา จึงเป็นรากฐานและเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมืองของ ประเทศ การที่จะใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือในการพัฒนาประชากรและประเทศชาติ ให้บรรลุ เป้าหมายดังกล่าวได้จำเป็นต้องพัฒนาระบบการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ มาตรฐาน และมี ประสิทธิภาพดีพอที่จะพัฒนาประชากรและประเทศชาติให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วใน กระแสโลกาภิวัตน์

ครูจึงมีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงและพัฒนา ครูจะต้องได้รับการพัฒนาให้ทันต่อการ เปลี่ยนแปลง ดังนั้น ครูจึงต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทเป็นผู้นำทางปัญญาที่จะนำศิษย์ไปสู่แสงสว่างใน การดำเนินชีวิต การจัดการศึกษาที่สมบูรณ์แบบนั้น ควรจัดให้มีการส่งเสริมกันไปทั้ง 4 ด้าน คือ พุทธศึกษา จริยศึกษา พลศึกษา และหัตถศึกษา เพื่อจะได้ผลิตเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดี มีความรู้ มีร่างกายแข็งแรง สุขภาพพลานามัยสมบูรณ์ และสามารถออกไปประกอบสัมมาชีพได้ จึงจะเป็น พลเมืองที่ดีมีคุณภาพของประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2523: 25)

อาชีพครูเป็นอาชีพที่ต้องพัฒนาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ และ การเมืองอยู่เสมอ เพราะครูต้องทำหน้าที่กระตุ้น สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยตัว ผู้เรียนเอง โดยการจัดโอกาส และสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้เข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสาร และแหล่ง วิทยาการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดทั้งตัวของครูเอง ต้องมีสมรรถภาพที่หลากหลาย สามารถตอบสนองวิธีการการเรียนรู้ และความต้องการที่จะเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ครูจึงจะ ทำหน้าที่ครูยุคใหม่ได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอถึงแนวทางการพัฒนาครูในภาวะวิกฤติทางเศรษฐกิจที่น่ารับฟัง และจะเก็บเอาไปคิดในหลักการที่ว่า การพัฒนาครูให้มีศักยภาพ และคุณภาพพร้อมทำหน้าที่ครู เป็นเรื่องจำเป็นที่จะต้องทำอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องอยู่เสมอ ทั้งในภาวะปกติ และภาวะวิกฤติ ดังนั้น การพึ่งตนเอง และการปรับใช้ทรัพยากรเท่าที่มีอยู่ จึงเป็นเรื่องที่ทุกคนไม่ว่าจะเป็นครู ผู้บริหาร ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องต้องเกิดตระหนักร่วมกันในภาวะวิกฤติ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูทุกคนต้องมีจิตสำนึก มีมโนธรรม และอุดมการณ์ที่จะพัฒนาตนเองอยู่เสมอในการทำหน้าที่ครู และผู้บริหารต้องมีความตระหนัก และถือว่าเป็นภารกิจสำคัญในการส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง โดยที่มุ่งผลให้เกิดขึ้นกับตัวผู้เรียน และมุ่งให้เกิดผลกระทบต่อการพัฒนาโรงเรียน และชุมชนเป็นสำคัญ (พลสันห์ โพธิ์ศรีทอง. 2541: 10)

ครูพลศึกษานอกจากจะทำหน้าที่เหมือนครูในสายวิชาอื่น ๆ ในการอบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่นักเรียนแล้ว ครูพลศึกษายังต้องรับภาระนอกเหนือจากนั้น คือต้องช่วยให้ผู้เรียนมีการเจริญเติบโต และพัฒนาการทางกายมีจิตใจที่ดีงาม กล้าคิดกล้าแสดงออก มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีความรับผิดชอบในฐานะพลเมืองที่ดี ครูพลศึกษาเป็นบุคคลหนึ่งที่จะสามารถปลูกฝังทัศนคติที่ดีงามทางด้านพลศึกษาให้นักเรียนได้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

พลศึกษานับว่ามีความสำคัญมาก เพราะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการศึกษา ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ มีการพัฒนาองค์รวมของความเป็นมนุษย์ วิชาพลศึกษาจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของแผนการศึกษาแห่งชาติตลอดมา เช่นในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้กำหนดให้มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ และสติปัญญา

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการ นักบริหาร และนักวิชาการพลศึกษาหลายคนได้เห็นความสำคัญของการพลศึกษา และได้ให้ความหมายและความสำคัญของวิชาพลศึกษา ดังเช่น วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 35) ได้ให้ความหมายของวิชาพลศึกษาว่าเป็นกระบวนการศึกษาอย่างหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้มีความเจริญงอกงาม และมีพัฒนาการทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยอาศัยกิจกรรมพลศึกษาที่ได้เลือกเฟ้นแล้วเป็นสื่อของการเรียนรู้และพัฒนา

การพลศึกษาจึงมีความสำคัญในการส่งเสริมและพัฒนาประชากรของประเทศในทุก ๆ ด้าน พลศึกษาได้รับการจัดเข้าสู่หลักสูตรของโรงเรียนทุกระดับเพื่อมุ่งหวังที่จะพัฒนาเยาวชนของชาติตั้งแต่วัยเด็กเพื่อเป็นพลเมืองที่เข้มแข็งของชาติในอนาคตและเพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายสำคัญของการศึกษาและพัฒนาประเทศคือการพัฒนาคน ดังนั้น ครูพลศึกษาจึงควรได้รับการพัฒนาความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานในวิชาชีพของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งกิจกรรมต่าง ๆ ในการพัฒนาครูพลศึกษาไม่ว่าจะเป็นการจัดอบรม สัมมนาหรือศึกษาดูงานหรือการศึกษาต่อควรจัดให้ตรงกับความสนใจ และความต้องการของครูพลศึกษา ประกอบกับข้าราชการครูไม่ว่าจะเป็นสายการสอนวิชาใด ต่างมีความต้องการที่จะพัฒนาตนเองให้เข้าสู่มาตรฐานวิชาชีพโดยมีสมรรถนะที่สอดคล้องกับที่ครูสภาและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการและบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็น

หน่วยงานที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเลื่อนวิทยฐานะของครูได้กำหนดไว้ ซึ่งหมายรวมทั้ง
ครูพลศึกษาในจังหวัดเพชรบุรีด้วย

ด้วยเหตุผลและความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจศึกษาถึงความต้องการ
พัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ทั้งนี้ เพื่อต้องการทราบระดับความ
ต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาเพื่อเป็นข้อมูลและแนวทางสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องใน
การพัฒนาครูพลศึกษาและวิชาชีพพลศึกษาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป และท้ายที่สุดผู้ได้รับประโยชน์
คือ นักเรียน

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี
ปี พ.ศ. 2553

ความสำคัญของการวิจัย

ทำให้ทราบความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี
ปี พ.ศ. 2553 เพื่อเป็นแนวทางให้สถาบันหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาวิชาชีพ
ครูพลศึกษา ได้ทราบถึงข้อมูลในการที่จะนำไปดำเนินการ หรือปรับปรุงแก้ไขกระบวนการพัฒนา
ศักยภาพครูให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นของครูอันจะส่งผลดีต่อการพัฒนานักเรียนต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา
เพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จากโรงเรียน จำนวน 256 โรงเรียน จำนวน 330 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่
  - 1.1 เพศ
    - 1.1.1 ชาย
    - 1.1.2 หญิง
  - 1.2 ระดับการสอน
    - 1.2.1 ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6)
    - 1.2.2 มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6)
  - 1.3 อายุราชการ
    - 1.3.1 ต่ำกว่า 10 ปี
    - 1.3.2 11 ปีขึ้นไป-20 ปี

- 1.3.3 21 ปีขึ้นไป-30 ปี
- 1.3.4 31 ปีขึ้นไป
- 1.4 วุฒิทางการศึกษา
  - 1.4.1 มีวุฒิต่างพลศึกษา
  - 1.4.2 ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา
- 1.5 ประสบการณ์การเป็นครูพลศึกษา
  - 1.5.1 ต่ำกว่า 10 ปี
  - 1.5.2 11 ปีขึ้นไป-20 ปี
  - 1.5.3 21 ปีขึ้นไป-30 ปี
  - 1.5.4 31 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในขอบข่ายต่างๆ 6 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา
- 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- 2.3 ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
- 2.5 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
- 2.6 ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **วิชาชีพครู** หมายถึง วิชาชีพทางการศึกษาที่อยู่ในวิชาชีพนี้ต้องทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในสถานศึกษาที่ต่ำกว่าระดับปริญญา ทั้งของรัฐ และเอกชน ดังบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

2. **ความต้องการพัฒนาวิชาชีพ** หมายถึง สิ่งที่ครูพลศึกษาต้องการเสริมสร้างศักยภาพในด้านการจัดการเรียนการสอน การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งปรับปรุงคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของครูพลศึกษาให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 อย่างเป็นระบบ โดยแบ่งเป็นความต้องการ 6 ด้าน ดังนี้

2.1 **ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา** หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ของหลักสูตรและเนื้อหาของวิชาพลศึกษาเพื่อนำไปใช้ให้พัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในกระบวนการจัดการเรียนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการวางแผนและใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมและวิธีสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้

2.3 สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา การเลือก การผลิต และการจัดหาสื่ออุปกรณ์มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.4 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในเรื่องการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ วิธีการวัดและประเมินผล การสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และการประเมินผลการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

2.5 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย การจัดกิจกรรมพลศึกษา สำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ และการจัดพลศึกษาในลักษณะชมรมกีฬาในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

2.6 ด้านการส่งเสริมความรู้และวิทย์ฐานะ หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้เพื่อการพัฒนาวิทย์ฐานะเกี่ยวกับพลศึกษา ทางด้านการฝึกอบรม หรือประชุมเชิงวิชาการ สัมมนาครูเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ การเข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือการเลื่อนระดับ การเขียนเอกสารตำราเรียน และอื่นๆ

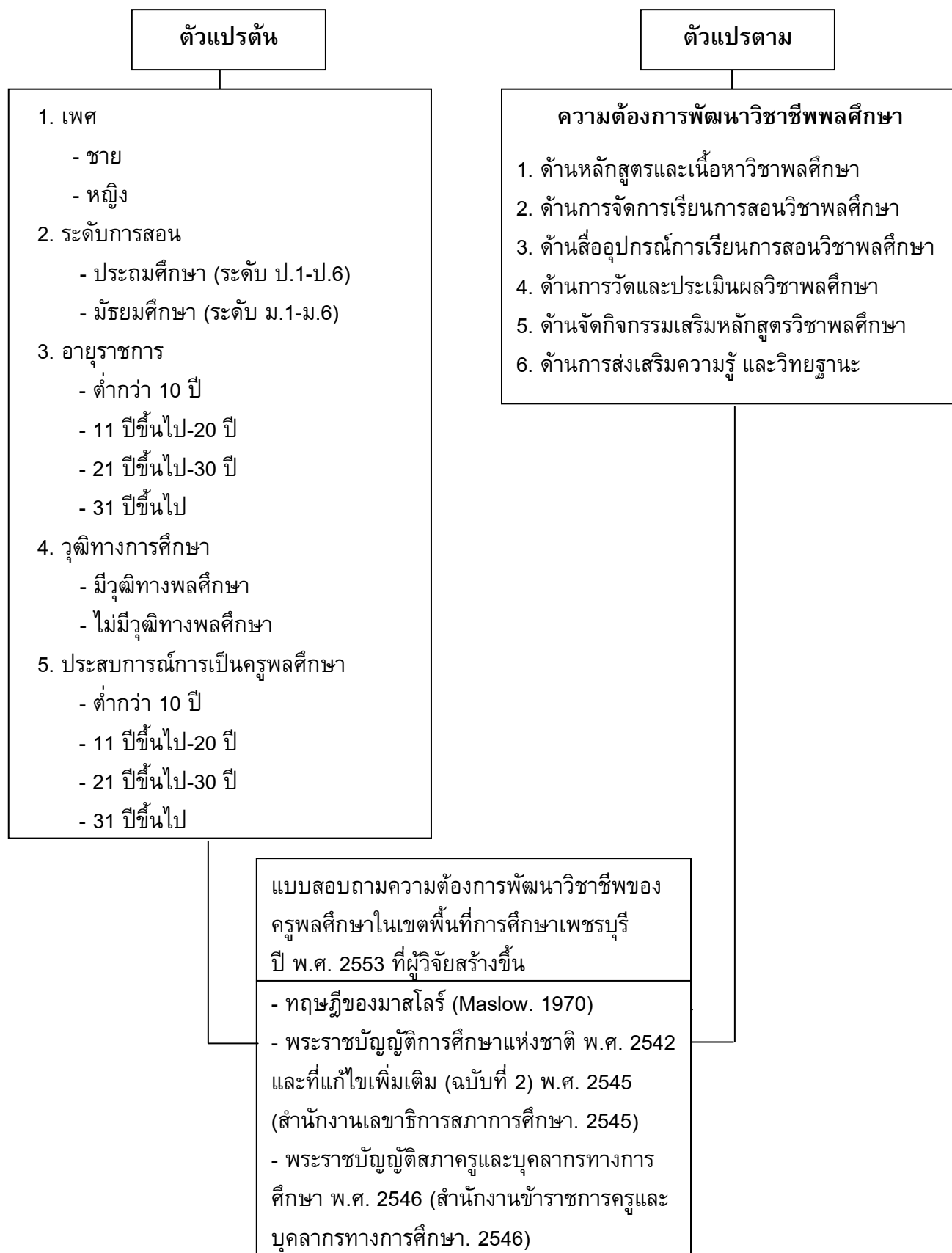
3. ครูพลศึกษา หมายถึง ครูพลศึกษาชาย และครูพลศึกษาหญิง ที่เป็นครูประจำการทั้งที่มีวุฒิและไม่มีวุฒิทางพลศึกษา และทำการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในโรงเรียน ของเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

4. วิทย์ฐานะ หมายถึง ระดับความรู้ความสามารถ ความชำนาญการหรือความเชี่ยวชาญของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในการปฏิบัติงานวิชาชีพ โดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 กำหนดวิทย์ฐานะข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไว้ 4 ระดับ คือ วิทย์ฐานะชำนาญการ วิทย์ฐานะชำนาญการพิเศษ วิทย์ฐานะเชี่ยวชาญ และวิทย์ฐานะเชี่ยวชาญพิเศษ

5. มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วยมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติตน

6. การพัฒนาครู หมายถึง การพัฒนาบุคคลที่ทำหน้าที่จัดการเรียนรู้แก่ผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ผู้วิจัยได้จัดแบ่งเป็นหมวดหมู่ของการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ
2. ความหมายของการพัฒนาวิชาชีพ
3. ความสำคัญของวิชาชีพพลศึกษา
4. คุณสมบัติของครูพลศึกษา
5. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)
6. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545

7. มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ
8. มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน
9. มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา
10. การพัฒนาครูกับการนำหลักสูตรไปใช้
11. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 11.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
  - 11.2 งานวิจัยในประเทศ

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวกับความต้องการ

คณะทำงานโครงการปฏิรูปการศึกษา กรมพลศึกษา (2544: 7-14) ได้กล่าวว่าความต้องการของมนุษย์ หมายถึงการที่มนุษย์เรามีความต้องการตามธรรมชาติ ถ้าได้บรรลุความต้องการตามประสงค์ก็จะรู้สึกนิยมชมชื่นและมีความเชื่อมั่นในตนเอง ความต้องการเป็นเครื่องกระตุ้นให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาเพื่อสนองความต้องการหรือความจำเป็นให้จึงได้ โดยแบ่งความต้องการของมนุษย์ออกเป็น 4 ประการ คือ

1. ความต้องการทางร่างกาย ประกอบด้วย ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศหายใจ การขับถ่าย การเคลื่อนไหว และการพักผ่อน เป็นต้น
2. ความต้องการทางด้านอารมณ์และสังคม ประกอบด้วยความต้องการความรัก ความปลอดภัย อิสรภาพและความสำเร็จ
3. ความต้องการทางสติปัญญา

4. ความต้องการในการเคลื่อนไหวร่างกาย มนุษย์มีความจำเป็นในการเคลื่อนไหวตลอดเวลาไม่ว่าจะเป็นเวลาหลับและตื่น ทั้งนี้ เพราะอวัยวะภายในร่างกายทุกส่วนจะต้องเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ธรรมชาติของร่างกายต้องการเคลื่อนไหว จึงผลักดันให้มนุษย์ออกกำลังกาย เพื่อพัฒนากลไกการเคลื่อนไหวของอวัยวะภายในร่างกายให้อยู่ในลักษณะการเคลื่อนไหวที่สมดุล และเพื่อประสิทธิภาพในการทำงานของร่างกาย เพราะการออกกำลังกายจะทำให้อวัยวะส่วนต่างๆ เจริญเติบโต ความต้องการตามธรรมชาติที่ต้องแสดงออก สุนัขก็พาเปรียบเสมือนหนึ่งห้องปฏิบัติการ ที่จะทราบได้ว่าเด็กมีพฤติกรรมเช่นไร ทั้งนี้โดยธรรมชาติของมนุษย์ต้องการแสดงออก การแสดงออกที่ดีและสามารถระบายพฤติกรรมออกมาให้เห็นชัด ก็คือ การแสดงออกด้วยการออกกำลังกายโดยการเล่นกีฬา

มาสโลว์ (Maslow. 1970: 80-92) ได้กล่าวว่าความต้องการ คือ สภาพการณ์ขาดสมดุลภายในร่างกายมนุษย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดแรงผลักดันให้มนุษย์ต่อสู้เพื่อสภาพความต้องการและกล่าวถึงลักษณะความต้องการของมนุษย์ไว้ดังนี้

ภาพประกอบ 1 ระดับความต้องการของมนุษย์ตามทฤษฎีของมาสโลว์
ที่มา: Maslow. (1970). Motivation and Personality. หน้า 80-92.

1. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต อันได้แก่อาหาร เครื่องนุ่งห่ม ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค อากาศ เป็นต้น

2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety Needs) เป็นความต้องการทางด้านร่างกายด้านสุขภาพที่ดี ความปลอดภัยจากภัยอันตราย ตลอดจนความมั่นคงในการประกอบอาชีพหน้าที่การงาน

3. ความต้องการความรักและความต้องการมีส่วนร่วมหรือเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs) เมื่อความต้องการทั้งสองขั้นที่กล่าวมาแล้วได้รับการตอบสนอง บุคคลจะมีความต้องการด้านที่ 3 คือการมีเพื่อนฝูงและความต้องการให้เป็นที่ยอมรับ ต้องการความรัก ความปรารถนาดี ต้องการที่จะมีความรู้สึกเป็นเจ้าของหรือเป็นส่วนหนึ่งของสังคม

4. ความต้องการการนิยมนยกย่องและการยอมรับนับถือ (Esteem Needs from Oneself and Others) ความต้องการขั้นนี้ คือความต้องการที่จะให้คนอื่นยอมรับนับถือ เกิดมีความภาคภูมิใจในตนเองมีศักดิ์ศรี ภาคภูมิใจในสถานภาพในสังคม มีความนับถือตนเอง

5. ความต้องการได้รับความสำเร็จ (Self-actualized Needs) ความต้องการขั้นนี้เป็นความต้องการขั้นสูงสุด เป็นความต้องการที่บุคคลตระหนักถึงศักยภาพแห่งตน จากการที่มีโอกาสพัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าอยู่เสมอและมีโอกาสที่จะสร้างสรรค์ความคิดความอ่านให้กว้างขวางออกไป

สมพงษ์ เกษมสิน (2519: 298-301) ได้ให้ความหมายว่า ความต้องการของมนุษย์คือมูลเหตุจูงใจอันสำคัญของบุคคลที่เป็นพลังผลักดันให้มนุษย์เราต่อสู้ดิ้นรนโดยมีความทะเยอทะยาน (Ambition) มีอารมณ์ (Emotion) ความนึกคิด (Thinking) มีความหวัง (Hope) และความภาคภูมิใจ (Pride) ซึ่งขนาดแห่งความต้องการของมนุษย์แต่ละคนมีไม่เท่ากัน

สุรพล อรุณรัตน์ (2528: 30) ได้ให้ความหมายว่าความต้องการ คือทุกสิ่งทุกอย่างที่จะบันดาลให้คนมีความเจริญเติบโตหรือพัฒนาการในทุกๆ ส่วนที่ประกอบเป็นอินทรีย์ของตน ไม่ว่าจะ เป็นด้านกายภาพหรือจิตภาพ อารมณ์ และสังคม ดังนั้น ความต้องการของมนุษย์จึงถือว่าเป็นแรงขับที่สำคัญที่ทำให้เกิดพัฒนาการมากขึ้น เป็นความขาดแคลนที่กระตุ้นให้บุคคลแต่ละคนแสวงหา และดำเนินการเพื่อตอบสนองความต้องการนั้น

สรุปแล้ว ความต้องการ คือ สภาพที่มนุษย์ประสงค์ที่จะได้รับเพื่อการอยู่รอด การประกอบอาชีพการทำงาน และการพัฒนาตนเองซึ่งมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของตนเอง

2. ทฤษฎีความคาดหวัง (The Theory of Expectancy) ทฤษฎีอธิบายว่า ถ้าความคาดหวังกับสิ่งใดที่ได้แตกต่างกันมาก คนเราจะเกิดความผิดหวังหมดกำลังใจ การจัดความหวังหรือการตั้งจุดมุ่งหมายของเราให้อยู่ในความสามารถที่จะทำได้สำเร็จ ทำให้คนมีกำลังใจที่จะทำกิจกรรมให้สำเร็จตามความมุ่งหมาย ทฤษฎีนี้ใช้การคาดคะเนเหตุการณ์ล่วงหน้าเป็นสิ่งที่ประกอบการตัดสินใจหรือประเมินค่าพฤติกรรมที่บุคคลแสดงออกมานั้นคือพฤติกรรมที่ได้รับแรงจูงใจให้แสดงออกมาและขึ้นอยู่กับผลการประเมินผลพฤติกรรมที่เคยแสดงออกมา (สรีร์ย์ พันธุรักษ์. 2541: 16 ; อ้างอิงจาก Hilgard. 1968-2: 252)

3. ทฤษฎีแรงขับ (Drive Theory) พฤติกรรมและการกระทำของคนมีส่วนสัมพันธ์กับแรงขับภายในของแต่ละคน แรงขับมีลักษณะที่สำคัญ 2 ลักษณะ คือ แรงขับภายในร่างกายเป็นแรงขับที่เกิดจากความต้องการของร่างกาย และแรงขับภายนอกร่างกาย เป็นแรงขับที่เกิดจากความ

ต้องการทางด้านสติปัญญา อารมณ์ และสังคม ซึ่งลักษณะดังกล่าวจะมีผลทำให้คนมีพฤติกรรมที่ต่างกัน แรงขับสามารถแยกแยะได้ ดังนี้ แรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิต แรงขับฉุกเฉิน แรงขับเพื่อการศึกษา แต่บุคคลจะต้องมีแรงขับเพื่อการอยู่รอดของชีวิตก่อน (โยฮัน คันสนยูทซ์. 2531: 150)

4. ทฤษฎีทางปัญญา (Cognitive Theory) เป็นทฤษฎีที่มีความเชื่อมั่นเกี่ยวกับความสามารถของบุคคลในการมีเหตุผลที่จะตัดสินใจกระทำสิ่งต่างๆ มีความคล้ายคลึงกับความเชื่อมั่นในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มี (อารี พันธุ์มณี. 2538: 186) ความเชื่อว่าบุคคลมีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจในสิ่งต่างๆ ได้อย่างมีเหตุผลด้วยปัญญาของตนเอง

5. ทฤษฎีความสุขส่วนตัว (Hedonistic Theory) บุคคลทุกคนมีความต้องการแสวงหาความสุขส่วนตัว ลักษณะความต้องการแสวงหาความสุขนี้ เป็นแรงจูงใจหรือตัวเร้าให้บุคคลได้มีการกระทำและแสดงพฤติกรรมต่างๆ ออกมา พฤติกรรมในแต่ละบุคคลนั้นมีการแสดงออกมาแตกต่างกัน บางคนมีการแสดงเพื่อให้ได้มาซึ่งความสุข ไม่ทำความเดือดร้อนต่อผู้อื่น แต่บางคนอาจมีการแสดงออกถึงความสุขของตนที่สร้างความเดือดร้อนต่อผู้อื่น (อารี พันธุ์มณี. 2538: 186)

6. ทฤษฎีสัญชาตญาณ (Instinctual Theory) สัญชาตญาณคือสิ่งที่ติดตัวบุคคลมาตั้งแต่กำเนิดซึ่งทำให้บุคคลมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ โดยไม่จำเป็นจะต้องมีการเรียนรู้ ลักษณะของสัญชาตญาณมีหลายประเภท คือ

6.1 สัญชาตญาณเกี่ยวกับการดำรงชีวิต นั่นคือ เมื่อร่างกายอยู่ในสภาวะที่ไม่สมดุลความไม่สมดุลทางด้านร่างกายจะเป็นตัวเร้า หรือแรงจูงใจให้ร่างกายได้มีพฤติกรรมต่าง ๆ เกิดขึ้น เพื่อให้ร่างกายอยู่ในสภาวะที่สมดุล อันเป็นผลทำให้บุคคลดำรงชีวิตต่อไปได้

6.2 สัญชาตญาณเกี่ยวกับความตาย โดยทั่วไปแล้วบุคคลทุกคนมักจะให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของความตาย เกรงกลัวว่าตนจะถึงแก่ความตาย ทำให้สนใจสุขภาพอนามัยของตนเอง

6.3 สัญชาตญาณทางสังคม เมื่อบุคคลมีอายุเพิ่มมากขึ้นย่อมจะมีการเรียนรู้ประสบการณ์มากขึ้น มีการลอกเลียนแบบสภาพแวดล้อมจากประสบการณ์ตามสภาพสังคมของแต่ละแห่ง การถ่ายทอดสืบเนื่องกันมา ทำให้สัญชาตญาณทางสังคมของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน (อารี พันธุ์มณี. 2538: 186)

7. ทฤษฎีความต้องการของเมอร์เรย์ (อารี พันธุ์มณี. 2534: 89-92 ; อ้างอิงจาก Murray.n.d.) เมอร์เรย์ มีความคิดเห็นว่า ความต้องการนี้บางครั้งเกิดขึ้นเนื่องจากการกระตุ้นจากภายในของบุคคล และบางครั้งอาจเกิดความต้องการอันเนื่องมาจากสภาพสังคมหรือแรงกระตุ้นจากภายนอกก็ได้ หรืออาจกล่าวได้ว่า ความต้องการเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นอันเนื่องมาจากสภาพทางร่างกายและสภาพทางจิตใจนั่นเอง ทฤษฎีความต้องการตามหลักการของเมอร์เรย์ สามารถสรุปได้ดังนี้

7.1 ความต้องการที่จะเอาชนะด้วยการแสดงความก้าวร้าวออกมา (Need for Aggression) เป็นความต้องการที่จะเอาชนะผู้อื่น เอาชนะสิ่งที่ขัดขวางทั้งปวงด้วยความรุนแรงมีการต่อสู้ การแก้แค้น การทำร้ายร่างกายหรือการฆ่าฟันกัน เช่น การพูดประชดประชันกับเพื่อนที่ไม่ชอบ เป็นต้น

7.2 ความต้องการที่จะเอาชนะฟันฝ่าอุปสรรคต่าง ๆ (Need for Counteraction) เป็นความต้องการที่จะฟันฝ่าอุปสรรคความล้มเหลวต่าง ๆ ด้วยการสร้างความพยายามขึ้น เช่น เมื่อได้รับคำตักเตือนผู้ที่ไม่ได้รับจะเกิดความพอกเพียรพยายามขึ้น เอาชนะคำสบประมาทจนประสบผลสำเร็จ เป็นต้น

7.3 ความต้องการที่จะยอมแพ้ (Need for Abasement) เป็นความต้องการที่จะยอมแพ้ยอมรับผิด ยอมรับคำวิพากษ์วิจารณ์ หรือยอมรับการถูกลงโทษ เช่น การเผาตัวตาย เพื่อประท้วงการปกครอง เป็นต้น

7.4 ความต้องการป้องกันตัวเอง (Need for Defense) เป็นความพยายามที่จะป้องกันตัวเองจากคำวิพากษ์วิจารณ์และการตำหนิติเตียนเพื่อเป็นการป้องกันทางจิตใจ พยายามหาเหตุผลมาอธิบายการกระทำของตน มีการป้องกันตนเองเพื่อให้พ้นผิดจากการกระทำต่าง ๆ ทั้งปวง

7.5 ความต้องการเป็นอิสระ (Need for Autonomy) เป็นความต้องการเป็นอิสระจากสิ่งกีดขวางทั้งปวง ต้องการที่จะต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเป็นตัวตนของตัวเอง

7.6 ความต้องการความสำเร็จ (Need for Achievement) เป็นความต้องการที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ที่ยากลำบากให้ประสบความสำเร็จ พยายามเอาชนะอุปสรรคทั้งปวง เพื่อให้การทำงานของตนประสบความสำเร็จ

7.7 ความต้องการสร้างมิตรภาพกับบุคคลอื่น (Need for Affiliation) เป็นความต้องการที่จะทำให้ผู้อื่นรักใคร่ ต้องการรู้จักหรือมีความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น มีความซื่อสัตย์ต่อเพื่อน และพยายามสร้างความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับบุคคลอื่น

7.8 ความต้องการความสนุกสนาน (Need for Play) เป็นความต้องการที่จะแสดงความสนุกสนาน ต้องการหัวเราะเพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด มีการสร้างหรือเล่าเรื่องตลกขบขัน มีการพักผ่อนหย่อนใจ มีการเล่นเกมกีฬา เป็นต้น

7.9 ความต้องการแยกตนเองจากผู้อื่น (Need for Rejection) เป็นความต้องการหรือเป็นความปรารถนาของบุคคลในการแยกตนเองออกจากผู้อื่น ไม่มีความรู้สึกยินดียินร้ายกับบุคคลอื่น ต้องการเมินเฉยจากผู้อื่น

7.10 ความต้องการความช่วยเหลือจากผู้อื่น (Need for Succedanea) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นมีความสุข เห็นอกเห็นใจ มีความสงสาร ต้องการได้รับความช่วยเหลือการดูแลและคำแนะนำจากบุคคลอื่น

7.11 ความต้องการที่จะให้ความช่วยเหลือต่อบุคคลอื่น (Need for Nurturance) เป็นความต้องการมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมกับบุคคลอื่น โดยการให้ความช่วยเหลือแก่บุคคลที่ไม่สามารถจะช่วยเหลือตนเองได้ หรือให้ความช่วยเหลือให้บุคคลอื่นพ้นจากภัยอันตรายต่าง ๆ

7.12 ความต้องการสร้างความประทับใจในตนเองให้แก่ผู้อื่น (Need for Exhibition) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นได้เห็น ได้ยินเกี่ยวกับเรื่องราวของตนเอง ต้องการให้ผู้อื่นสนใจ สนุกสนาน แปลกใจ หรือตื่นเต้นในเรื่องราวของตน

7.13 ความต้องการมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น (Need for Dominance) เป็นความต้องการให้บุคคลอื่นทำตามคำสั่งของตน ทำให้เกิดความรู้สึกว่าตนมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

7.14 ความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโส (Need for Deference) เป็นความต้องการที่จะยอมรับนับถือผู้อาวุโสด้วยความยินดี รวมทั้งนิยมชมชอบในบุคคลที่มีอำนาจเหนือกว่า พร้อมทั้งจะให้ความร่วมมือช่วยเหลือด้วยความยินดี

7.15 ความต้องการหลีกเลี่ยงความรู้สึกล้มเหลว (Need for Avoidance or Inferiority) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงให้พ้นจากความอับอาย หลีกเลี่ยงการดูถูก หรือการกระทำต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดความละอายใจ

7.16 ความต้องการที่จะหลีกเลี่ยงจากอันตราย (Need for Avoidance Harm) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงความเจ็บปวดทางร่างกาย ต้องการความปลอดภัยจากอันตราย

7.17 ความต้องการหลีกเลี่ยงจากการถูกตำหนิหรือถูกลงโทษ (Need for Avoidance of Blame) เป็นความต้องการหลีกเลี่ยงการลงโทษด้วยการคล้อยตามกลุ่มหรือยอมรับคำสั่งหรือปฏิบัติตามกฎข้อบังคับของกลุ่ม เพราะกลัวถูกลงโทษ

7.18 ความต้องการเป็นระเบียบเรียบร้อย (Need for Orderliness) เป็นความต้องการจัดสิ่งของต่าง ๆ ให้อยู่ในสภาพที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีความประณีตงดงาม

7.19 ความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียง (Need for Inviolacy) เป็นความต้องการที่จะรักษาชื่อเสียงของตนที่มีไว้จนสุดความสามารถ

7.20 ความต้องการให้ตนเองแตกต่างจากบุคคลอื่น (Need for Contrariness) เป็นความต้องการให้ตนเองไม่เหมือนกับบุคคลอื่น

สรุปความต้องการคือสิ่งที่มีพลังที่กระตุ้นกับมนุษย์ทุกคน ก่อให้เกิดความกระตือรือร้นในการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้สนองตอบต่อความต้องการนั้น ๆ และความต้องการของบุคคลจะมีการพัฒนาไปตามลำดับขั้นไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าความต้องการเป็นไปในทางสร้างเสริมและพัฒนาจะทำให้บุคคลนั้นมีศักยภาพเป็นบุคคลที่มีค่าและเจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

ความหมายของการพัฒนาวิชาชีพ

การพัฒนาวิชาชีพ คำว่า “วิชาชีพ” เป็นศัพท์สากลที่ใช้เรียกอาชีพซึ่งผู้ประกอบอาชีพจำเป็นต้องได้รับการศึกษาในหลักสูตรเฉพาะจากสถาบันการศึกษาชั้นสูง และมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ให้บริการซึ่งมีลักษณะเฉพาะและจำเป็นแก่สังคม โดยผู้ให้บริการมีความรับผิดชอบในหน้าที่ของตน และสังคมรับรองความสำคัญของบริการนั้น มีการกำหนดหลักเกณฑ์และจรรยาในการให้บริการไว้อย่างรัดกุม เพื่อรักษามาตรฐานคุณภาพของบริการและความเชื่อถือของสังคม

2. มีวิทยาการเฉพาะสาขาของตน ซึ่งรวบรวมขึ้นจากการศึกษาและหาความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเป็นเอกสารให้ศึกษา พิสูจน์ ปรับปรุง ค้นคว้าเพิ่มเติมและหาความก้าวหน้าทางวิทยาการต่อไปไม่หยุดยั้ง

3. เป็นแขนงวิชาที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง และสามารถยืดหยุ่นสมาชิกให้เป็นสมาชิกของวิชาชีพนั้นตลอดชีวิต มิใช่เป็นเพียงที่พักพิงชั่วคราวระหว่างหางานอื่นทำ (ลออ หุตางกูร. 2516: 69)

วิจิตร ศรีสะอ้าน (2523: 64) กล่าวถึงลักษณะของวิชาชีพมี 6 ลักษณะ คือ

1. ต้องมีบริการให้แก่สังคม ไม่ซ้ำซ้อนกับสาขาวิชาอื่น ครูอื่นสอนไม่ได้
2. ต้องมีความเป็นอิสระในการดำเนินการเกี่ยวกับอาชีพ
3. ต้องมีการบริการแก่สังคม โดยวิธีแห่งปัญญา
4. ต้องให้บริการแก่สมาชิกของวิชาชีพชั้นสูงให้ได้รับการศึกษาในระดับสูง
5. ต้องมีความประพฤติดี มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
6. ต้องมีสถาบันวิชาชีพเป็นแหล่งกลางที่จะสร้างสรรค์ จรรโลงความมั่นคงแห่งอาชีพของสมาชิก

อาชีพของสมาชิก

นอกจากนี้การพัฒนาวิชาชีพยังหมายถึง การเตรียมการพัฒนาตัวครูโดยใช้เวลาและทรัพยากรที่จำเป็นในการเรียนรู้จากประสบการณ์ของตัวครูและเป็นการให้โอกาสครูทำความเข้าใจต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยมีการจัดกิจกรรมให้ครูที่สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อมและสังคมของตัวครูซึ่ง กฤษณา ชูติมา (2524: 137-138) ได้แสดงทัศนะเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องที่เป็นระบบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความประสงค์ และความสนใจของครู อาจารย์ แต่ละคนในอันที่จะมีความก้าวหน้าในงานและอาชีพ รวมทั้งตรงกับความประสงค์ของสถาบันที่จะส่งเสริมงานวิชาการ ทั้งนี้โดยมีการจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของทั้งสองฝ่าย คือ ทั้งตัวครู อาจารย์ และสถาบันหรือหน่วยงาน

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การพัฒนาวิชาชีพเป็นกระบวนการเสริมสร้างศักยภาพของครูอาจารย์ ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ รวมทั้งปรับปรุงเทคนิคต่าง ๆ เพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพการเรียนการสอนและการปฏิบัติงานในด้านอื่น ๆ ครู อาจารย์นอกจากจะเป็นผู้รู้ในวิชาชีพของตนอย่างดีแล้ว ยังต้องรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่สมาคมวิชาชีพจะต้องมีการพัฒนาวิชาชีพโดยการจัดกิจกรรมให้สนองตอบต่อความต้องการของครู อาจารย์ และสถาบันอาชีพของสมาชิก (วิจิตร ศรีสะอ้าน. 2523: 64)

กู๊ด (Good. 1973: 439) ได้ให้ความหมายของคำว่า วิชาชีพทางการสอนว่า วิชาชีพทางการสอนเป็นที่ยอมรับกันว่ามีฐานะเป็นวิชาชีพมากกว่าอาชีพที่ใช้ทักษะธรรมดา วิชาชีพหมายถึงรวมถึงความเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน มีความรู้เฉพาะด้านรวมทั้งการฝึกฝนด้านเทคนิคและกระบวนการสอนมาอย่างดี

มาร์ก (Mark. 1979: 365) กล่าวถึงลักษณะวิชาชีพชั้นสูงว่า

1. วิชาชีพชั้นสูง เป็นอาชีพที่ต้องการคุมเป็นพิเศษ
2. มีการเพิ่มพูนความรู้และฝึกอบรมอยู่เสมอ
3. มีการรักษาระดับมาตรฐานอย่างสูงและบุคคลที่เข้าสู่อาชีพนั้นต้องได้รับการคัดเลือก
4. รักษาจรรยาวิชาชีพอย่างเคร่งครัด
5. มีฐานะในสังคมอยู่ในระดับสูงและได้รับค่าตอบแทนในอัตราสูง
6. มีปัญญามากในการประกอบอาชีพ
7. มีการค้นคว้าวิจัยทั้งภายในองค์กรวิชาชีพและส่วนบุคคลอยู่เสมอ
8. ใช้วิธีแห่งค้นคว้าวิจัยทั้งภายในองค์กรวิชาชีพและเป็นเทคนิคชั้นสูง
9. มีความรับผิดชอบอย่างสูงและให้บริการแก่สาธารณชน

ชาญชัย อาจินสมอาจารย์ (2528: 12-15) ได้กล่าวถึงครูที่ดีต้องมีการสอนที่ประสิทธิภาพและมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการเรียนรู้ของนักเรียน ดังนี้

1. การสอนที่แจ่มแจ้ง ครูมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาวิชาที่ตนเองสอนโดยให้คำแนะนำที่ชัดเจน มีการยกตัวอย่างและใช้วัสดุอุปกรณ์ เพื่อทำมโนทัศน์ที่เป็นนามธรรม ให้นักเรียนเข้าใจง่ายขึ้น
2. มีความกระตือรือร้น ครูควรสร้างบรรยากาศของการเรียนให้สนุกและมีแรงจูงใจในตนเองรวมทั้งก่อให้เกิดแรงจูงใจในตัวผู้อื่นด้วย ตลอดจนมีเจตคติที่ดีต่อนักเรียนและการสอน
3. การเน้นในเรื่องงาน ครูควรสร้างบรรยากาศในการเรียนอย่างเป็นทางการเป็นงาน โดยการจัดเวลาสำหรับการฝึกทักษะใหม่ ๆ ให้เพียงพอ มีการกำหนดจุดมุ่งหมายของงานให้ชัดเจน
4. กลยุทธ์ในการสอน ครูควรใช้เทคนิคการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การฝึกความคิด การทำงานที่ต้องให้นักเรียนใช้สติปัญญาในระดับสูงขึ้น การให้แบบฝึกหัดทบทวน
5. มีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียน ครูควรแสดงให้นักเรียนมีความคิดว่าตัวนักเรียนมีคุณค่า แสดงความเป็นกันเองและยอมรับความคิดเห็นของนักเรียน รวมทั้งเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินการสอนของครูด้วย
6. ใช้คำถามที่น่าสนใจ มีการเตรียมคำถามในแต่ละบทเรียน โดยตั้งคำถามในระดับสูงขึ้นเพื่อให้นักเรียนคิดและพยายามตั้งคำถามที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็น

พนัส หันนาคินทร์ (2530: 48-55) ได้กล่าวถึงครูที่ดีในทัศนะของนักเรียนสรุปได้ดังนี้

1. คุณสมบัติส่วนตัว มีความประพฤติดี มีสติปัญญาสูง มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีสุขภาพทางจิตที่ดี มีรูปร่างหน้าตาและบุคลิกภาพที่ดี ตรงต่อเวลา มีเจตคติต่อตัวนักเรียนดี มีความสามารถในการพูด
2. คุณสมบัติด้านงานอาชีพ มีความรู้ในวิชาที่สอน มีความสามารถในวิชาที่สอน มีความคิดริเริ่ม มีความสนใจต่องานอาชีพ
3. ความสามารถในการดำเนินการสอน มีความสามารถที่จะปรับบทเรียนให้เข้ากับนักเรียน ความสามารถที่จะเข้าใจนักเรียน ความสามารถในการดำเนินการสอน

4. ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ความสัมพันธ์ต่อคณะครู ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้ปกครอง ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับบุคคลภายนอก

ความสำคัญของวิชาชีพพลศึกษา

พลศึกษาจัดเป็นวิชาชีพทางการศึกษาแขนงหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาบุคคลในชาติให้มีพัฒนาการที่ดีครบถ้วนในทุก ๆ ด้านทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม เป็นบุคคลที่สมบูรณ์และเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป วิชาชีพพลศึกษาเป็นวิชาชีพที่ให้บริการสังคมด้วยวิธีการทางปัญญาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาชีพอื่น ผู้ให้บริการทางด้านพลศึกษา จะยึดถือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพของครูพลศึกษาในการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีสมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทยเป็นสถาบันวิชาชีพพลศึกษาหลัก และยังมีสมาคมจิตวิทยาการกีฬาแห่งประเทศไทย สมาคมเวชศาสตร์การกีฬา คुरुสภาเป็นสถาบันวิชาชีพที่คอยจรโลงความมั่นคงแห่งวิชาชีพของสมาชิก

สถาบันที่มีหน้าที่จรโลงความมั่นคงแห่งวิชาชีพของครูพลศึกษา มีดังนี้

1. คुरुสภา คुरुสภาเป็นสถาบันในกระทรวงศึกษาธิการที่ถูกกำหนดขึ้นตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 เป็นสถาบันวิชาชีพของครูระดับชาติ มีฐานะเป็นนิติบุคคล มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

1.1 ให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการในเรื่องการจัดการศึกษาโดยทั่วไป หลักสูตร แบบเรียน อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวัดผลและการประเมินผล การศึกษา การนิเทศการศึกษาและเรื่องอื่นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการศึกษา

1.2 ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณและวินัยของครู พิจารณาโทษครูผู้ประพฤติผิดและพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู

1.3 พิจารณาสีทธิของครูในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

1.4 ส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร

1.5 พัฒนาความรู้ความสามารถ คุณภาพ และประสิทธิภาพของครู

นอกจากนี้ กฎหมายยังระบุให้ผู้มีอาชีพครูทุกคนเป็นสมาชิกของคุรุสภา โดยคุรุสภามีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมซึ่งเท่ากับว่าจะต้องได้รับอนุญาตจากคุรุสภาก่อนจึงจะประกอบอาชีพครูได้ (ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ. 2527: 79)

2. สมาคมสุขศึกษา พลศึกษา และสันตนาการแห่งประเทศไทย (ส.พ.ส.ท.) เป็นสมาคมทางวิชาการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง ก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2507 โดยมีคณะกรรมการบริหารสมาคมมาโดยตลอด วัตถุประสงค์ของสมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและสันตนาการแห่งประเทศไทยมีดังต่อไปนี้ คือ

2.1 ส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิก

2.2 ศึกษาและวิจัยสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ

2.3 ส่งเสริมและเผยแพร่วิชาสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ

2.4 เป็นศูนย์กลางแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและเพิ่มพูนความรู้ระหว่างสมาชิก

2.5 เป็นศูนย์กลางการติดต่อและร่วมมือกับองค์กรและสมาคมที่มีจุดประสงค์

คล้ายคลึงกันทั้งในประเทศและนอกประเทศ

2.6 ส่งเสริมให้สมาชิกได้ดูงานหรือได้ศึกษาวิชาสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการทั้งในและนอกประเทศ

สมาคมสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการมีคณะกรรมการบริหารงาน ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสมาคมและอุดมการณ์ของการพลศึกษามาโดยตลอด สมาคมพยายามพัฒนาวิชาการด้านสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการของสมาชิกตลอดเวลา โดยมีการประชุมแห่งชาติทุกปี ตลอดจนการประชุมสัมมนาระหว่างประเทศและได้มีการจัดทำวารสาร การให้ทุนการวิจัย ซึ่งล้วนเป็นการพัฒนาและยกระดับวิชาชีพทั้งสิ้น

คุณสมบัติของครูพลศึกษา

คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้วางระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณ เรียกว่า ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณครู พ.ศ. 2539 กำหนดให้ครูมีจรรยาบรรณดังต่อไปนี้

1. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์โดยให้ความเอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริม ให้กำลังใจในการศึกษาเล่าเรียนแก่ศิษย์โดยเสมอหน้า
2. ครูต้องอบรมสั่งสอน ฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ ทักษะ และนิสัยที่ถูกต้องดีงามให้ เกิดแก่ศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ
3. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ
4. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์
5. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้างจากศิษย์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ และไม่ใช้ให้ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการหาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ
6. ครูย่อมพัฒนาตนเองทั้งในด้านวิชาชีพ ด้านบุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิชาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ
7. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพครู
8. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์
9. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาและวัฒนธรรมไทย (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 316)

นอกจากนี้ ยังมีผู้ให้หลักเกณฑ์เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ประกอบอาชีพครูพลศึกษาไว้อีก ดังต่อไปนี้

ดอททรี (Daughtrey. 1973: 79) กล่าวถึงครูพลศึกษาที่ดีว่า

1. มีบุคลิกภาพที่ดี ลักษณะดี อารมณ์มั่นคง
2. มีคุณวุฒิทางด้านพลศึกษามาก่อน
3. มีภูมิหลังทางวัฒนธรรมกว้างขวาง
4. เข้าใจและพอใจในสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับการสอน
5. สนใจเด็กมากกว่าสอนเนื้อหา
6. มีความรู้เกี่ยวกับความเจริญเติบโตของเด็กและพัฒนาการของเด็ก
7. มีความสัมพันธ์อันดีกับเด็ก เพื่อนครู ผู้ปกครอง
8. เข้าใจในหน้าที่ของงานพลศึกษาตามหลักสูตรกำหนด และสนใจโปรแกรมทั้งหมดของโรงเรียน
9. สนใจวิชาชีพของตนเอง และพยายามปรับปรุงวิชาชีพ
10. สามารถบอกความหมายของพลศึกษาแก่คนอื่น ๆ
11. สาธิตกิจกรรมที่น่าพอใจแก่เด็ก
12. สามารถสาธิตทักษะเบื้องต้น การเคลื่อนไหวต่างๆ ของกิจกรรมพลศึกษา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)

จากมติคณะรัฐมนตรีให้รับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10

(พ.ศ. 2550-2554) ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2549 โดยมีวิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 และการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล สรุปได้ดังนี้

1. วิสัยทัศน์ประเทศไทย

มุ่งพัฒนาสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน (Green and Happiness Society)

คนไทยมีคุณธรรมนำความรอบรู้ รู้เท่าทันโลก ครอบครัวยุ่งุ่น ชุมชนเข้มแข็ง สังคมสันติสุข เศรษฐกิจมีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพและทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน อยู่ภายใต้ระบบบริหารจัดการประเทศที่มีธรรมาภิบาล ดำรงไว้ซึ่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และอยู่ในประชาคมโลกได้อย่างมีศักดิ์ศรี”

2. พันธกิจ เพื่อให้การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 มุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ภายใต้แนวปฏิบัติของ ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เห็นควรกำหนดพันธกิจของการพัฒนาประเทศ ดังนี้

- 2.1 พัฒนาคนให้มีคุณภาพ คุณธรรมนำความรอบรู้อย่างเท่าทัน
- 2.2 เสริมสร้างเศรษฐกิจให้มีคุณภาพ เสถียรภาพ และเป็นธรรม

2.3 ดำรงความหลากหลายทางชีวภาพ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ และคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2.4 พัฒนาระบบบริหารจัดการประเทศให้เกิดธรรมาภิบาลภายใต้ระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

3. วัตถุประสงค์

3.1 เพื่อสร้างโอกาสการเรียนรู้คู่คุณธรรม จริยธรรมอย่างต่อเนื่องที่ขับเคลื่อนด้วยการเชื่อมโยงบทบาทครอบครัว สถาบันศาสนาและสถาบันการศึกษา เสริมสร้างบริการสุขภาพอย่างสมดุลระหว่างการส่งเสริม การป้องกัน การรักษา และการฟื้นฟูสมรรถภาพ และสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.2 เพื่อเพิ่มศักยภาพของชุมชน เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เป็นรากฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ คุณภาพชีวิต และอนุรักษ์ ฟื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน นำไปสู่การพึ่งตนเองและลดปัญหาความยากจนอย่างบูรณาการ

3.3 เพื่อปรับโครงสร้างการผลิตสู่การเพิ่มคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้และนวัตกรรม รวมทั้งสนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงระหว่างสาขาการผลิตเพื่อทำให้มูลค่าการผลิตสูงขึ้น

3.4 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกัน และระบบบริหารความเสี่ยงให้กับภาคการเงิน การคลัง พลังงาน ตลาดปัจจัยการผลิต ตลาดแรงงาน และการลงทุน

3.5 เพื่อสร้างระบบการแข่งขันด้านการค้าและการลงทุนให้เป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศ รวมทั้งสร้างกลไกในการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาสู่ประชาชนในทุกภาคส่วนอย่างเป็นธรรม

3.6 เพื่อเสริมสร้างความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ ควบคู่กับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ และการดำรงชีวิตของคนไทยทั้งในรุ่นปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งสร้างกลไกในการรักษาผลประโยชน์ของชาติอย่างเป็นธรรมและอย่างยั่งยืน

3.7 เพื่อเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศสู่ภาครัฐ ภาคธุรกิจ เอกชนและภาคประชาชน และขยายบทบาทขีดความสามารถขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควบคู่กับการเสริมสร้างกลไกและกระบวนการมีส่วนร่วมในการพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตยให้เกิดผลในทางปฏิบัติต่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

4. เป้าหมาย

4.1 เป้าหมายการพัฒนาคุณภาพคนและความเข้มแข็งของชุมชน

4.1.1 การพัฒนาคน

4.1.1.1 คนไทยทุกคนได้รับการพัฒนาให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม อารมณ์ มีความสามารถในการแก้ปัญหา มีทักษะในการประกอบอาชีพ มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตอย่างมี ศักดิ์ศรี และอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

4.1.1.2 เพิ่มจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทยเป็น 10 ปี พัฒนากำลังแรงงานระดับกลางที่มีคุณภาพเพิ่มเป็นร้อยละ 60 ของกำลังแรงงานทั้งหมด และเพิ่มสัดส่วนบุคลากรด้านการวิจัยและพัฒนาเป็น 10 คน ต่อประชากร 10,000 คน

4.1.1.3 อายุคาดหมายเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้นเป็น 80 ปี ควบคู่กับการลดอัตราเพิ่มของการเจ็บป่วยด้วยโรคป้องกันได้ใน 5 อันดับแรก คือ หัวใจ ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หลอดเลือดสมอง และมะเร็ง นำไปสู่การเพิ่มผลิตภาพแรงงาน และลดรายจ่ายด้านสุขภาพของบุคคลลงในระยะยาว

4.1.2 การพัฒนาชุมชนและแก้ปัญหาความยากจน ทุกชุมชนมีแผนชุมชนแบบมีส่วนร่วม และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำแผนชุมชนไปใช้ประกอบการจัดสรรงบประมาณเพิ่มกิจกรรมสร้างสรรค์สังคมและบรรเทาปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด และขยายโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และลดสัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลงเหลือร้อยละ 4 ภายในปี 2554

4.2 เป้าหมายด้านเศรษฐกิจ

4.2.1 โครงสร้างเศรษฐกิจ สัดส่วนภาคเศรษฐกิจในประเทศต่อภาคการค้าระหว่างประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75 ภายในปี 2554 และสัดส่วนภาคการผลิตเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15 ภายในปี 2554

4.2.2 เสถียรภาพเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยร้อยละ 3.0-3.5 ต่อปี สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่เกินร้อยละ 50 และความยืดหยุ่นการใช้พลังงานเฉลี่ยไม่เกิน 1:1 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4.2.3 ความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจ สัดส่วนรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ 20 แรก ต่อรายได้ของกลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ 20 ไม่เกิน 10 เท่า ภายในปี 2554 และสัดส่วนผลผลิตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 40 ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

4.3 เป้าหมายการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

4.3.1 รักษาความสมบูรณ์ของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ให้มีพื้นที่ป่าไม้ไว้ไม่น้อยกว่าร้อยละ 33 และต้องเป็นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 18 ของพื้นที่ประเทศ รวมทั้งรักษาพื้นที่ทำการเกษตรในเขตชลประทานไว้ไม่น้อยกว่า 31,000,000 ไร่

4.3.2 รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมต่อการดำรงคุณภาพชีวิตที่ดีและไม่เป็นภัยคุกคามต่อระบบนิเวศ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของคนไทย

4.4 เป้าหมายด้านธรรมาภิบาล

4.4.1 มุ่งให้ธรรมาภิบาลของประเทศดีขึ้น มีคะแนนภาพลักษณ์ของความโปร่งใสอยู่ที่ 5.0 ภายในปี 2554 ระบบราชการมีขนาดที่เหมาะสม และมีการดำเนินงานที่คุ้มค่า เพิ่มขึ้น ลดกำลังคน ภาครัฐการให้ได้ ร้อยละ 10 ภายในปี 2554 ธรรมาภิบาลในภาครัฐกิจเอกชนเพิ่มขึ้น ท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการจัดเก็บรายได้และมีอิสระในการพึ่งตนเองมากขึ้น ภาค

ประชาชนมีความเข้มแข็ง รู้สิทธิ หน้าที่ และมีส่วนร่วมมากขึ้นในการตัดสินใจและรับผิดชอบในการบริหารจัดการประเทศ

4.4.2 สร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลในบริบทไทย ให้มีการศึกษาวิจัย พัฒนางองค์ความรู้ในด้านวัฒนธรรมประชาธิปไตย วัฒนธรรมธรรมาภิบาล และวัฒนธรรมสันติวิธีเพิ่มขึ้นในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ

ภายใต้บริบทการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ปรับเปลี่ยนเร็วและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้น จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศที่เหมาะสม ดังนี้

5.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคน ให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

5.2 ยุทธศาสตร์การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง ด้วยการส่งเสริมการรวมตัว ร่วมคิด ร่วมทำ ในรูปแบบที่หลากหลาย และจัดกิจกรรมอย่างต่อเนื่องตามความพร้อมของชุมชน

5.3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างการผลิตให้สมดุลและยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเพื่อสร้างความเข้มแข็งของภาคการผลิตและบริการ บนฐานการเพิ่มคุณค่าสินค้าและบริการจาก องค์ความรู้สมัยใหม่ภูมิปัญญาท้องถิ่นและนวัตกรรม และการบริหารจัดการที่ดี รวมทั้งสร้างบรรยากาศการลงทุนที่ดีด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การปฏิรูปองค์กร การปรับปรุงกฎระเบียบ การพัฒนามาตรฐานในด้านต่างๆ และการดำเนินนโยบายการค้าระหว่างประเทศให้สนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ พร้อมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันและระบบบริหารความเสี่ยงของระบบเศรษฐกิจที่มีประสิทธิภาพ

5.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศ เพื่อ รักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการพัฒนาที่ยั่งยืน

5.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ มุ่งเสริมสร้างความเป็นธรรมในสังคมอย่างยั่งยืน

6. การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

การขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ ต้องให้ภาคีพัฒนาทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน โดยนำเอาแนวทางการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ของแผนมาแปลงไปสู่แผนปฏิบัติการในระดับต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการปรับระบบการจัดสรรทรัพยากร การปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ การสร้างองค์ความรู้ รวมทั้งการติดตามประเมินผลอย่างเป็นระบบ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

6.1 เสริมสร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนา จัดทำแผนปฏิบัติการในระดับต่างๆ ที่บูรณาการเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

6.2 กำหนดแนวทางการลงทุนที่สำคัญตามยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10

6.3 เร่งปรับปรุงและพัฒนากฎหมายเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล

6.4 ศึกษาวิจัยสร้างองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 สู่การปฏิบัติ

6.5 พัฒนาระบบการติดตามประเมินผลและสร้างดัชนีชี้วัดความสำเร็จของการพัฒนาในทุกระดับ

6.6 วางหน่วยงานกลางระดับนโยบาย ตลอดจนระดับพื้นที่และท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2550: ออนไลน์)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับนี้เป็นฉบับที่ 2 มีสาระสำคัญโดยสรุปได้ดังนี้
มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“การศึกษา” หมายความว่า กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคม โดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้อันเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“การศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า การศึกษาก่อนระดับอุดมศึกษา

“การศึกษาตลอดชีวิต” หมายความว่า การศึกษาที่เกิดจากการผสมผสานระหว่างการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย เพื่อให้สามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

“สถานศึกษา” หมายความว่า สถานพัฒนาเด็กปฐมวัย โรงเรียน ศูนย์การเรียนรู้ วิทยาลัย สถาบัน มหาวิทยาลัย หน่วยงานการศึกษาหรือหน่วยงานอื่นของรัฐหรือของเอกชน ที่มีอำนาจหน้าที่หรือมีวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา

“สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน” หมายความว่า สถานศึกษาที่จัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

“มาตรฐานการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ คุณภาพ ที่พึงประสงค์และมาตรฐานที่ต้องการให้เกิดขึ้นในสถานศึกษาทุกแห่ง และเพื่อใช้เป็นหลักในการเทียบเคียงสำหรับการส่งเสริมและกำกับดูแล การตรวจสอบ การประเมินผลและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

“การประกันคุณภาพภายใน” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายใน โดยบุคลากรของสถานศึกษา นั้นเอง หรือโดยหน่วยงานต้นสังกัดที่มีหน้าที่กำกับดูแลสถานศึกษานั้น

“การประกันคุณภาพภายนอก” หมายความว่า การประเมินผลและการติดตาม ตรวจสอบคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถานศึกษาจากภายนอก โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาหรือบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกที่สำนักงานดังกล่าว รับรอง เพื่อเป็นการประกันคุณภาพและให้มีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของ สถานศึกษา

“ผู้สอน” หมายความว่า ครูและคณาจารย์ในสถานศึกษาระดับต่าง ๆ

“ครู” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอน และการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาของทั้งของรัฐและเอกชน

“คณาจารย์” หมายความว่า บุคลากรซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการสอนและการ วิจัยในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษา แต่ละแห่งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหาร การศึกษานอกสถานศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายความว่า ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา รวมทั้งผู้สนับสนุนการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการ หรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัด กระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“กระทรวง” หมายความว่า กระทรวงการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- (1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น
- (3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา

- (4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คุุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู คุุณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- (5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่าง ๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- (6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

หมวด 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

มาตรา 10 การจัดการศึกษา ต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคมการสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการ หรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ

การศึกษาสำหรับคนพิการในวรรคสอง ให้จัดตั้งแต่แรกเกิดหรือพบความพิการโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย และให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการและความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลซึ่งมีความสามารถพิเศษ ต้องจัดด้วยรูปแบบที่เหมาะสมโดยคำนึงถึงความสามารถของบุคคลนั้น

หมวด 3 ระบบการศึกษา

มาตรา 17 ให้มีการศึกษาภาคบังคับจำนวนเก้าปี โดยให้เด็กซึ่งมีอายุย่างเข้าปีที่เจ็ด เข้าเรียนในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานจนอายุย่างเข้าปีที่สิบหก เว้นแต่สอบได้ชั้นปีที่เก้าของการศึกษาภาคบังคับหลักเกณฑ์และวิธีการนับอายุให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

มาตรา 23 การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมของแต่ละระดับการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้

(1) ความรู้เรื่องเกี่ยวกับตนเอง และความสัมพันธ์ของตนเองกับสังคม ได้แก่ ครอบครัว ชุมชน ชาติ และสังคมโลก รวมถึงความรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ความเป็นมาของสังคมไทยและระบบการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(2) ความรู้และทักษะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งความรู้ความเข้าใจ

และประสบการณ์เรื่องการจัดการ การบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลยั่งยืน

(3) ความรู้เกี่ยวกับศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา ภูมิปัญญาไทย และการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา

(4) ความรู้ และทักษะด้านคณิตศาสตร์ และด้านภาษา เน้นการใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง

(5) ความรู้ และทักษะในการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข

มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการดังต่อไปนี้

(1) จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล

(2) ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา

(3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น และทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง

(4) จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกันรวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

(5) ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

(6) จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

มาตรา 26 ให้สถานศึกษาจัดการประเมินผู้เรียนโดยพิจารณาจากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรมและการทดสอบควบคู่ไปในกระบวนการเรียนการสอนตามความเหมาะสมของแต่ละระดับและรูปแบบการศึกษา

ให้สถานศึกษาใช้วิธีการที่หลากหลายในการจัดสรรโอกาสการเข้าศึกษาต่อ และให้นำผลการประเมินผู้เรียนตามวาระหนึ่งมาใช้ประกอบการพิจารณาด้วย

มาตรา 27 ให้คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อความเป็นไทย ความเป็นพลเมืองที่ดีของชาติ การดำรงชีวิต และการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อการศึกษาต่อ ให้สถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีหน้าที่จัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ในวาระหนึ่งในส่วนที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชนและสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติ

มาตรา 28 หลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ รวมทั้งหลักสูตรการศึกษาสำหรับบุคคล ตามมาตรา 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ ต้องมีลักษณะหลากหลาย ทั้งนี้ ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับโดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสมแก่วัย และศักยภาพ

สาระของหลักสูตร ทั้งที่เป็นวิชาการ และวิชาชีพ ต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีความสมดุล ทั้งด้านความรู้ ความคิด ความสามารถ ความดีงาม และความรับผิดชอบต่อสังคมสำหรับหลักสูตร การศึกษาระดับอุดมศึกษา นอกจากคุณลักษณะในวรรคหนึ่ง และวรรคสองแล้ว ยังมีความมุ่งหมาย เฉพาะที่จะพัฒนาวิชาการ วิชาชีพชั้นสูงและการค้นคว้า วิจัย เพื่อพัฒนาองค์ความรู้และพัฒนาสังคม

มาตรา 30 ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา

หมวด 5 การบริหารและการจัดการการศึกษา

ส่วนที่ 1 การบริหารและการจัดการศึกษาของรัฐ

มาตรา 37 การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาระดับต่ำกว่า ปริญญาให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา โดยให้คำนึงถึงปริมาณสถานศึกษา จำนวนประชากรเป็นหลัก และความเหมาะสมด้านอื่นด้วย

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพการศึกษา

มาตรา 47 ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบการประกันคุณภาพภายใน และระบบการประกันคุณภาพ ภายนอก ระบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา ให้เป็นไปตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

มาตรา 48 ให้หน่วยงานต้นสังกัดและสถานศึกษาจัดให้มีระบบการประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษาและให้ถือว่าการประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษาที่ต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยมีการจัดทำรายงานประจำปีเสนอต่อหน่วยงานต้น สังกัด หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเปิดเผยต่อสาธารณชน เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพและ มาตรฐานการศึกษา และเพื่อรองรับการประกันคุณภาพภายนอก

หมวด 7 ครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

มาตรา 52 ให้กระทรวงส่งเสริมให้มีระบบ กระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานที่เหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูง โดยการ กำกับและประสานให้สถาบันที่ทำหน้าที่ผลิตและพัฒนาครู คณาจารย์ รวมทั้งบุคลากรทางการศึกษา ให้มีความพร้อมและมีความเข้มแข็งในการเตรียมบุคลากรใหม่และการพัฒนาบุคลากรประจำการ อย่างต่อเนื่อง รัฐพึงจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการ ศึกษาอย่างเพียงพอ

มาตรา 53 ให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา มีฐานะ เป็นองค์กรอิสระภายใต้การบริหารของสภาวิชาชีพ ในกำกับของกระทรวง มีอำนาจหน้าที่กำหนด

มาตรฐานวิชาชีพ ออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐาน และจรรยาบรรณของวิชาชีพ รวมทั้งการพัฒนาวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหาร การศึกษาให้ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ทั้งของรัฐ และเอกชนต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนด

การจัดให้มีองค์กรวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากร ทางการศึกษาอื่น คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการในการออกและเพิกถอนใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ความในวรรคสองไม่ใช้บังคับแก่บุคลากรทางการศึกษาที่จัดการศึกษาตามอัยาศัย สถานศึกษาตามมาตรา 18 (3) ผู้บริหารการศึกษาระดับเหนือเขตพื้นที่การศึกษาและวิทยาการพิเศษ ทางการศึกษา

ความในมาตรานี้ไม่ใช้บังคับแก่คณาจารย์ ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหาร การศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญา

มาตรา 54 ให้มีองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยให้ครูและ บุคลากรทางการศึกษาทั้งของหน่วยงานทางการศึกษาในระดับสถานศึกษาของรัฐ และระดับเขต พื้นที่การศึกษา เป็นข้าราชการในสังกัดองค์กรกลางบริหารงานบุคคลของข้าราชการครู โดยยึด หลักการกระจายอำนาจการบริหารงานบุคคลสู่เขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา ทั้งนี้ ให้เป็นไป ตามที่กฎหมายกำหนด

มาตรา 56 การผลิตและพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา การพัฒนา มาตรฐานและจรรยาบรรณของวิชาชีพ และการบริหารงานบุคคลของข้าราชการหรือพนักงานของรัฐ ในสถานศึกษาระดับปริญญาที่เป็นนิติบุคคล ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานศึกษา แต่ละแห่งและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2545: ออนไลน์)

มาตรฐานการศึกษาของชาติ

อุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาของชาติ ที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลที่ได้แถลงต่อรัฐสภา ต่างมีอุดมการณ์และหลักการการจัด การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งความรู้ และเพื่อให้คนไทยทั้งปวงได้รับโอกาสเท่า เทียมกันทางการศึกษา พัฒนาค้นได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต อันเป็นเงื่อนไขไปสู่ระบบเศรษฐกิจ ฐานความรู้ที่พึงประสงค์

อุดมการณ์สำคัญของการจัดการศึกษา คือ การจัดให้มีการศึกษาตลอดชีวิตและการสร้าง สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ การศึกษาที่สร้างคุณภาพชีวิตและสังคมบูรณาการอย่างสมดุล ระหว่างปัญญาธรรม คุณธรรม และวัฒนธรรม เป็นการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อคนไทยทั้งปวง มุ่งสร้าง พื้นฐานที่ดีในวัยเด็ก ปลูกฝังความเป็นสมาชิกที่ดีของสังคมตั้งแต่วัยการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ

พัฒนาความรู้ความสามารถเพื่อการทำงานที่มีคุณภาพ โดยให้สังคมทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้ตรงตามความต้องการของผู้เรียน และสามารถตรวจสอบได้อย่างมั่นใจว่า การศึกษา

เป็นกระบวนการของการพัฒนาชีวิตและสังคมเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน สามารถพึ่งตนเองและพึ่งกันเองได้ และสามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ เพื่อให้เป็นไปตามอุดมการณ์และหลักการในการจัดการศึกษาดังกล่าว จึงได้กำหนดมาตรฐานและตัวบ่งชี้ไว้ 3 มาตรฐาน และ 11 ตัวบ่งชี้ ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 คุณลักษณะของคนไทย ที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะพลเมืองและพลโลก

คนไทยเป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุข เป้าหมายของการจัดการศึกษาอยู่ที่การพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น “คนเก่ง คนดี และมีความสุข” โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย พัฒนาคอนตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้และทักษะ คุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์ และอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข

ตัวบ่งชี้

1.1 กำลังกาย กำลังใจที่สมบูรณ์

1.1.1 คนไทยมีสุขภาพกายและจิตที่ดี มีพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา เจริญเติบโตอย่างสมบูรณ์ตามเกณฑ์การพัฒนาในแต่ละช่วงวัย

1.2 ความรู้และทักษะที่จำเป็นและเพียงพอในการดำรงชีวิตและการพัฒนาสังคม

1.2.1 คนไทยได้เรียนรู้เต็มตามศักยภาพของตนเอง

1.2.2 คนไทยมีงานทำและนำความรู้ไปใช้ในการสร้างงานและสร้างประโยชน์

ให้สังคม

1.3 ทักษะการเรียนรู้และการปรับตัว

1.3.1 คนไทยสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง รักการเรียนรู้ รู้ทันโลก รวมทั้งมีความสามารถในการใช้แหล่งความรู้และสื่อต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเองและสังคม

1.3.2 คนไทยสามารถปรับตัวได้ มีมนุษยสัมพันธ์ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เป็นอย่างดี

1.4 ทักษะทางสังคม

1.4.1 คนไทยเข้าใจและเคารพในธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและสังคม มีทักษะและความสามารถที่จำเป็นต่อการดำเนินชีวิตในสังคมอย่างมีความสุข

1.4.2 คนไทยมีความรับผิดชอบ เข้าใจ ยอมรับ และตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันสามารถแก้ปัญหาในฐานะสมาชิกของสังคมไทยและสังคมโลกโดยสันติวิธี

1.5 คุณธรรม จิตสาธารณะ และจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก

1.5.1 คนไทยดำเนินชีวิตโดยกายสุจริต วจีสุจริต และมโนสุจริต

1.5.2 คนไทยมีความรับผิดชอบทางศีลธรรมและสังคม มีจิตสำนึกในเกียรติภูมิของความเป็นคนไทยมีความภูมิใจในชนชาติไทย รักแผ่นดินไทย และปฏิบัติตามระบอบประชาธิปไตย เป็นสมาชิกที่ดีเป็นอาสาสมัคร เพื่อชุมชนและสังคมในฐานะพลเมืองไทยและพลโลก

มาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา

จัดการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญและการบริหาร การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนเห็นแบบอย่างที่ดี ได้ฝึกการคิด ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงที่หลากหลายตรงตามความต้องการ และมีความสุขในการเรียนรู้ ครู ศึกษารัฐจักผู้เรียนเป็น

รายบุคคล เตรียมการสอนและใช้สื่อที่ผสมผสานความรู้สากลกับภูมิปัญญาไทย จัดบรรยากาศเอื้อต่อการเรียนรู้ จัดหาและพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย และพัฒนาความคิดของผู้เรียนอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ความสำเร็จของการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญขึ้นอยู่กับ 1. ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ผู้เรียนครู ศึกษารัฐจักผู้เรียนเป็นรายบุคคล ผู้ปกครอง และสมาชิกชุมชน และ 2. ปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ หลักการบริหารจัดการ และหลักธรรมาภิบาล

ตัวบ่งชี้

2.1 การจัดหลักสูตรการเรียนรู้และสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ

2.1.1 มีการจัดหลักสูตรที่หลากหลายตามความเหมาะสมของกลุ่มผู้เรียนทุกระบบ สอดคล้องตามความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน

2.1.2 ผู้เรียนมีโอกาส/สามารถเข้าถึงหลักสูตรต่าง ๆ ที่จัดไว้อย่างทั่วถึง

2.1.3 องค์กรที่ให้บริการทางการศึกษามีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคารสถานที่ มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย

2.1.4 มีการพัฒนานวัตกรรมจัดการการเรียนรู้ สื่อเพื่อการเรียนรู้ และการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

2.2 มีการพัฒนาผู้บริหาร ครู ศึกษารัฐจัก และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ

2.2.1 ผู้บริหาร ครู ศึกษารัฐจัก และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่องเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ

2.2.2 ผู้บริหาร ครู ศึกษารัฐจัก และบุคลากรทางการศึกษามีคุณธรรม มีความพึงพอใจในการทำงาน และผูกพันกับงานมีอัตราการออกจากงานและอัตราความผิดทางวินัยลดลง

2.2.3 มีแนวโน้มในการร่วมตัวจัดตั้งองค์กรอิสระเพื่อสร้างเกณฑ์มาตรฐานเฉพาะกลุ่ม และติดตามการดำเนินงานของบุคลากรและสถานศึกษา ตลอดจนการสั่งสมองค์ความรู้ที่หลากหลาย

2.3 มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

2.3.1 องค์กร ชุมชน มีส่วนร่วมในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ตามสภาพท้องถิ่น สภาพปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน

2.3.2 ผู้รับบริการ/ผู้เกี่ยวข้องทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อการจัดบริการทางการศึกษาของสถานศึกษา

2.3.3 มีการกำหนดระบบประกันคุณภาพภายในเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการศึกษา เพื่อนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพ และสามารถรองรับการประเมินคุณภาพภายนอกได้

มาตรฐานที่ 3 แนวการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้

การสร้างวิถีการเรียนรู้ และแหล่งการเรียนรู้ให้เข้มแข็ง การเรียนรู้ ความรู้ นวัตกรรม สื่อ และเทคโนโลยี เป็นปัจจัยสำคัญของการพัฒนาสู่สังคมแห่งความรู้ การส่งเสริมและสร้างกลไก เพื่อให้คนไทยทุกคนมีโอกาสและทางเลือกที่จะเข้าถึงปัจจัยและเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตด้วย รูปแบบและวิธีการที่หลากหลาย โดยการได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม จะนำมาซึ่ง การพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ และขีดความสามารถของคนไทยในการพัฒนาประเทศ รวมทั้งการ เพิ่มศักยภาพการแข่งขันของประเทศ

ตัวบ่งชี้

3.1 การบริการวิชาการและสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับชุมชนให้เป็น สังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้

3.1.1 สถานศึกษาร่วมมือกับบุคลากรและองค์กรในชุมชนที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย ทุกระดับ ร่วมจัดปัจจัยและกระบวนการเรียนรู้ภายในชุมชน และให้บริการทางวิชาการที่เป็น ประโยชน์แก่การพัฒนาคนในชุมชนเพื่อให้สังคมไทยเป็นสังคมแห่งภูมิปัญญา และคนไทยมีการ เรียนรู้ ตลอดชีวิต

3.1.2 ชุมชนซึ่งเป็นที่ตั้งขององค์กรที่ให้บริการทางการศึกษามีสถานภาพเป็น สังคมแห่งการเรียนรู้/สังคมแห่งความรู้ มีความปลอดภัย ลดความขัดแย้ง มีสันติสุข และมีการพัฒนา ก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง

3.2 การศึกษาวิจัย สร้างเสริม สนับสนุนแหล่งการเรียนรู้ และกลไกการเรียนรู้

3.2.1 ศึกษาวิจัย สำรวจ จัดหา และจัดตั้งแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตทุกรูปแบบ

3.2.2 ระดมทรัพยากร (บุคลากร งบประมาณ อาคารสถานที่ สิ่งอำนวยความสะดวก ภูมิปัญญาและอื่น ๆ) และความร่วมมือจากภายในและภายนอกสถานศึกษา ในการสร้าง กลไกการเรียนรู้ทุกประเภทเพื่อให้คนไทยสามารถเข้าถึงแหล่งการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ตลอด ชีวิตได้จริง

3.2.3 ศึกษาวิจัยเพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่และการพัฒนาประเทศ

3.3 การสร้างและการจัดการความรู้ในทุกระดับทุกมิติของสังคม

3.3.1 ครอบครัวยุคใหม่ ชุมชน องค์กรทุกระดับและองค์กรที่จัดการศึกษามีการสร้างและใช้ความรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้จนกลายเป็นวัฒนธรรมแห่งการเรียนรู้

สภาการศึกษาทำหน้าที่พัฒนาและนำเสนอมาตรฐานการศึกษาของชาติ จากนั้นองค์กรหลัก และกระทรวงต่าง ๆ รวมทั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษาและคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ จะทำหน้าที่พัฒนามาตรฐานการศึกษาของแต่ละระดับและประเภท การศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาที่จัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบนอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยได้ใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษาระดับนั้น ๆ พร้อมทั้งดำเนินการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาให้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหารการจัดการ เพื่อเตรียมความพร้อมรับการประเมินคุณภาพภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. 2548)

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ)

มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ) มีสาระสำคัญโดยสรุปได้ ดังนี้

มาตรฐานที่ 9 ครูมีคุณธรรม จริยธรรม มีวุฒิ/ความรู้ความสามารถตรงกับงานที่รับผิดชอบ หมั่นพัฒนาตนเอง เข้ากับชุมชนได้ดี และมีครูพอเพียง

ตัวบ่งชี้

- 9.1 มีคุณธรรมจริยธรรม และปฏิบัติตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- 9.2 มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีกับผู้เรียน ผู้ปกครอง และชุมชน
- 9.3 มีความมุ่งมั่นและอุทิศตนในการสอนและพัฒนาผู้เรียน
- 9.4 มีการแสวงหาความรู้และเทคโนโลยีวิธีการใหม่ๆ รับฟังความคิดเห็น ใจกว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง
- 9.5 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่าขึ้นไป
- 9.6 สอนตรงตามวิชาเอก-โท หรือ ตรงตามความถนัด
- 9.7 มีจำนวนพอเพียง (หมายรวมทั้งครูและบุคลากรสนับสนุน)

มาตรฐานที่ 10 ครูมีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

ตัวบ่งชี้

- 10.1 มีความรู้ความเข้าใจเป้าหมายการจัดการศึกษาและหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
- 10.2 มีการวิเคราะห์ศักยภาพของผู้เรียนและเข้าใจผู้เรียนเป็นรายบุคคล
- 10.3 มีความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
- 10.4 มีความสามารถใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมผู้เรียน

10.5 มีการประเมินผลการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับสภาพการเรียนรู้ที่จัดให้
ผู้เรียนและอิงพัฒนาการของผู้เรียน

10.6 มีการนำผลการประเมินมาปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้
เต็มตามศักยภาพ

10.7 มีการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและนำผลไปใช้พัฒนาผู้เรียน

มาตรฐานที่ 14 สถานศึกษามีการจัดหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น
สำคัญ

ตัวบ่งชี้

14.1 มีหลักสูตรที่เหมาะสมกับผู้เรียนและท้องถิ่น

14.2 มีรายวิชา/ กิจกรรมที่หลากหลายให้ผู้เรียนเลือกเรียนตามความสนใจ

14.3 มีการส่งเสริมให้ครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ตอบสนองความถนัดและ
ความสามารถของผู้เรียน

14.4 มีการส่งเสริมและพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ และสื่ออุปกรณ์การ
เรียนที่เอื้อต่อการเรียนรู้

14.5 มีการจัดระบบการบันทึก การรายงานผล และการส่งต่อข้อมูลของผู้เรียน

14.6 มีระบบการนิเทศการสอนและนำผลไปปรับปรุงการสอนอย่างสม่ำเสมอ

14.7 มีการนำแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอน

มาตรฐานที่ 15 สถานศึกษามีการจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนอย่าง
หลากหลาย

ตัวบ่งชี้

15.1 มีการจัดและพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียนที่เข้มแข็งและทั่วถึง

15.2 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและตอบสนองความสามารถทางวิชาการและ
ความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน

15.3 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมและตอบสนองความสามารถพิเศษ และความถนัด
ของผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ

15.4 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมค่านิยมที่ดีงาม

15.5 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมด้านศิลปะ ดนตรี/นาฏศิลป์ และกีฬา/นันทนาการ

15.6 มีการจัดกิจกรรมสืบสานและสร้างสรรค์ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาไทย

15.7 มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตย

มาตรฐานที่ 16 สถานศึกษามีการจัดสภาพแวดล้อมและการบริการที่ส่งเสริมให้
ผู้เรียนพัฒนาตามธรรมชาติเต็มศักยภาพ

ตัวบ่งชี้

16.1 มีสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสม

16.2 มีการส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้เรียน

16.3 มีการให้บริการเทคโนโลยีสารสนเทศทุกรูปแบบที่เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

16.4 มีห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด พื้นที่สีเขียว และสิ่งอำนวยความสะดวกพอเพียงและอยู่ในสภาพใ้การใช้การได้ดี

16.5 มีการจัดและใช้แหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 17 สถานศึกษามีการสนับสนุนและใช้แหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่นตัวบ่งชี้

17.1 มีการเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับแหล่งเรียนรู้และภูมิปัญญาในท้องถิ่น

17.2 สนับสนุนให้แหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญา และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำหลักสูตรระดับสถานศึกษา

มาตรฐานที่ 18 สถานศึกษามีการร่วมมือกันระหว่างบ้าน องค์กรทางศาสนา สถาบันทางวิชาการและองค์กรภาครัฐและเอกชน เพื่อพัฒนาวิธีการเรียนรู้ในชุมชนตัวบ่งชี้

18.1 เป็นแหล่งวิทยาการในการแสวงหาความรู้และบริการชุมชน

18.2 มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

อุดมการณ์ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุดมการณ์ของการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน โดยรัฐต้องจัดให้มีการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาเยาวชนไทยทุกคนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ทั้งในฐานะที่เป็นพลเมืองไทยและพลเมืองของโลก เพื่อเป็นรากฐานที่พอเพียงสำหรับการใ้ผู้ใ้เรียนตลอดชีวิต รวมทั้งเพื่อการพัฒนาหน้าที่การงานและการพัฒนาคุณภาพชีวิตส่วนตนและครอบครัว และเพื่อสร้างเป็นรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการสร้างสรรค์สังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ เพื่อการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืนในอนาคต

ในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยึดหลักที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ ดังนี้

1. หลักการพัฒนาผู้เรียนอย่างครบถ้วนสมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม เป็นผู้มีจริยธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผู้รู้ มีทักษะในการแสวงหาความรู้ที่พอเพียงต่อการพัฒนางานอาชีพและคุณภาพชีวิตส่วนตน สามารถเผชิญความเปลี่ยนแปลงได้อย่างเท่าทันและชาญฉลาด และมีความเป็นประชาธิปไตย
2. หลักการจัดการศึกษาเพื่อความเป็นไทย ให้มีความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นและประเทศชาติ มีความรู้และทักษะพื้นฐานสำหรับการประกอบอาชีพสุจริต มีความมุ่งมั่น ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน มีลักษณะนิสัยและทัศนคติที่พึงประสงค์เพื่อเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน สังคมไทย และสังคมโลก

3. หลักแห่งความเสมอภาค คนไทยทั้งปวงต้องมีสิทธิ์เสมอกันในการรับการศึกษา ขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปีอย่างทั่วถึงเท่าเทียม ควบคู่ไปกับความมีคุณภาพ โดยไม่แบ่งชนชั้น หรือความแตกต่างทางสังคมวัฒนธรรม

4. หลักการมีส่วนร่วม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคเอกชนมีส่วนร่วมในการบริหารและการจัดการศึกษาร่วมกับคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์ ศักดิ์ศรี และตอบสนองความต้องการท้องถิ่นตามนโยบายของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช 2540 เกี่ยวกับการกระจายอำนาจ

5. หลักแห่งความสอดคล้อง อุดมการณ์ หลักการ และมาตรฐานในการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องสอดคล้องระหว่างสาระบัญญัติในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 นโยบายการศึกษาของรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษาของชาติ และสัมพันธ์เชื่อมโยงกับมาตรฐานการอาชีวศึกษา และมาตรฐานการอุดมศึกษา (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2544: ออนไลน์)

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 กำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุม ทางการศึกษา ตั้งแต่วิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษา อื่น (ตามที่ประกาศกำหนดในกฎกระทรวง) จะต้องปฏิบัติเพื่อให้เกิดผลดีต่อผู้รับบริการ อันถือเป็นเป้าหมายหลักของการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องศึกษาให้เกิดความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้องให้สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพให้สมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงและได้รับการยอมรับ

คุรุสภา ดำเนินการตามหน้าที่ที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 9 (1) คุรุสภามีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพมาตรา 9 (11)(ฉ) กำหนดให้คุรุสภามีหน้าที่ออกข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ และมาตรา 49 กำหนดให้มีข้อบังคับว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ประกอบด้วย (1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ (2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน (3) มาตรฐานการปฏิบัติตน

มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา คือ ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะและคุณภาพที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องประพฤติปฏิบัติตาม เพื่อให้เกิดคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ สามารถสร้างความเชื่อมั่นศรัทธาให้แก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้ว่า เป็นบริการที่มีคุณภาพ ตอบสังคมได้ว่าการที่มีกฎหมายให้ความสำคัญกับวิชาชีพทางการศึกษา และกำหนดให้เป็นวิชาชีพควบคุมนั้น เนื่องจากเป็นวิชาชีพที่มีลักษณะเฉพาะ ต้องใช้ความรู้ ทักษะ และความเชี่ยวชาญในการประกอบวิชาชีพ

พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 49 กำหนดให้มีมาตรฐานวิชาชีพ 3 ด้าน ประกอบด้วย

1. มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ หมายถึง ข้อกำหนดสำหรับผู้ที่เข้ามาประกอบวิชาชีพ จะต้องมีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพ จึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพเพื่อใช้เป็นหลักฐานแสดงว่าเป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ และมีประสบการณ์พร้อมที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้

2. มาตรฐานการปฏิบัติงาน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในวิชาชีพให้เกิดผลเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด พร้อมกับมีการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ทั้งความชำนาญเฉพาะด้านและความชำนาญตามลำดับคุณภาพของมาตรฐานการปฏิบัติงาน หรืออย่างน้อยจะต้องมีการพัฒนาตามเกณฑ์ที่กำหนดว่ามีความรู้ความสามารถ และความชำนาญ เพียงพอที่จะดำรงสถานภาพของการประกอบวิชาชีพต่อไปได้หรือไม่ นั่นก็คือ การกำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องต่อใบอนุญาตทุกๆ 5 ปี

3. มาตรฐานการปฏิบัติตน หมายถึง ข้อกำหนดเกี่ยวกับการประพฤติตนของผู้ประกอบวิชาชีพ โดยมีจรรยาบรรณของวิชาชีพเป็นแนวทางและข้อพึงระวังในการประพฤติปฏิบัติเพื่อดำรงไว้ซึ่งชื่อเสียง ฐานะ เกียรติ และศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ ตามแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพที่คุรุสภาจะกำหนดเป็นข้อบังคับต่อไป หากผู้ประกอบวิชาชีพผู้ใดประพฤติผิดจรรยาบรรณของวิชาชีพ ทำให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่นจนได้รับการร้องเรียนถึงคุรุสภาแล้วผู้นั้นอาจถูกคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพวินิจฉัยชี้ขาดอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ 1) ยกข้อกล่าวหา 2) ตักเตือน 3) ภาคทัณฑ์ 4) พักใช้ใบอนุญาตที่กำหนดเวลาตามที่เห็นสมควร แต่ไม่เกิน 5 ปี และ 5) เพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา 54)

การดำเนินงานเพื่อให้ได้สาระสำคัญของมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการปฏิบัติงาน และมาตรฐานการปฏิบัติตน หรือจรรยาบรรณของวิชาชีพ นั้น สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา ได้ดำเนินการหลายรูปแบบตั้งแต่การศึกษาวิเคราะห์เอกสาร งานวิจัย หลักสูตรการผลิตครู สสำรวจความคิดเห็นของคณาบดีคณะครุศาสตร์/ศึกษาศาสตร์ การประชุมสัมมนา ประชาพิจารณา ประชุมปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งผู้ผลิต ผู้ใช้ ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ ได้ร่วมกันพิจารณากำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ประชุมพิจารณาแก้ไข ปรับปรุงและพัฒนาร่วมกันต่อเนื่องมาตั้งแต่เดือนตุลาคม 2547 จนถึงปีงบประมาณ 2548 เพื่อให้มาตรฐานที่กำหนดสามารถใช้เป็นหลักประกันการประกอบวิชาชีพที่ทำให้ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษามีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ เป็นหลักประกันแก่ผู้รับบริการจากวิชาชีพได้

สรุปผลการดำเนินงานดังกล่าว ได้รายละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ดังต่อไปนี้

1. ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 76 ลงวันที่ 5 กันยายน 2548

2. ประกาศคณะกรรมการคຸຣຸສກາ เรื่องสาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษา ตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

3. สาระของมาตรฐานความรู้ มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ สาระความรู้ สมรรถนะ และมาตรฐานการปฏิบัติงานของผู้ประกอบวิชาชีพศึกษานิเทศก์ เพื่อจัดทำเป็นประกาศคณะกรรมการคຸຣຸສກາ เมื่อกฎกระทรวงการประกอบวิชาชีพควบคุม กำหนดให้วิชาชีพศึกษานิเทศก์เป็นวิชาชีพควบคุม

4. สาระของแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ เพื่อจัดทำเป็นข้อบังคับคຸຣຸສກາ ซึ่งอยู่ระหว่างนำเสนอคณะกรรมการคຸຣຸສກາ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบสาระสำคัญเพื่อนำไปจัดทำเป็นข้อบังคับต่อไป

งานตามภารกิจของคຸຣຸສກาที่จะต้องดำเนินการต่อจากการกำหนดมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ตามที่คຸຣຸສກากำหนด คือ

1. งานรับรองปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา ตามหน้าที่ของคຸຣຸສກาที่กำหนดในมาตรา 9 (7) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งกำหนดให้คຸຣຸສກามีหน้าที่รับรองปริญญา ประกาศนียบัตร หรือวุฒิปริญญาของสถาบันต่าง ๆ ตามมาตรฐานวิชาชีพ โดยสถาบันการผลิตครูและบุคลากรทางการศึกษา จะต้องผลิตผู้ที่จะประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งเป็นวิชาชีพควบคุม ให้ได้ผลผลิตตรงตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ที่คຸຣຸສກากำหนด ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่จะเข้ามาประกอบวิชาชีพมีคุณวุฒิและประสบการณ์ตามที่กฎหมายกำหนด โดยคຸຣຸສກาจะเข้าไปรับรองปริญญาทางการศึกษา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการศึกษา ซึ่งจะเป็นการรับรองทั้งกระบวนการของปริญญา หรือประกาศนียบัตรบัณฑิต เพื่อให้การรับรองถึงผู้สำเร็จการศึกษาจากปริญญาหรือประกาศนียบัตรบัณฑิต ว่ามีความรู้และประสบการณ์เพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพทางการศึกษา บุคคลเหล่านั้นจึงจะสามารถขอรับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพได้ ผลการดำเนินงานได้

- สาระหลักเกณฑ์การรับรองปริญญาทางการศึกษา (หลักสูตร 5 ปี)
- สาระหลักเกณฑ์การรับรองประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน
- สาระหลักเกณฑ์การรับรองประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการบริหารการศึกษา
- สาระหลักเกณฑ์การรับรองปริญญาโททางการสอน
- สาระหลักเกณฑ์การรับรองปริญญาโททางการบริหารการศึกษา
- มาตรฐานคุณสมบัติของสถานศึกษาสำหรับปฏิบัติการสอน
- สาระมาตรฐานหลักสูตรการฝึกอบรมตามมาตรฐานวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา

2. งานรับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามหน้าที่ของคຸຣຸສກาที่กำหนดในมาตรา 9(8) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งกำหนดให้คຸຣຸສກามีหน้าที่รับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ รวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ โดยผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติตามมาตรฐานที่คຸຣຸສກากำหนดจะเข้าประกอบวิชาชีพครูซึ่งเป็นควบคุมไม่ได้ หาก

บุคคลเหล่านั้นต้องการจะประกอบวิชาชีพครู จะต้องเข้าสู่กระบวนการรับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ โดยผ่านการประเมินและคุรุสภารับรองแล้วว่ามีความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ เป็นไปตามมาตรฐานเพียงพอที่จะประกอบวิชาชีพครูได้ ทั้งนี้ เพื่อให้วิชาชีพทางการศึกษามีมาตรฐานเดียวกัน และสามารถตอบสนองได้ว่าผู้จะเข้าประกอบวิชาชีพต้องมีมาตรฐานทุกคน ซึ่งวิธีการประเมินเพื่อรับรองจะดำเนินการได้ในหลายวิธี เช่น การทดสอบความรู้ การฝึกอบรม การศึกษาต่อยอดในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตทางการสอน การเทียบโอนความรู้เพื่อให้การรับรองว่ามีมาตรฐานความรู้วิชาชีพครูเป็นไปตามที่กำหนด ผลการดำเนินงานได้

- สารหลักเกณฑ์การรับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ
- สารหลักเกณฑ์การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูชาวต่างประเทศ

3. การรับรองความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ ตามหน้าที่ของคุรุสภาที่กำหนดในมาตรา 9 (8) แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ซึ่งกำหนดให้คุรุสภามีหน้าที่รับรองความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ รวมทั้งความชำนาญในการประกอบวิชาชีพ โดยใช้มาตรฐานการปฏิบัติงาน เป็นแนวทางให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูพัฒนากระบวนการทำงาน กลยุทธ์ในการปฏิบัติวิชาชีพทางการศึกษาของตนให้มีคุณภาพสูงขึ้น รวมทั้ง พัฒนาให้เกิดความเชี่ยวชาญ ลึกซึ่งเฉพาะด้านในการปฏิบัติวิชาชีพที่รับผิดชอบ ซึ่งสามารถเข้ารับการประเมินเพื่อให้คุรุสภารับรองความชำนาญในการประกอบวิชาชีพได้

4. การควบคุมการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ตามหน้าที่ของคุรุสภาที่กำหนดในพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 มาตรา 9 (2) ควบคุมความประพฤติและการดำเนินงานของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นไปตามมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ มาตรา 9 (4) พักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต ซึ่งดำเนินการโดยยึดกรอบตามจรรยาบรรณของวิชาชีพและแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ ผลการดำเนินงานได้

- ร่างข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการประพฤติดิจจรรยาบรรณของวิชาชีพ
- ร่างข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยการอุทธรณ์การประพฤติดิจจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 วรรคหนึ่ง (11) (จ) (ฉ) มาตรา 49 และมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 ประกอบกับ มติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ 9/2548 วันที่ 20 มิถุนายน 2548 และมติคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ 10/2548 วันที่ 18 กรกฎาคม 2548 โดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการคุรุสภาจึงออกข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ ไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับคุรุสภา ว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพและจรรยาบรรณของวิชาชีพ พ.ศ. 2548”

ข้อ 2 ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
ข้อ 3 ในข้อบังคับนี้

“วิชาชีพ” หมายความว่า วิชาชีพทางการศึกษาที่ทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียน การสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งการรับผิดชอบการบริหาร สถานศึกษา ในสถานศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐ และ เอกชน และการบริหารการศึกษานอกสถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษาตลอดจน การสนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ

“ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่า ครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาอื่น ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบวิชาชีพตาม พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546

“ครู” หมายความว่า บุคคลซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและ การส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน และ อุดมศึกษาที่ต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐและเอกชน

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหาร สถานศึกษาภายในเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาอื่นที่จัดการศึกษาปฐมวัย ชั้นพื้นฐาน และอุดมศึกษาต่ำกว่าปริญญา ทั้งของรัฐ และเอกชน

“ผู้บริหารการศึกษา” หมายความว่า บุคคลซึ่งปฏิบัติงานในตำแหน่งผู้บริหารนอก สถานศึกษาในระดับเขตพื้นที่การศึกษา

“บุคลากรทางการศึกษาอื่น” หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่สนับสนุนการศึกษา ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศ และการบริหาร การศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ซึ่งหน่วยงานการศึกษากำหนดตำแหน่งให้ต้องมีคุณวุฒิทาง การศึกษา

“มาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษา” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะ และคุณภาพ ที่พึงประสงค์ในการประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตาม ประกอบด้วย มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ มาตรฐานการ ปฏิบัติงานและมาตรฐานการปฏิบัติงาน

“มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับ ความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา ซึ่งผู้ต้องการประกอบวิชาชีพ ทางการศึกษาต้องมีเพียงพอที่สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้

“มาตรฐานการปฏิบัติงาน” หมายความว่า ข้อกำหนดเกี่ยวกับคุณลักษณะหรือการ แสดงพฤติกรรมกรปฏิบัติงานและการพัฒนางาน ซึ่งผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติ ตาม เพื่อให้เกิดผลตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายการเรียนรู้ หรือการจัดการศึกษา รวมทั้งต้อง ฝึกฝนให้มีทักษะหรือความชำนาญสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง

“มาตรฐานการปฏิบัติตน” หมายความว่า จรรยาบรรณของวิชาชีพที่กำหนดขึ้น เป็นแบบแผนในการประพฤติตน ซึ่งผู้ประกอบการวิชาชีพทางการศึกษาต้องปฏิบัติตาม เพื่อรักษาและ ส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียง และฐานะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาให้เป็นที่เชื่อถือศรัทธาแก่ ผู้รับบริการและสังคม อันจะนำมาซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรีแห่งวิชาชีพ

ข้อ 4 ให้ประธานกรรมการคุรุสภารักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจตีความและวินิจฉัย ชี้ขาด ปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับ

หมวด 1 มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ

ข้อ 5 ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการศึกษาหรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ ดังต่อไปนี้

- (1) ภาษาและเทคโนโลยีสำหรับครู
- (2) การพัฒนาหลักสูตร
- (3) การจัดการเรียนรู้
- (4) จิตวิทยาสำหรับครู
- (5) การวัดและประเมินผลการศึกษา
- (6) การบริหารจัดการในห้องเรียน
- (7) การวิจัยทางการศึกษา
- (8) นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา
- (9) ความเป็นครู

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ผ่านการปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาทางการศึกษา เป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และผ่านเกณฑ์การประเมิน ปฏิบัติการสอนตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด ดังต่อไปนี้

- (1) การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน
- (2) การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ

ข้อ 6 ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา ต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์ วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบริหารการศึกษา หรือ เทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ ดังต่อไปนี้

- (1) หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
- (2) นโยบายและการวางแผนการศึกษา
- (3) การบริหารด้านวิชาการ

- (4) การบริหารด้านธุรการ การเงิน พัสดุ และอาคารสถานที่
- (5) การบริหารงานบุคคล
- (6) การบริหารกิจการนักเรียน
- (7) การประกันคุณภาพการศึกษา
- (8) การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (9) การบริหารการประชาสัมพันธ์และความสัมพันธ์ชุมชน
- (10) คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา

นอกจากคุณวุฒิตามวรรคหนึ่งต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารสถานศึกษา
ที่คณะกรรมการคุรุสภารับรอง

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

- (1) มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี หรือ
- (2) มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนและต้องมีประสบการณ์ในตำแหน่ง
หัวหน้าหมวด หรือหัวหน้าสาย หรือหัวหน้างาน หรือตำแหน่งบริหารอื่นๆ ในสถานศึกษามาแล้ว ไม่น้อยกว่าสองปี

ข้อ 7 ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารการศึกษา ต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์
วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

(ก) มาตรฐานความรู้ มีคุณวุฒิไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีทางการบริหารการศึกษา
หรือเทียบเท่า หรือคุณวุฒิอื่นที่คุรุสภารับรอง โดยมีความรู้ ดังต่อไปนี้

- (1) หลักและกระบวนการบริหารการศึกษา
- (2) นโยบายและการวางแผนการศึกษา
- (3) การบริหารจัดการการศึกษา
- (4) การบริหารทรัพยากร
- (5) การประกันคุณภาพการศึกษา
- (6) การนิเทศการศึกษา
- (7) การพัฒนาหลักสูตร
- (8) การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ
- (9) การวิจัยทางการศึกษา
- (10) คุณธรรมและจริยธรรมสำหรับผู้บริหารการศึกษา

นอกจากคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ต้องผ่านการฝึกอบรมหลักสูตรการบริหารการศึกษา
ที่คณะกรรมการคุรุสภารับรอง

(ข) มาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพ ดังต่อไปนี้

- (1) มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอนมาแล้วไม่น้อยกว่าแปดปีหรือ
- (2) มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษามาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือ

(3) มีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารนอกสถานศึกษาที่ไม่ต่ำกว่าระดับกองหรือเทียบเท่ากองมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือ

(4) มีประสบการณ์ในตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีหรือ

(5) มีประสบการณ์ด้านปฏิบัติการสอน และมีประสบการณ์ในตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษา หรือผู้บริหารนอกสถานศึกษา หรือบุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามที่กำหนดในกฎกระทรวงรวมกันมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี

ข้อ 8 ผู้ประกอบวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องมีมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

ข้อ 9 สาระความรู้และสมรรถนะของผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาตามมาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

หมวด 2 มาตรฐานการปฏิบัติงาน

ข้อ 10 ผู้ประกอบวิชาชีพครู ต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ
- (2) ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดแก่ผู้เรียน
- (3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ
- (4) พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- (5) พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ
- (6) จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน
- (7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ
- (8) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน
- (9) ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์
- (10) ร่วมมือกับผู้อื่นในชุมชนอย่างสร้างสรรค์
- (11) แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- (12) สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในทุกสถานการณ์

ข้อ 11 ผู้ประกอบวิชาชีพผู้บริหารสถานศึกษา และผู้บริหารการศึกษาต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษา
- (2) ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับการพัฒนาของบุคลากร ผู้เรียน และชุมชน
- (3) มุ่งมั่นพัฒนาผู้ร่วมงานให้สามารถปฏิบัติงานได้เต็มศักยภาพ
- (4) พัฒนาแผนงานขององค์กรให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง
- (5) พัฒนาและใช้นวัตกรรมการบริหารจนเกิดผลงานที่มีคุณภาพสูงขึ้นเป็นลำดับ

- (6) ปฏิบัติงานขององค์กรโดยเน้นผลถาวร
- (7) รายงานผลการพัฒนาคุณภาพการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ
- (8) ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี
- (9) ร่วมมือกับชุมชนและหน่วยงานอื่นอย่างสร้างสรรค์
- (10) แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา
- (11) เป็นผู้นำและสร้างผู้นำ
- (12) สร้างโอกาสในการพัฒนาได้ทุกสถานการณ์

ข้อ 12 ผู้ประกอบวิชาชีพบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการปฏิบัติงาน ตามที่คณะกรรมการคุรุสภากำหนด

หมวด 3 จรรยาบรรณของวิชาชีพ

ข้อ 13 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติตนตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ และแบบแผนพฤติกรรมตามจรรยาบรรณของวิชาชีพ

ส่วนที่ 1 จรรยาบรรณต่อตนเอง

ข้อ 14 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องมีวินัยในตนเอง พัฒนาตนเองด้านวิชาชีพ บุคลิกภาพ และวิสัยทัศน์ ให้ทันต่อการพัฒนาทางวิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอยู่เสมอ

ส่วนที่ 2 จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ 15 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก ศรัทธา ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อวิชาชีพ และเป็นสมาชิกที่ดีขององค์กรวิชาชีพ

ส่วนที่ 3 จรรยาบรรณต่อผู้รับบริการ

ข้อ 16 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องรัก เมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือ ส่งเสริมให้กำลังใจแก่ศิษย์ และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่โดยเสมอหน้า

ข้อ 17 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ ทักษะ และนิสัย ที่ถูกต้องดีงามแก่ศิษย์และผู้รับบริการ ตามบทบาทหน้าที่อย่างเต็มความสามารถ ด้วยความบริสุทธิ์ใจ

ข้อ 18 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ทั้งทางกาย วาจา และจิตใจ

ข้อ 19 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมของศิษย์ และผู้รับบริการ

ข้อ 20 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา ต้องให้บริการด้วยความจริงใจและ เสมอภาค โดยไม่เรียกรับหรือยอมรับผลประโยชน์จากการใช้ตำแหน่งหน้าที่โดยมิชอบ

ส่วนที่ 4 จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมประกอบวิชาชีพ

ข้อ 21 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกันอย่างสร้างสรรค์ โดยยึดมั่นในระบบคุณธรรม สร้างความสามัคคีในหมู่คณะ

ส่วนที่ 5 จรรยาบรรณต่อสังคม

ข้อ 22 ผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษา พึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการอนุรักษ์และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา สิ่งแวดล้อม รักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์: Online)

การพัฒนาครูกับการนำหลักสูตรไปใช้

วาสนา คุณาภิสิทธิ์ (2547: 27-28) กล่าวว่า”การพัฒนาจะไม่มีวันสำเร็จหากไม่เริ่มต้นจากการพัฒนาคนก่อน” ผู้มีบทบาทเกี่ยวข้องกับให้นำหลักสูตรไปใช้มากที่สุดคือ ครูหรือผู้ปฏิบัติ หากครูไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความเชื่อ หลักสูตรก็ไม่อาจเกิดสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายได้ ครูจำเป็นต้องปฏิรูปตนเอง เพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้อันนำไปสู่ความสำเร็จในการปฏิรูปการศึกษา

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้ระบุถึงการพัฒนาศักยภาพครูไว้ว่าให้ถือเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาที่จะพัฒนาครูเป็นครูมืออาชีพ เพื่อให้มีศักยภาพในการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนรู้ของนักเรียน ข้อสรุปในการให้ความสำคัญต่อคนหรือครูในการพัฒนาองค์การ/โรงเรียนให้มุ่งสู่เป้าหมายของการปฏิรูปการศึกษาว่า การให้ความรู้ ความเข้าใจ การเปลี่ยนแปลงความเชื่อ เจตคติ และเสริมสร้างทักษะความสามารถของครู เป็นความจำเป็นเร่งด่วนต่อกระบวนการพัฒนาหลักสูตรโดยเฉพาะเรื่องของการนำหลักสูตรไปใช้ วิธีการช่วยเหลือครูที่ดีคือการให้การฝึกอบรมด้วยวิธีการ ขั้นตอนที่เหมาะสมและต่อเนื่องเป็นระยะ ๆ ตลอดช่วงอายุการทำงานของครู ผลที่ตามมาคือเกิดเป็นความเลิศของบุคลากร(ครู) และความเป็นเลิศขององค์กร(โรงเรียน)

การพัฒนาครูเป็นกระบวนการหนึ่งของการประกันคุณภาพของการศึกษา และต้องมีความเป็นมาตรฐาน ดังปรากฏในมาตรฐานการศึกษาของชาติ ที่ผ่านความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม 2547 และให้หน่วยงานด้านการศึกษาระดับนำไปเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ การพัฒนาครูอยู่ในมาตรฐานที่ 2 แนวการจัดการศึกษา คือ จัดการเรียนรู้เพื่อมุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนเป็นสำคัญและการบริหารโดยใช้สถานศึกษาเป็นฐาน โดยกำหนดตัวบ่งชี้ที่ 2.2 คือ การพัฒนาผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีคุณภาพ และยังกำหนดตัวบ่งชี้ย่อยไว้ในข้อ 2.2.1 ที่ว่า ผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้มแข็งทางวิชาการและวิชาชีพ และข้อ 2.2.2 ที่ว่าผู้บริหาร ครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษามีคุณธรรม มีความพึงพอใจในการทำงานและผูกพันกับงาน มีอัตราการออกจากงานและอัตราความผิดพลาดรวมทั้งตัวบ่งชี้ที่ 2.3 คือ มีการบริหารจัดการที่ใช้สถานศึกษาเป็นฐาน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

เอกชีวาเรีย (Echevaria: 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการการฝึกอบรมของครูประจำการตามการรับรู้ของครูผู้สอนและครูใหญ่ ในโรงเรียนประถมศึกษา ของประเทศเปอร์โตริโก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสำรวจการประเมินความต้องการของครู (Teacher Needs Assessment Survey) กลุ่มประชากรได้แก่ครู 283 คน ครูใหญ่ 28 คน โรงเรียนในประเทศเปอร์โตริโก โดยศึกษาความต้องการฝึกอบรมของครูใน 7 ประเด็น คือ

1. การประเมินพฤติกรรมของนักเรียน
2. การเตรียมการสอน
3. การดำเนินการสอน
4. การปฏิบัติการสอน
5. การสื่อความหมายและมนุษยสัมพันธ์
6. การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล
7. การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง

ผลการวิจัยพบว่า ความเห็นในเรื่องความต้องการฝึกอบรมตามทัศนะของครูผู้สอนและครูใหญ่ต่างกัน แต่ทั้งสองกลุ่มเห็นพ้องต้องกันในเรื่องการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นความคิดเห็น กล่าวคือการเตรียมการสอนเป็นเรื่องต้องการอบรมมากที่สุด และรองลงมาคือการดำเนินการสอน

เฟลมมิง (Fleming. 1981) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาบุคลากรในโรงเรียนประถมศึกษาที่ดำเนินการสอนตามเอกภาพ โดยสัมภาษณ์และแจกแบบสอบถามแก่ครู 174 คน และครูใหญ่ 9 คน ผลการวิจัยพบว่าความสามารถที่ต้องการพัฒนามากที่สุดเป็นเรื่องของมนุษยสัมพันธ์ ครูผู้สอนเป็นจำนวนมากระบุว่าต้องการมีส่วนร่วมในการวางแผนและดำเนินการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม และต้องการรับการฝึกอบรมด้วย ต้องการวิทยากรการฝึกอบรมจากหน่วยงานภายนอก เช่น มหาวิทยาลัย และผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันต่างๆ ครูส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่ได้เข้ารับการฝึกอบรมมากเท่าที่ต้องการ

เคอร์ (Kerr. 1984) ได้ทำการวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาความสามารถในวิชาชีพการสอน ตามการรับรู้ของอาจารย์ในวิทยาลัยกฎหมายที่เลือกสรรแล้ว โดยการแจกแบบสอบถามเพื่อการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์จำนวน 426 คน ที่ทำการสอนอยู่ในมหาวิทยาลัยกฎหมายที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะจากสมาคมเนติบัณฑิตอเมริกาจากรัฐอินเดียนา โอไฮโอและเคนตักกี้ ได้รับแบบสอบถามคืนมาร้อยละ 68.80 ผลการวิจัยปรากฏว่าความสามารถที่ต้องการพัฒนามากที่สุดคือการสร้างแรงจูงใจ ความสามารถที่ต้องการพัฒนาอันดับรองลงมาได้แก่ วิธีการสอนแบบต่างๆ กิจกรรมทางวิชาการ การเขียนและการพิมพ์ผลงานทางวิชาการ ส่วนวิธีพัฒนาความสามารถ

ที่ต้องการได้แก่ การสัมมนาภายในมหาวิทยาลัย การสัมมนาภายนอกมหาวิทยาลัย การประชุมปฏิบัติการ

เฮนเดอร์ชอต (Hendershot. 1995: 142) การวิจัยสำรวจเกี่ยวกับอาจารย์ใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษาปฏิบัติอย่างไร ที่จะถ่ายทอดความเป็นผู้นำเพื่อส่งเสริมให้ครูพัฒนาวิชาชีพ ผลการวิจัย การถ่ายทอดหลักการผู้นำเพื่อพัฒนาวิชาชีพครู ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้นำต้องระลึกเสมอว่า การพัฒนาอาชีพครูเป็นกระบวนการส่วนบุคคลและกลุ่ม
2. ต้องมีสัมพันธไมตรีโดยตรงระหว่างโอกาสแห่งความก้าวหน้าของครู และแนวคิดของอาจารย์ใหญ่ที่มีต่อการพัฒนาอาชีพครูเป็นหลักสำคัญ
3. มีรูปแบบการตอบสนองด้านการติดต่อประสานงาน นับว่าเป็นกุญแจสำคัญสำหรับความเจริญก้าวหน้าของครู
4. มีกระบวนการของความร่วมมือเพื่อความก้าวหน้าของอาชีพครู
5. มีการไว้วางใจซึ่งกันและกันระหว่างครูใหญ่กับครู เป็นสิ่งสำคัญมีความร่วมมือ เชื่อถือและไว้วางใจ ทั้งส่วนบุคคลและส่วนรวม

ริงโรส (Ringrose. 1996: 131) ได้ทำการวิจัยเรื่อง กระบวนการร่วมมือกันบริหาร เสมือนเป็นยานพาหนะที่ช่วยพาให้การพัฒนาวิชาชีพครูให้ก้าวหน้า ผลการวิจัยพบว่า

1. ทิศทางการพัฒนารูปแบบของงานและส่งเสริมความร่วมมือของสถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัยขึ้นไปมีความสำคัญต่อการพัฒนาวิชาชีพครู
2. ครูได้เห็นคุณค่าของกระบวนการว่าเป็นเครื่องมือในการพัฒนาอาชีพ
3. ครูมีความรู้สึกว่าได้รับการช่วยเหลือจากผู้บริหารมากขึ้น
4. กระบวนการต่าง ๆ ต้องดำเนินการตามเวลาที่กำหนดไว้
5. ครูกลัวที่จะเสี่ยงและเปลี่ยนแปลงวิธีสอนได้ในห้องเรียน

แฮมสตรา (Hamstra. 1996: 187) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ขอบข่ายหน่วยงานของครูแห่งสถาบันอุดมศึกษาและอาชีพในการศึกษาของชุมชน ผลงานการวิจัยได้ตรวจสอบพบว่าขอบข่ายงานพัฒนาอาชีพของครูเป็นงานการเรียนรู้ชุมชน ซึ่งกระตุ้นให้ครูได้นำมาพัฒนาปรับปรุงในโรงเรียน จุดประสงค์คือ การออกสำรวจให้พบว่าทำไมและจะอย่างไรครูจึงต้องพัฒนาให้เป็นมืออาชีพ และเพื่อบ่งชี้ปัจจัยสำคัญที่เป็นแรงกระตุ้นหรือยับยั้งการพัฒนาสถาบันการศึกษาและความรู้สึกว่าเป็นอาชีพ อุปสรรคภายนอกของความก้าวหน้าในอาชีพ ได้แก่ โครงสร้างขององค์กรและวัฒนธรรมของโรงเรียนจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ครูมีอำนาจสั่งการ รับผิดชอบ และมีอิสระในการปรับปรุงชีวิต การปฏิบัติการสอน และโอกาสการศึกษา

เรนิค (Renik. 1996: 159) ได้ทำการวิจัยเรื่องอิทธิพลของการพัฒนาบริการสามด้านของนักศึกษา จุดประสงค์ของการวิจัยในเรื่องนี้เพื่อบรรยายถึงประสบการณ์การสอนนักเรียนของครู 3 ประเภท ทศนะแบบสามมิติของการเริ่มต้นพัฒนาวิชาชีพครู นำมาใช้เป็นแนวคิดที่เกี่ยวกับการกำหนดงาน โดยใช้ประสบการณ์ในการสอนนักเรียน การมองเห็นความสำคัญของความเป็นครูและการเรียนรู้ถึงบทบาทของครูในสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เป็นข้อมูลที่เปิดเผย

ประสบการณ์ของนักศึกษาเท่าที่ได้กลั่นกรองความรู้ด้านเป็นครู ครูเปรียบเสมือนเครื่องกรองหรือตะแกรงที่แสดงแบบ โดยนักศึกษาครูซึ่งได้ผ่านการวิเคราะห์หรืออย่างรอบครอบแล้วก่อให้เกิดความรักความศรัทธาในอาชีพครู และรู้ตัวเองว่าเป็นตัวแทนหรือแบบฉบับวัฒนธรรมความดีงามของครูได้

วีฟเวอร์ (Weaver. 1997: 90-A) ได้ทำการวิจัยเรื่องแนวโน้มการใช้วัตกรรมการจัดการเรียนการสอนและการนำไปใช้ในการจัดการศึกษาในโรงเรียนในเคนตักกี (การปฏิรูปการศึกษา) การศึกษาวิจัยนี้ได้มีการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติของครูที่มีต่อคุณลักษณะทั้ง 2 ลักษณะจากการสำรวจเจตคติพบว่า ผู้ตอบมีเจตคติในทางบวกต่อการฝึกหัดและพัฒนาอย่างเหมาะสมในการทำงานกลุ่มอย่างคล่องแคล่ว การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง การมีส่วนร่วมสนับสนุนของผู้ปกครอง แต่ไม่สนับสนุนคุณลักษณะการรวมกลุ่มโดยไม่มี การแบ่งอายุและระดับความสามารถ และการรายงานเชิงคุณภาพ อย่างไรก็ตามจากการทดลองใช้รูปแบบลักษณะต่างๆ ทำให้ทราบว่า คุณลักษณะที่ใช้ได้มากที่สุดคือ การแบ่งกลุ่มตามอายุและระดับความสามารถ และรองลงไปคือการฝึกหัดและพัฒนาอย่างเหมาะสม การประเมินผลตามสภาพที่แท้จริง การมีส่วนร่วมสนับสนุนของผู้ปกครอง และการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตามลำดับ นอกจากนี้ยังพบว่าคุณลักษณะที่ง่ายที่สุดในการนำไปปฏิบัติคือ การฝึกหัดและพัฒนาอย่างเหมาะสม และคุณลักษณะที่นำไปปฏิบัติยากที่สุดคือ การแบ่งกลุ่มตามอายุและระดับความสามารถ

งานวิจัยในประเทศ

ประพันธ์ เกียรติเผ่า (2532: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการพัฒนาวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

ครูพลศึกษาระดับประถมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 209 คน จำแนกเป็นครูพลศึกษาชายจำนวน 104 คน ครูพลศึกษาหญิงจำนวน 105 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ ด้านการเรียนการสอน การเคารพนโยบาย กฎระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร การส่งเสริมความรู้และวิทยฐานะ แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สัมพันธ์แอลฟาได้ค่าเท่ากับ 0.93 จากนั้นนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มไว้จำนวน 209 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยคำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย แล้วนำเสนอข้อมูลในรูปตารางและความเรียงการวิจัยปรากฏว่า

1. โดยส่วนรวมครูพลศึกษาชายและหญิงมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรในระดับมากที่สุด ส่วนด้านเกี่ยวกับการเรียนการสอน การเคารพนโยบาย กฎระเบียบ ข้อบังคับของโรงเรียน ความรับผิดชอบต่อวิชาชีพครูพลศึกษาและการส่งเสริมความรู้ และเพิ่มพูนวิทยฐานะในระดับมาก และครูพลศึกษาชายมีความต้องการการพัฒนาวิชาชีพในทุก ๆ ด้านมากกว่าครูพลศึกษาหญิง

2. เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ในด้านการเรียนการสอน ครูพลศึกษาชายมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพในเรื่องการนำเทคนิคใหม่มาใช้สอนในระดับมากที่สุด ครูพลศึกษาหญิงมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพเรื่องความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและวิธีการพัฒนาหลักสูตรพลศึกษาในระดับมากที่สุด ในด้านการเคารพนโยบาย กฎ ระเบียบข้อบังคับของโรงเรียน ครูพลศึกษาชายมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ เรื่องความสามารถในการจัดกิจกรรมและการเป็นผู้กำกับลูกเสือเนตรนารีและผู้นำยุวกาชาดในระดับมากที่สุด ในขณะที่ครูพลศึกษาหญิงมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพในเรื่องเดียวกันในระดับมาก ในด้านความรับผิดชอบต่อวิชาชีพพลศึกษา ครูพลศึกษาชายมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพเรื่องการปลูกฝังความมีน้ำใจเป็นนักกีฬาในระดับมากที่สุด ในขณะที่ครูพลศึกษาหญิงมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพเรื่องในเรื่องเดียวกันในระดับมาก ในด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรในโรงเรียนครูพลศึกษาชายและหญิงมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ เรื่องการจัดกิจกรรมพลศึกษาเพื่อนันทนาการในระดับมากที่สุด ในด้านการส่งเสริมความรู้และวิทย์ฐานะครูพลศึกษาชายมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพในเรื่องการการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิในระดับมากที่สุด ในขณะที่ครูพลศึกษาหญิงมีความต้องการพัฒนาวิชาชีพในเรื่องเดียวกันอยู่ในระดับมาก

3. ในเรื่องวิธีการที่ต้องการเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษา ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง ต้องการพัฒนาวิชาชีพโดยการได้รับการถ่ายทอดกระบวนการเรียนการสอนเป็นอันดับแรกรองลงมาคือ ต้องการการศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ

4. ในเรื่องผู้ที่จะเป็นวิทยากรเพื่อพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษา ครูพลศึกษาชายและครูพลศึกษาหญิง ต้องการศึกษานิตศกจากหน่วยศึกษานิตศกกรมพลศึกษาเป็นอันดับแรกรองลงมาคือ ต้องการวิทยากรซึ่งเป็นชาวต่างประเทศที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน

อำนาจ ศรีแสง (2541: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการศึกษาพัฒนาด้วยบุคลากรในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดมุกดาหาร ผลการศึกษาพบว่า ความจำเป็นในการพัฒนาบุคลากรหรือปัญหาที่แก้ไขโดยวิธีการพัฒนาบุคลากร มีการกำหนดขอบข่ายของการพัฒนาในบุคลากร ลักษณะเป็นโครงการไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีอย่างชัดเจน มีการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการพัฒนาบุคลากร ในแต่ละวิธีที่กำหนดครอบคลุมทุกกิจกรรม ปัญหาสำคัญที่พบคือ การพัฒนาบุคลากรไม่ครอบคลุมทุกคน บางโครงการต้องใช้การคัดเลือกตัวแทนเข้ารับการพัฒนา ซึ่งมีสาเหตุมาจากงบประมาณในการจัดการพัฒนาบุคลากรมีจำกัด ในการดำเนินการพัฒนาบุคลากรมีการดำเนินการหลายกิจกรรม แต่ละกิจกรรมที่จัดมากที่สุดและเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิธีการที่ทำให้พัฒนาบุคลากรสำเร็จอย่างมาก ได้แก่ การฝึกอบรมสัมมนา และการศึกษาต่อ มีการจัดให้มีคู่มือปฏิบัติงานสำหรับบุคลากร ปัญหาสำคัญที่พบ คือ การจัดอบรมสัมมนาบ่อยครั้งเกินไป หรือใช้เวลานานเกินไป ทำให้ขาดบุคลากรปฏิบัติงานที่หน่วยงานการติดตามและประเมินผลการพัฒนาบุคลากร โดยกำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการติดตามผลและประเมินผลกิจกรรมการพัฒนาบุคลากรเพื่อรายงานผลให้ผู้บริหารทราบ ปัญหาสำคัญที่พบคือ ผู้บริหารไม่สามารถติดตามและประเมินผลด้วยตนเองได้ทั่วถึงครบถ้วน ซึ่งมีสาเหตุมาจากภาระหน้าที่รับผิดชอบมาก

สันติ สุขโพธิ์น้อย (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการปฏิบัติตามมาตรฐาน การศึกษาด้านกระบวนการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญจังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียน โดยส่วนรวมมีการปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาด้าน กระบวนการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านส่งเสริมความสัมพันธ์และความร่วมมือระหว่างโรงเรียนและชุมชนในการพัฒนาการศึกษาด้าน ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรครู ตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ และด้านมีการจัดการ เรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น ส่วนที่เหลืออีก 3 ด้าน ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก ผู้บริหารโรงเรียนขนาดต่างกัน มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาด้าน กระบวนการจัดการศึกษา โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติโดยภาพรวมและรายด้านมีการจัดการ เรียนการสอนสอดคล้องกับหลักสูตรความต้องการของผู้เรียนและท้องถิ่น มีการปฏิบัติในด้านมีการ จัดองค์กรโครงสร้างและการบริหารงานอย่างเป็นระบบครบวงจร ให้บรรลุเป้าหมายการศึกษา และ ด้านมีการจัดสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของ ผู้เรียนมากกว่าผู้บริหารในโรงเรียนขนาดเล็ก และผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่มีการปฏิบัติในด้าน ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรครูตามความจำเป็นและเหมาะสมอย่างสม่ำเสมอมากกว่าผู้บริหาร โรงเรียนขนาดกลางและขนาดเล็ก

บุญเลี้ยง สุวรรณสนธิ์ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการพัฒนาบุคลากร ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงอันดับค่าเฉลี่ยจากมาก ไปหาน้อย คือ ด้านการฝึกอบรม ด้านการบริหาร ด้านการไปศึกษาต่อและด้านการปฏิบัติพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนขนาดต่างกันมีพัฒนาการการพัฒนาบุคลากร โดยภาพรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผู้บริหารโรงเรียนขนาดเล็กมีปัญหา มากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดกลาง ผู้บริหารโรงเรียนขนาดกลาง มีปัญหาด้านการ ฝึกอบรมและด้านการไปศึกษาต่อมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่และขนาดเล็ก และมีปัญหา ด้านการบริหารมากกว่าผู้บริหารโรงเรียนขนาดใหญ่

อำนาจ วราหะ (2542: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความต้องการการพัฒนาวิชาชีพ ของครูพลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา การศึกษาครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความ ต้องการการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา และเพื่อ เปรียบเทียบความต้องการการพัฒนาวิชาชีพระหว่างครูพลศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนใน สถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครูพลศึกษาสังกัด กองวิทยาลัยเทคนิคกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กองวิทยาลัยเกษตรกรรม และกองการศึกษาอาชีพ สังกัดกรมอาชีวศึกษา จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ใน การเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนำข้อมูลที่ได้รับมาทำการวิเคราะห์หาค่า

ร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบค่าที่ วิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว และ ทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการการพัฒนานิชาชีพของครูพลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกรม อาชีวศึกษาอยู่ในระดับมาก
2. ความต้องการการพัฒนานิชาชีพระหว่างครูพลศึกษาในสถานศึกษา สังกัดกอง ต่าง ๆ ในกรมอาชีวศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

พุทธิพงศ์ พาเจริญ (2544: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการที่ ส่งเสริมการพัฒนานิชาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ตามความคิดเห็นของข้าราชการครูจำนวน 378 คน จำแนกตามสถานภาพประเภทโรงเรียนและ ขนาดโรงเรียนที่ต่างกัน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน และเพื่อศึกษาปัญหาการบริหารงาน วิชาการ ที่ส่งเสริมการพัฒนานิชาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด สุรินทร์ ตามกรอบแนวคิด 6 ด้าน คือ ด้านสร้างความตระหนักว่าจะต้องมีการพัฒนา ด้านวิเคราะห์ หาจุดที่จะพัฒนา ด้านแสวงหาวิธีการใหม่ๆ ในการพัฒนาด้านลงมือปฏิบัติกิจกรรมการพัฒนา ด้าน ตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน และด้านสร้างความภูมิใจในผลงาน เครื่องมือที่ใช้เป็น แบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 50 ข้อ โดยมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ตั้งแต่ 0.65 ถึง 0.87 และมีค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมุติฐานโดยใช้ t-test (Independent Samples) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ผลการศึกษาพบว่า

1. ข้าราชการครู จำแนกตามสถานภาพ ประเภทโรงเรียน และขนาดโรงเรียน เห็น ว่าการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการพัฒนานิชาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการ ประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ โดยรวมและรายด้านทั้ง 6 ด้าน มีการบริหารงานในระดับมาก ยกเว้น ผู้บริหาร เห็นว่า มีการบริหารงานด้านวิเคราะห์หาจุดที่จะพัฒนา อยู่ในระดับปานกลาง ข้าราชการ ครูในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา เห็นว่า มีการบริหารงานด้านตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจาก การปฏิบัติงานและด้านสร้างความภูมิใจในผลงาน อยู่ในระดับปานกลาง และข้าราชการครูใน โรงเรียนขนาดเล็ก เห็นว่ามีการบริหารงานด้านการสร้างความตระหนักว่าจะต้องมีการพัฒนาด้าน วิเคราะห์หาจุดที่จะพัฒนา และด้านตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง

2. ข้าราชการครู ที่มีสถานภาพต่างกัน เห็นว่า การบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริม การพัฒนานิชาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดสุรินทร์ โดย ภาพรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ผู้บริหารโรงเรียนเห็นว่าการบริหารด้าน แสวงหาวิธีการใหม่ ๆ ในการพัฒนา มากกว่าครูปฏิบัติการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนประเภทต่างกัน เห็นว่า การบริหารงานดังกล่าวโดย ภาพรวมและเป็นรายด้าน 5 ด้าน ไม่แตกต่างกัน แต่ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนไม่ขยาย โอกาสทางการศึกษา เห็นว่า มีการบริหารงานด้านตรวจสอบผลที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานมากกว่า ข้าราชการครูที่ปฏิบัติงานในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ

.05 อย่างไรก็ตามข้าราชการครูในโรงเรียนขนาดต่างกัน เห็นว่า การบริหารงานดังกล่าวโดยภาพรวมและทั้ง 6 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

3. ปัญหาที่สำคัญในการบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์ ได้แก่ ปัญหาขาดเครื่องมือและวัสดุอุปกรณ์ในการอำนวยความสะดวก ไม่มีการจัดทำวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย และคุณภาพนักเรียน เป็นรายชั้น ปัญหาขาดเอกสารในการศึกษาวิจัย ขาดงบประมาณ ขาดแคลนด้านบุคลากรและเครื่องอำนวยความสะดวก (คอมพิวเตอร์) และไม่มีการจัดทำรายงานความก้าวหน้าของการพัฒนา นักเรียนแต่ละภาคเรียนเพื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายตาม พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ 2542 ที่ว่าครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานโดยเฉพาะอย่างยิ่งการปฏิรูปการเรียนรู้ตามแนว พ.ร.บ. 2542 เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณภาพและสังคมไทยมีคุณภาพสามารถแข่งขันกับสังคมโลกได้

สรุปจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษาในกลุ่มต่าง ๆ นับได้ว่าเป็นข้อมูลพื้นฐานที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถนำมาใช้เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาเรื่อง ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ได้เห็นความต้องการ 6 ด้าน ดังนี้

1. ความต้องการด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา
2. ความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. ความต้องการด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
4. ความต้องการด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
5. ความต้องการด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
6. ความต้องการด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จากโรงเรียน จำนวน 256 โรงเรียน จำนวน 330 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีลักษณะดังนี้

ตอนที่ 1 เกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นรายการตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 เป็น แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด 6 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

<u>ระดับความต้องการ</u>	<u>ค่าคะแนน</u>
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของคะแนนเพื่อจัดระดับความเห็นโดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 8-11)

ค่าเฉลี่ย	4.20 – 5.00	หมายถึง	ต้องการพัฒนามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.40 – 4.19	หมายถึง	ต้องการพัฒนามาก
ค่าเฉลี่ย	2.60 – 3.39	หมายถึง	ต้องการพัฒนาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.80 – 2.59	หมายถึง	ต้องการพัฒนาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.79	หมายถึง	ต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่าง ๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาตามขั้นตอน ดังนี้

- ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา เพื่อนำมาเป็นข้อมูลศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ไว้ 6 ด้านที่ต้องการวิจัยในครั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือ
- นำข้อมูลมาสร้างเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553
- นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท ตรี ตรวจสอบเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข
- นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบเพื่อพิจารณาความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (รายละเอียดอยู่ภาคผนวก) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง .80-1.00
- นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปปรึกษาอาจารย์ผู้ควบคุมปริญญาโท ตรี ตรวจสอบแก้ไขอีกครั้งก่อนดำเนินการทดลองใช้
- นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขไปแล้วทดลองใช้ (Try out) กับครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี ปี พ.ศ. 2553 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .91

7. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์และความร่วมมือ ดังนี้

1.1 นำหนังสือขอเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

1.2 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ระหว่างเดือน มิถุนายน ถึง กรกฎาคม พ.ศ. 2553

2. ผู้วิจัยส่งหนังสือขอขอบคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลกับข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

3. นำข้อเสนอแนะอื่น ๆ มาสรุป และเสนอในรูปความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนครูพลศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 โดยการสำรวจจากครูในกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาซึ่งเป็นครูที่สอนวิชาพลศึกษา จำนวน 330 คน ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 330 ฉบับ ได้รับกลับคืนฉบับสมบูรณ์จำนวน 330 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง ดังปรากฏในตาราง 1
2. ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 นำมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 มาสรุปและนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตาราง 1 ค่าความถี่และค่าร้อยละของคะแนนข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม (N=330)

สถานภาพ	จำนวน(f)	ร้อยละ(%)
เพศ		
ชาย	243	73.60
หญิง	87	26.40
รวม	330	100
ระดับการสอน		
ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6)	268	81.20
มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6)	62	18.80
รวม	330	100
อายุราชการ		
ต่ำกว่า 10 ปี	12	3.60
11 ปีขึ้นไป-20 ปี	37	11.20
21 ปีขึ้นไป-30 ปี	190	57.60
31 ปีขึ้นไป	91	27.60
รวม	330	100
วุฒิทางการศึกษา		
มีวุฒิต่างพลศึกษา	169	51.20
ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา	161	48.80
รวม	330	100
วุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอน		
ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6)	268	81.20
มีวุฒิต่างพลศึกษา	112	33.90
ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา	156	47.30
มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6)	62	18.80
มีวุฒิต่างพลศึกษา	57	17.30
ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา	5	1.50
รวม	330	100

ตาราง 1 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน(f)	ร้อยละ(%)
ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา		
ต่ำกว่า 10 ปี	12	3.60
11 ปีขึ้นไป-20 ปี	37	11.20
21 ปีขึ้นไป-30 ปี	190	57.60
31 ปีขึ้นไป	91	27.60
รวม	330	100

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าครูพลศึกษา เป็นเพศชาย จำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 เป็นเพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40

ระดับการสอนของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีระดับการสอนในชั้นประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 81.20 และระดับการสอนในชั้นมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80

อายุราชการของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีอายุราชการมากที่สุดอยู่ระหว่าง 21 ปีขึ้นไป-30 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 รองลงมามีอายุราชการมากกว่า 31 ปีขึ้นไป จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และน้อยที่สุดมีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

วุฒิทางการศึกษาของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 และไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80

วุฒิต่างการศึกษาแยกตามระดับการสอน พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในชั้นประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 81.20 มีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 และไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 และครูพลศึกษาที่สอนในชั้นมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80 มีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 และไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา มากที่สุดอยู่ระหว่าง 21 ปีขึ้นไป-30 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 รองลงมามี ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษามากกว่า 31 ปีขึ้นไป จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และ น้อยที่สุดมีประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา (N=330)

ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความ ต้องการ พัฒนา
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาของหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน	3.96	.59	มาก
2. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา วิสัยทัศน์และ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรพลศึกษา	3.75	.49	มาก
3. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ผลการ เรียนรู้ที่คาดหวัง / ตัวชี้วัดในสาระพลศึกษา	3.82	.64	มาก
4. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ โครงสร้างของหลักสูตร และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	3.75	.55	มาก
5. ความรู้เกี่ยวกับสาระ และมาตรฐานของหลักสูตรพลศึกษา	3.77	.49	มาก
6. การกำหนดสาระเนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษาให้สัมพันธ์ กับตัวชี้วัด, สาระท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม กับเวลา	3.74	.68	มาก
7. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา	3.73	.77	มาก
8. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้	3.77	.76	มาก
9. การจัดทำโครงสร้างรายวิชา โครงการสอน	3.85	.77	มาก
10. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	4.00	.69	มาก
11. การหาแหล่งข้อมูลทางด้านวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาใช้ ประกอบหลักสูตร	3.98	.79	มาก
12. การประเมินผลการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับหลักสูตร หรือตัวชี้วัด	3.92	.79	มาก
รวม	3.84	.67	มาก

จากตาราง 2 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .67) และเมื่อพิจารณาความต้องการรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = .69) รองลงมาคือ การหาแหล่งข้อมูลทางด้านวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาใช้ประกอบหลักสูตร ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = .79) และความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดทำคำอธิบายรายวิชา ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = .77)

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา (N=330)

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1. การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐาน /ตัวชี้วัด /จุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา	3.94	.56	มาก
2. การใช้การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	3.84	.58	มาก
3. การส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยใช้กระบวนการกลุ่มขณะสอนพลศึกษา	3.90	.77	มาก
4. การเลือกจัดลำดับกิจกรรมวิชาพลศึกษาได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน	3.89	.78	มาก
5. การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา	3.89	.73	มาก
6. การสอนวิชาพลศึกษาที่เน้นทักษะกระบวนการ	3.94	.73	มาก
7. เทคนิควิธีสอนวิชาพลศึกษาที่ปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย นำใจนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.12	.93	มาก
8. การให้แรงจูงใจและการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนพลศึกษา	4.01	.87	มาก
9. การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน	3.88	.76	มาก
10. การวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	3.97	.85	มาก
11. การประเมินผลผู้เรียนขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.82	.85	มาก
รวม	3.93	.76	มาก

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = .76) และเมื่อพิจารณาความต้องการรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ เทคนิควิธีสอนวิชาพลศึกษาที่ปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย นำใจนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ($\bar{x} = 4.12$, S.D. = .93) รองลงมาคือ การให้แรงจูงใจและการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนพลศึกษาประกอบหลักสูตร ($\bar{x} = 4.01$, S.D. = .87) และความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การประเมินผลผู้เรียนขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = .85)

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา (N=330)

ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1. การเลือกสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา	3.90	.84	มาก
2. การผลิตและจัดหาสื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษา	4.18	.66	มาก
3. การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษา	4.04	.78	มาก
4. การผลิตนวัตกรรมที่ใช้ประกอบการสอนพลศึกษา	3.93	.70	มาก
5. การรายงานการผลิตนวัตกรรม สื่อ อุปกรณ์ ประกอบการเรียนการสอน	3.77	.77	มาก
6. การนำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอนพลศึกษา	4.18	.81	มาก
7. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	3.91	.72	มาก
8. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอนพลศึกษา	3.72	.80	มาก
9. การผลิตหนังสือประกอบการเรียน	3.58	.92	มาก
รวม	3.91	.78	มาก

จากตาราง 4 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาด้านสื่ออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = .78) และเมื่อพิจารณาความต้องการรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดเท่ากัน 2 ข้อ คือ การสอนวิชาพลศึกษาที่เน้นทักษะกระบวนการ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .81) และการใช้การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ($\bar{x} = 4.18$, S.D. = .66) และความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = .92)

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา (N=330)

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1. การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	3.98	.66	มาก
2. การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อตัดสินผลการเรียน	3.72	.61	มาก
3. การเลือกใช้วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เช่น การสังเกต การปฏิบัติ สัมภาษณ์ และแบบทดสอบ	3.77	.61	มาก
4. การวัดและประเมินผลด้านความรู้ทางพลศึกษา	3.91	.60	มาก
5. การวัดและประเมินผลด้านทักษะทางพลศึกษา	3.82	.66	มาก
6. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย	3.99	.64	มาก
7. การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ	3.88	.67	มาก
8. การวัดและประเมินผลคุณลักษณะผู้เรียน	3.98	.70	มาก
9. การวัดและประเมินผลการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ	3.77	.78	มาก
10. การสร้างแบบทดสอบและเครื่องมือวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา	3.88	.68	มาก
11. การวิเคราะห์ข้อสอบและเครื่องมือวัดผลพลศึกษา	3.88	.85	มาก
12. การใช้สถิติเบื้องต้นสำหรับการวัดและประเมินผลพลศึกษา	3.92	.76	มาก
13. การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และประเมินผลทางพลศึกษา	3.85	.65	มาก
รวม	3.87	.68	มาก

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = .68) และเมื่อพิจารณาความต้องการรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = .64) รองลงมาคือ การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อ

ปรับปรุงการเรียนการสอน ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = .66) และการวัดและประเมินผลคุณลักษณะผู้เรียน ($\bar{x} = 3.98$, S.D. = .70) และความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อตัดสินผลการเรียน ($\bar{x} = 3.72$, S.D. = .61)

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา (N=330)

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1. การจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	3.80	.75	มาก
2. การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนพลศึกษาให้ปลอดภัย	3.93	.89	มาก
3. การจัดบริการการเล่นกีฬา และออกกำลังกายในโรงเรียน	3.69	.81	มาก
4. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ	3.60	.84	มาก
5. การจัดกีฬาเพื่อนันทนาการ	3.69	.79	มาก
6. กีฬาภายใน เช่น กีฬาสี กีฬาระหว่างห้อง ชมรม /กิจกรรมนักเรียน	3.77	.90	มาก
7. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	3.66	.84	มาก
8. การประเมินผลการจัด และดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	3.68	.77	มาก
9. การปรับปรุงการจัด และดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	3.79	.73	มาก
10. การนำผลประเมินการจัดกิจกรรม ไปพัฒนานักเรียน และการบริหารจัดการ	3.90	.74	มาก
รวม	3.75	.80	มาก

จากตาราง 6 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$, S.D. = .80) และเมื่อพิจารณาความต้องการรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ใน ระดับมาก โดยความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนพลศึกษาให้ปลอดภัย ($\bar{x} = 3.93$, S.D. = .89) รองลงมาคือ การนำผลประเมินการจัดกิจกรรม ไปพัฒนานักเรียน และการบริหารจัดการ ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = .74) และความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = .84)

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ด้านการส่งเสริมความรู้และวิทยฐานะ (N=330)

ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความต้องการพัฒนา
1. การให้ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นประจำ	3.92	.71	มาก
2. การเข้าฝึกอบรม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการทางการเรียนการสอนพลศึกษา	3.89	.72	มาก
3. การสัมมนาครูพลศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	3.89	.73	มาก
4. การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางพลศึกษา	3.77	.72	มาก
5. การให้ทุนศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ	3.73	.80	มาก
6. การสนับสนุนให้เข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ	4.03	.74	มาก
7. การวิจัยทางพลศึกษา เช่น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยทางการศึกษา	4.02	.78	มาก
8. การให้ความรู้ หรือจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการนำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะที่มีความทันสมัย	3.95	.78	มาก
9. การให้โรงเรียน /เขตพื้นที่จัดหาวิทยากรที่เชี่ยวชาญในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	3.88	.67	มาก
10. การพัฒนาเครือข่ายครูพลศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา	3.96	.76	มาก
รวม	3.90	.74	มาก

จากตาราง 7 แสดงให้เห็นว่า ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 มีความต้องการพัฒนาด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = .74) และเมื่อพิจารณาความต้องการรายข้อ พบว่า ทุกข้อมีความต้องการอยู่ในระดับมาก โดยความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การสนับสนุนให้เข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = .74) รองลงมาคือ การวิจัยทางพลศึกษา เช่น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยทางการศึกษา ($\bar{x} = 4.02$, S.D. = .78) และความต้องการที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ การให้ทุนศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ ($\bar{x} = 3.73$, S.D. = .80)

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามเพศ

ความต้องการพัฒนา	ชาย (N = 243)		หญิง (N = 87)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา	3.83 มาก	.66	3.85 มาก	.68
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	3.90 มาก	.77	3.97 มาก	.75
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	3.89 มาก	.80	3.94 มาก	.77
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	3.88 มาก	.68	3.86 มาก	.68
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา	3.76 มาก	.81	3.78 มาก	.79
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ	3.87 มาก	.73	3.94 มาก	.74
รวม	3.85 มาก	.74	3.89 มาก	.73

จากตาราง 8 แสดงให้เห็นว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาเพศชาย มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$, S.D. = .66) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = .68) เช่นเดียวกัน

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาเพศชายมีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.90$, S.D. = .77) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = .75) เช่นเดียวกัน

ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาเพศชายมีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = .80) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = .77) เช่นเดียวกัน

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาเพศชายมีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = .68) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = .68) เช่นเดียวกัน

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาเพศชายมีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.76$, S.D. = .81) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = .79) เช่นเดียวกัน

ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ พบว่า ครูพลศึกษาเพศชายมีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .73) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = .74) เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาตามเพศโดยรวม พบว่า ครูพลศึกษาเพศชาย มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .74) และครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .73) เช่นเดียวกัน

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามระดับการสอน

ความต้องการพัฒนา	ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) (N = 268)		มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) (N = 62)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา	3.82 มาก	.66	3.86 มาก	.67
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	3.91 มาก	.76	3.97 มาก	.77
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	3.87 มาก	.79	3.94 มาก	.77
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	3.85 มาก	.67	3.90 มาก	.70
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา	3.71 มาก	.81	3.80 มาก	.78
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ	3.91 มาก	.74	3.89 มาก	.74
รวม	3.84 มาก	.73	3.89 มาก	.73

จากตาราง 9 แสดงให้เห็นว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = .66) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = .67) เช่นเดียวกัน

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.91$, S.D. = .76) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = .77) เช่นเดียวกัน

ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$, S.D. = .79)

และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.94$, S.D. = .77) เช่นเดียวกัน

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .67) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.90$, S.D. = .70) เช่นเดียวกัน

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = .81) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.80$, S.D. = .78) เช่นเดียวกัน

ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทย์ฐานะ พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$, S.D. = .74) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .74) เช่นเดียวกัน

เมื่อพิจารณาตามระดับการสอนโดยรวม พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = .73) และครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .73) เช่นเดียวกัน

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามอายุราชการ และประสบการณ์เป็น
ครูพลศึกษา

ความต้องการพัฒนา	ต่ำกว่า 10 ปี (N = 12)		11 ปีขึ้นไป -20 ปี (N = 37)		21ปีขึ้นไป -30 ปี (N = 190)		31 ปีขึ้นไป (N = 91)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา พลศึกษา	4.00 มาก	.72	3.89 มาก	.64	3.79 มาก	.67	3.76 มาก	.65
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา	4.08 มาก	.82	3.98 มาก	.74	3.93 มาก	.74	3.80 มาก	.77
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน วิชาพลศึกษา	4.01 มาก	.78	3.98 มาก	.75	3.90 มาก	.78	3.78 มาก	.82
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชา พลศึกษา	4.02 มาก	.64	3.87 มาก	.69	3.85 มาก	.71	3.76 มาก	.68
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริม หลักสูตรวิชาพลศึกษา	4.02 มาก	.76	3.80 มาก	.83	3.71 มาก	.80	3.50 มาก	.81
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และ วิทยฐานะ	4.31 มากที่สุด	.67	3.78 มาก	.77	3.80 มาก	.77	3.74 มาก	.77
รวม	4.07 มาก	.73	3.87 มาก	.73	3.83 มาก	.74	3.72 มาก	.75

จากตาราง 10 แสดงให้เห็นว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาที่มีอายุ
ราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา ต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{x} = 4.0$, S.D. = .72) ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา
11 ปีขึ้นไป-20 ปี มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.89$, S.D. = .64)
ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 21 ปีขึ้นไป-30 ปี มีความต้องการ
พัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.79$, S.D. = .67) และครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และ
ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 31 ปี ขึ้นไป มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก
($\bar{x} = 3.76$, S.D. = .65)

($\bar{X}$ = 3.80, S.D. = .77) และครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 31 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.74, S.D. = .77)

เมื่อพิจารณาตามอายุราชการโดยรวม พบว่า ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา ต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.07, S.D. = .73) ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 11 ปีขึ้นไป-20 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.87, S.D. = .73) ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 21 ปีขึ้นไป-30 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.83, S.D. = .74) และครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ 30 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.72, S.D. = .75)

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 จำแนกตามวุฒิทางการศึกษา

ความต้องการพัฒนา	มีวุฒิทาง พลศึกษา (N = 169)		ไม่มีวุฒิทาง พลศึกษา (N = 161)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา	3.82 มาก	.68	3.85 มาก	.65
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	3.88 มาก	.78	3.97 มาก	.74
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา	3.88 มาก	.78	3.94 มาก	.78
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา	3.87 มาก	.67	3.88 มาก	.69
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา	3.75 มาก	.77	3.77 มาก	.83
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทย์ฐานะ	3.91 มาก	.73	3.89 มาก	.75
รวม	3.85 มาก	.73	3.88 มาก	.74

จากตาราง 11 แสดงให้เห็นว่า ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.82$, S.D. = .68) และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.85$, S.D. = .65) ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = .78) และครูพลศึกษาไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$, S.D. = .74)

ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = .78) และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$, S.D. = .78)

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .67) และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .69)

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.73$, S.D. = .77) และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = .83)

ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิถึฐานะ พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.91$, S.D. = .73) และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = .75)

เมื่อพิจารณาตามวุฒิทางการศึกษาโดยรวม พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = .73) และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .74)

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ตามวุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอน

ความต้องการพัฒนา	ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) (N = 268)				มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) (N = 62)			
	มีวุฒิทาง พลศึกษา (N = 112)		ไม่มีวุฒิทาง พลศึกษา (N = 156)		มีวุฒิทาง พลศึกษา (N = 57)		ไม่มีวุฒิทาง พลศึกษา (N = 5)	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชา พลศึกษา	3.80 มาก	.69	3.84 มาก	.64	3.84 มาก	.67	4.06 มาก	.57
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชา พลศึกษา	3.86 มาก	.78	3.96 มาก	.74	3.93 มาก	.78	4.41 มากที่สุด	.49
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน วิชาพลศึกษา	3.83 มาก	.77	3.94 มาก	.77	3.96 มาก	.77	4.17 มาก	.62
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชา พลศึกษา	3.83 มาก	.65	3.87 มาก	.69	3.84 มาก	.71	4.30 มากที่สุด	.52
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร วิชาพลศึกษา	3.66 มาก	.79	3.77 มาก	.82	3.86 มาก	.77	3.76 มาก	.69
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และ วิทยฐานะ	3.96 มาก	.70	3.88 มาก	.75	3.82 มาก	.72	4.18 มาก	.70
รวม	3.82 มาก	.73	3.87 มาก	.73	3.87 มาก	.73	4.14 มาก	.59

จากตาราง 12 แสดงให้เห็นว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) ที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=3.80$, S.D. = .69) ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.84$, S.D. = .64) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) ที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ใน

ครูพลศึกษาที่สอนในระดับประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.88$, S.D. = .75) และครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) ที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .72) ครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) ที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนา โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18$, S.D. = .70)

เมื่อพิจารณาตามวุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอนโดยรวม พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$, S.D. = .73) ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .73) ครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$, S.D. = .73) และครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$, S.D. = .59)

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา

ควรมีการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนให้มากขึ้น เนื้อหาของหลักสูตรควรมีความชัดเจน และหลากหลาย เน้นเนื้อหาที่ให้ผู้สอนนำไปใช้ได้ถูกต้อง (118 คน)

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ควรจัดให้มีการอบรมจัดเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนที่ปลูกฝังคุณธรรม เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนร่วมมือในการทำกิจกรรม การเรียน และมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรม การเรียน ควบคู่คุณธรรม และจริยธรรม (96 คน)

3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ควรมีการจัดทำสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัยมากขึ้น นำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับปรุงในการเรียนการสอน ในบางโรงเรียนอุปกรณ์การเรียนการสอนยังขาดแคลน (109 คน)

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ควรมีแบบวัดและประเมินผลที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุมแล้วและนำมาใช้เป็นมาตรฐานในระดับจังหวัด (119 คน)

5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ควรมีการจัดกิจกรรมนอกเวลา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านกีฬาตามความถนัด (121 คน)

6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กันระหว่างครูผู้สอน เพื่อนำไปพัฒนาการจัดการเรียนรู้ ควรมีการจัดอบรมการส่งเสริมความรู้เฉพาะครูพลศึกษา เพราะการจัดอบรมส่วนใหญ่จะรวมครูทุกกลุ่มสาระ ทำให้ขาดรายละเอียดที่เป็นประโยชน์กับครูพลศึกษาโดยตรง (121 คน)

บทที่ 5

บทย่อ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี
ปี พ.ศ. 2553

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี
ปี พ.ศ. 2553 จากโรงเรียน จำนวน 256 โรงเรียน จำนวน 330 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรต้น ได้แก่

1.1 เพศ

- ชาย
- หญิง

1.2 ระดับการสอน

- ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6)
- มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6)

1.3 อายุราชการ

- ต่ำกว่า 10 ปี
- 11 ปีขึ้นไป-20 ปี
- 21 ปีขึ้นไป-30 ปี
- 31 ปีขึ้นไป

1.4 วุฒิทางการศึกษา

- มีวุฒิต่างพลศึกษา
- ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา

1.5 ประสบการณ์การเป็นครูพลศึกษา

- ต่ำกว่า 10 ปี
- 11 ปีขึ้นไป-20 ปี
- 21 ปีขึ้นไป-30 ปี
- 31 ปีขึ้นไป

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา เกี่ยวกับหน้าที่และความรับผิดชอบในขอบข่ายต่าง ๆ 6 ด้าน คือ

- 2.1 ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา
- 2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- 2.3 ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
- 2.4 ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
- 2.5 ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
- 2.6 ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าดัชนีความสอดคล้อง .80-1.00 และมีค่าความเชื่อมั่น .91

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นรายการตรวจคำตอบ (Check List)

ตอนที่ 2 ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 เป็น แบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด 6 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

โดยกำหนดค่าคะแนน ดังนี้

<u>ระดับความต้องการ</u>	<u>ค่าคะแนน</u>
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

การแปลความหมายของคะแนนเพื่อจัดระดับความเห็นโดยพิจารณาจากค่าคะแนนเฉลี่ยโดยใช้เกณฑ์ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538: 8-11)

ค่าเฉลี่ย	4.20 – 5.00	หมายถึง	ต้องการพัฒนามากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.40 – 4.19	หมายถึง	ต้องการพัฒนา
ค่าเฉลี่ย	2.60 – 3.39	หมายถึง	ต้องการพัฒนาปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.80 – 2.59	หมายถึง	ต้องการพัฒนาน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.79	หมายถึง	ต้องการพัฒนาน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่างๆมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด

วิธีจัดกระทำข้อมูล

หลังจากตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการจัดกระทำข้อมูลกับข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

- นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามมา แจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 2 มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
- นำข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุป และเสนอในรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ทั้งหมด 330 คน แบ่งเป็น เพศชายจำนวน 243 คน คิดเป็นร้อยละ 73.60 เป็นเพศหญิง จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.40
- ระดับการสอนของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีระดับการสอนในชั้นประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6) จำนวน 268 คน คิดเป็นร้อยละ 81.20 และระดับการสอนในชั้นมัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6) จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.80
- อายุราชการของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีอายุราชการมากที่สุดอยู่ระหว่าง 21 ปีขึ้นไป-30 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 57.60 รองลงมา มีอายุราชการมากกว่า 31 ปีขึ้นไป จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และน้อยที่สุดมีอายุราชการ ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60
- วุฒิทางการศึกษาของครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 51.20 และไม่มีวุฒิปริญญาตรี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.80

5. วุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอน พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนในชั้น ประถมศึกษา ที่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 33.90 และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 47.30 และครูพลศึกษาที่สอนในชั้นมัธยมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.30 และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.50

6. ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษามีประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา มากที่สุดอยู่ระหว่าง 21 ปีขึ้นไป-30 ปี จำนวน 190 คน คิดเป็นร้อยละ 57.6 รองลงมามี ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษามากกว่า 30 ปีขึ้นไป จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.60 และ น้อยที่สุดมีประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา ต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.60

ตอนที่ 2 คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานความต้องการพัฒนาวิชาชีพของ ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .67
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ใน ระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .76
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .78
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .68
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .80
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิถยฐานะ โดยรวมมีความต้องการพัฒนาอยู่ในระดับ มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74
7. เมื่อพิจารณาตามเพศ พบว่า ครูพลศึกษาเพศชาย มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74 และ ครูพลศึกษาเพศหญิง มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73
8. เมื่อพิจารณาตามระดับการสอน พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 และครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษา มีความต้องการพัฒนา วิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.89 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73

9. เมื่อพิจารณาตามอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา ต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 11 ปีขึ้นไป-20 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา 21 ปีขึ้นไป-30 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74 และครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์ เป็นครูพลศึกษา 31 ปีขึ้นไป มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .75

10. เมื่อพิจารณาตามวุฒิทางการศึกษา พบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 และครูพลศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพ ทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .74

11. เมื่อพิจารณาตามวุฒิทางการศึกษาแยกตามระดับการสอน พบว่า ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่สอนระดับประถมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 ครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาที่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .73 และครูพลศึกษาที่สอนระดับมัธยมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพทั้ง 6 ด้าน เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ .59

ตอนที่ 3 **ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา** **ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพลศึกษา**

ควรมีการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนให้มากขึ้น เนื้อหาของหลักสูตรควรมีความชัดเจน และหลากหลาย เน้นเนื้อหาที่ให้ผู้สอนนำไปใช้ได้ถูกต้อง

ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ควรจัดให้มีการอบรมจัดเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอน ที่ปลูกฝังคุณธรรม เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนร่วมมือในการทำกิจกรรม การเรียน และมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรม การเรียน ควบคู่คุณธรรม และจริยธรรม

ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

ควรมีการจัดทำสื่อ และอุปกรณ์ การเรียนการสอนให้ทันสมัยมากขึ้น นำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับปรุงในการเรียนการสอน ในบางโรงเรียนอุปกรณ์การเรียนการสอนยังขาดแคลน

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

ควรรักษาแบบวัดและประเมินผล ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุม และใช้เป็นมาตรฐานในระดับจังหวัด

ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา

ควรมีการจัดกิจกรรมนอกเวลา เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านกีฬาตามความถนัด

ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ และแลกเปลี่ยนการเรียนรู้กับครูผู้สอน เพื่อนำไปพัฒนา ควรมีการจัดอบรมการส่งเสริมความรู้เฉพาะครูพลศึกษา เพราะการจัดอบรมส่วนใหญ่จะรวมครูทุกกลุ่มสาระ

อภิปรายผล

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปี พ.ศ. 2553 ได้สรุปเกี่ยวกับความต้องการของครูพลศึกษาว่า มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ ไม่ว่าจะครูพลศึกษาเพศชายหรือเพศหญิง สอนในระดับประถมหรือมัธยม อายุราชการน้อยกว่า 10 ปีจนกระทั่งถึง 31 ปีขึ้นไป มีหรือไม่มีวุฒิปริญญา และมีประสบการณ์การเป็นครูพลศึกษามาเท่าใด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ในปัจจุบันเป็นยุคของการปฏิรูปการศึกษาซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งการจัดการบริหารในโรงเรียน การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรที่เรียกว่าหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน การกำหนดคุณภาพและมาตรฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนการจัดการเรียนรู้และประเมินผลแนวใหม่ ตลอดจนคุรุสภาได้กำหนดมาตรฐานวิชาชีพทางการศึกษาอันประกอบด้วย 1) มาตรฐานความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ 2) มาตรฐานการปฏิบัติงาน และ 3) มาตรฐานการปฏิบัติตน โดยสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติสภาครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2546 นอกจากนี้ ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ยังได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาทั้งในส่วนที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียนและส่วนที่เกี่ยวข้องกับครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา ในเรื่องของการส่งเสริมให้มีระบบการพัฒนาครูและบุคลากร

ทางการศึกษาให้มีคุณภาพและมาตรฐานเหมาะสมกับการเป็นวิชาชีพชั้นสูงโดยพัฒนาครูประจำการอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีองค์กรวิชาชีพครูมีอำนาจหน้าที่กำหนดมาตรฐานวิชาชีพ ออกหรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ กำกับดูแลการปฏิบัติตามมาตรฐานและจรรยาบรรณวิชาชีพ ดังนั้นครูพลศึกษาจึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้ได้คุณภาพตามหลักเกณฑ์และมาตรฐานวิชาชีพดังกล่าวมาข้างต้น ประกอบกับครูพลศึกษามีจิตสำนึกในการพัฒนาตนเองให้ได้ตามมาตรฐานวิชาชีพและเป็นที่ยอมรับของครูที่สอนวิชาอื่น ๆ ด้วย

นอกจากนั้นจากการสังเคราะห์ข้อมูลตอนที่ 3 เกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา พบว่าครูพลศึกษาจำนวนมากมีความต้องการ และมีข้อเสนอแนะโดยรวมทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ครูพลศึกษามีความคิดเห็นว่า ควรมีการจัดหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนให้มากขึ้น เนื้อหาของหลักสูตรควรมีความชัดเจน และหลากหลาย เน้นเนื้อหาที่ให้ผู้สอนนำไปใช้ได้ถูกต้อง ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรจัดให้มีการอบรมจัดเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนที่ปลูกฝังคุณธรรม เพื่อเป็นการเสริมสร้างให้นักเรียนร่วมมือในการทำกิจกรรมการเรียน และมีความสนุกสนานในการทำกิจกรรมการเรียน ควบคู่คุณธรรม และจริยธรรม ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ควรมีการจัดทำสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนให้ทันสมัยมากขึ้น นำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ๆ มาปรับปรุงในการเรียนการสอนในบางโรงเรียนอุปกรณ์การเรียนการสอนยังขาดแคลน ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ควรนำแบบวัดและประเมินผลแต่ละโรงเรียนมาปรับปรุงแก้ไขให้ครอบคลุม และใช้เป็นมาตรฐานในระดับจังหวัด ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา ควรมีการจัดกิจกรรมนอกตารางสอน และผู้เรียนได้ฝึกทักษะเพื่อให้เกิดความชำนาญในด้านกีฬาตามความถนัด และด้านการส่งเสริมความรู้และวิद्यฐานะ ควรมีการส่งเสริมให้ความรู้ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้สอน เพื่อนำไปพัฒนาศักยภาพ ควรมีการจัดอบรมการส่งเสริมความรู้เฉพาะครูพลศึกษา เพราะการจัดอบรมส่วนใหญ่มักรวมครูทุกกลุ่มสาระ ทั้งหมดนี้ย้ำให้เห็นถึงความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงปริมาณที่บ่งชี้ว่าครูพลศึกษามีความต้องการพัฒนาวิชาชีพอยู่ในระดับมากทุกด้าน

จากผลการศึกษาพบว่า เมื่อจำแนกตามอายุราชการ และประสบการณ์การเป็นครูพลศึกษา ครูพลศึกษาที่มีอายุราชการ และประสบการณ์การเป็นครูพลศึกษาต่ำกว่า 10 ปี มีความต้องการพัฒนาวิชาชีพด้านการส่งเสริมความรู้และวิद्यฐานะในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการได้เลื่อนวิทยฐานะย่อมนำมาซึ่งเกียรติยศชื่อเสียงและเงินประจำตำแหน่งนั้นย่อมหมายถึง การมีความสุขในการประกอบอาชีพมากขึ้น

สำหรับครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษา และไม่มีวุฒิปริญญาพลศึกษามีความต้องการพัฒนาวิชาชีพด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาและด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการไม่มีวุฒิปริญญาพลศึกษาย่อมหมายถึงการขาดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถและทักษะเฉพาะชนิดกีฬา ประกอบกับแนวการจัดหลักสูตรใหม่ นักเรียนมีโอกาสเลือกเรียนชนิดกีฬาที่ตนเองชอบ สนใจและถนัด หากโรงเรียนตอบสนองต่อ

ความต้องการของผู้เรียนได้ นั้นหมายถึงครูพลศึกษาต้องมีความสามารถในชนิดกีฬาอย่างหลากหลาย

สรุปแล้วผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และกระทรวงศึกษาธิการ ควรให้ความเอาใจใส่และจัดการพัฒนาให้ครูพลศึกษามีศักยภาพในวิชาชีพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อจะส่งผลดีต่อเนื่องไปยังนักเรียนในที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ควรจัดให้มีการพัฒนาวิชาชีพตามแนวความต้องการของครูพลศึกษาเพิ่มเติมทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

2. ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ทั้งที่มีวุฒิทางพลศึกษา และไม่มีวุฒิทางพลศึกษา ควรได้รับการส่งเสริมให้มีโอกาสศึกษาเพิ่มเติม ในด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา และด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ เพื่อเพิ่มความสามารถในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น

3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ควรส่งเสริมให้ครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาได้รับการฝึกอบรมทางด้านพลศึกษา เพื่อพัฒนาความรู้และการเรียนการสอนทางด้านพลศึกษา เพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

4. การจัดอบรม ประชุม สัมมนา ควรจัดหาวิทยากรที่เฉพาะเจาะจงในสาขาพลศึกษาและครูพลศึกษามาฝึกอบรมต่างหาก

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำการวิจัยความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาทั้งประเทศเพื่อการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาจะได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2523). แนวโน้มการจัดโครงการส่งเสริมสุขภาพและพลาสมาโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- กรมพลศึกษา. (2544). กลุ่มพัฒนาหลักสูตรและฝึกอบรมสำหรับนักกีฬา กรมพลศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์กรมการศาสนา.
- กฤษณา ชุตินา. (2524). มโนคติการพัฒนาคณาจารย์, พัฒนาการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อาจินสมมาตร. (2528). การใช้เกณฑ์การสอนที่มีประสิทธิผลเพื่อพิจารณาการสอนของครู. *มิตรครู* 27(13): 12-15
- บุญเลี้ยง สุวรรณสนธิ์. (2542). ศึกษาปัญหาการพัฒนาบุคลากรของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดงานประถมศึกษาจังหวัดเลย. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (พลศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- ประพันธ์ เกียรติเผ่า (2533). ความต้องการพัฒนาวิชาชีพครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาในสังกัดกรุงเทพมหานคร. *ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- พุทธิพงศ์ พาเจริญ (2544). การบริหารงานวิชาการที่ส่งเสริมการพัฒนาวิชาชีพครูโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดสุรินทร์. *ปริญญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- พนัส หันนาคินทร์ (2530). การบริหาร บุคลากรในโรงเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- พลสันต์ โพธิ์สีทอง. (2541, 25 กุมภาพันธ์). พัฒนาครูอย่างไรในภาวะวิกฤต, *มติชน*. หน้า 11.
- ไพโรจน์ นาคะสุวรรณ (2527). *กฎหมายการศึกษา*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดอักษรบัณฑิต.
- ละออ หุตางกูร. (2516). *นิเทศวิทยาพยาบาลภาคต้น*. (เอกสารการสอนวิชานิเทศการสอนวิชาพยาบาล). กรุงเทพฯ: คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน.
- (2547). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาครูในการจัดทำสาระหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษา. *วิทยานิพนธ์ ค.ด.(พลศึกษา)*. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิจิตร ศรีสะอาด. (2523). *ปัญหาความจำเป็นแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา.

- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538, กุมภาพันธ์- มีนาคม). ค่าเฉลี่ยกับการแปลความหมาย: เรื่องง่าย ๆ ที่บางครั้งก็ผิดพลาดได้. *ข่าวสารวิจัยการศึกษา*. 18(3): 8-11.
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2519). *การบริหารบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุรพล อรุณรัตน์. (2528) ความต้องการพัฒนาตนเองของข้าราชการสังกัดกรมการศึกษานอกโรงเรียนในส่วนกลาง ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนภาคและศูนย์การศึกษานอกโรงเรียนจังหวัด, วิทยานิพนธ์ ค.ม. (วัดผล). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- สุรีย์ พันธรักษ์. (2541). *แรงจูงใจในการเลือกเล่นกีฬาจักรยานยนต์เสือภูเขา*. วิทยานิพนธ์ คสม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สันติ สุขโพธิ์น้อย. (2542) *การปฏิบัติตามมาตรฐานการศึกษาด้านกระบวนการจัดการศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญจังหวัดบุรีรัมย์*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการการพัฒนากิจการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2550). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554)*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2553, จาก <http://www.nesdb.go.th/>
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา(องค์การมหาชน). (2553). *มาตรฐานการศึกษาแห่งชาติ*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2553, จาก <http://www.onesqa.or.th/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545*. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2553, จาก <http://www.onec.go.th/>
- อารี พันธุ์มณี. (2534). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: ต้นอ้อ.
- (2538). *จิตวิทยาการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- อำนาจ ศรีแสง. (2541). *การศึกษาพัฒนาด้วยบุคลากรในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ. ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดมุกดาหาร*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- อำนาจ วราหะ. (2542). *ความต้องการการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในสถานศึกษาสังกัดกรมอาชีวศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.
- Daughthrey, G. (1973). *Effective Teaching in Physical Education for Secondary School*. Philadelphia: W.B Saunders Company.
- Echevaria, S. P. (1981, February). A Study of inservice Training Needs Of Teachers as Percieved by Teachers and Principals of Elementary School of Puetto Ringo. *Dissertation Abstracts International* 32: 4295-A.
- Fleming, P.J. (1981, February). Staff Development Needs in Elementary Schools Individualize Instruction. *Dissertation Abstracts International*.109-A.

- Good, C.V., Editor. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill.
- Echevaria, S.P. (1981, February). A Study of inservice Training Needs of Teachers as Perceived by Teachers and Principals of Elementary School of Pueto Ringo. *Dissertation Abstracts International* 32: 4295-A.
- Hamstra, Janet Kay. (1996). *A Teacher Network : Collegiality and Professionalism in a Learning Community*. California. n.p.
- Hendershot, Susan Marie. (1995). *An Exploratory Search for How an Elementary Principal Transformational Leadership Pradership Practices Promote Teacher Professional Development*. Cincinnati: University of Cincinnari.
- Keer, J.L. (1984, February). Professional Instruction Development Needs as Percieved by Faculty Member at Selected Law Celected Law Collges. *Dissertation Abstracts International* 44: 2329-A.
- Mark, J.R. (1997). *Hand Book of Educational Supervision Guide for the Practioner*. Boston: Allyn and Bacon.
- Maslow, A.H. (1970). *Motivation and Personality*. New York: Macmillan Company.
- Ringrose, Lorraine Michele. (1996). *Collaborative As a Vehicle for Teacher Professional Development*. Alberta, Canada. n.p.
- Renick, Patricia Rhodes. (1996). *Influences on the Development of Three Preservice Special Educators: A Case Study*. Miami: Miami University.
- Weaver, Rose. (1997, July). Innovation Propensity of Teacher and Their Acceptance and Implementation of the Primary School Program in Kentucky (Education Reform). *Dissertation Abstracts Internatinal*. 58(01): 90-A.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

ปี พ.ศ. 2553

คำชี้แจง

1. จุดประสงค์ของแบบสอบถามนี้เพื่อศึกษาระดับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาเป็นส่วนรวม และจึงนำผลไปวิเคราะห์ในขอบเขตของวิชาการ
2. ความต้องการของผู้ตอบแต่ละคนไม่จำเป็นต้องตรงหรือเหมือนกับความต้องการของผู้อื่นหรือต้องเป็นไปตามหลักวิชาการใด ๆ
3. โปรดกรุณาตอบแบบสอบถามทุกข้อ
4. แบบสอบถามชุดนี้มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบสอบถาม

ตอนที่ 2 ขอบข่ายของความต้องการในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาประกอบด้วยด้านต่าง ๆ 6 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพลศึกษา
2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา
4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา
5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา
6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ของหลักสูตรและเนื้อหาของวิชาพลศึกษาเพื่อนำไปใช้ให้เกิดการพัฒนาต่อการเรียนการสอน

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในกระบวนการจัดการเรียนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการใช้แผนการสอน การใช้กระบวนการกลุ่มเทคนิคและวิธีสอนที่ปลูกฝังคุณธรรม และการสร้างเสริมแรงจูงใจให้กับนักเรียน

3. สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการเลือกการผลิต และจัดหาสื่ออุปกรณ์มาใช้ ในการเรียนการสอน เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ การวัดและประเมินผลทักษะ การสร้างแบบทดสอบ การวิเคราะห์ข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และการประเมินวิชาพลศึกษา

5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมสร้างหลักสูตร หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา เกี่ยวกับการจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษา การจัดสิ่งแวดล้อม การจัดบริการเล่นกีฬา และออกกำลังกาย การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับ ผู้มีความต้องการพิเศษ และการจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อส่งเสริมโปรแกรมพลศึกษาในวิทยาลัย

6. ด้านการส่งเสริมความรู้และวิทยฐานะ หมายถึง การที่ครูพลศึกษามีความต้องการที่จะมีความรู้ในการส่งเสริมความรู้และวิทยฐานะเกี่ยวกับพลศึกษา ทางด้านการฝึกอบรม หรือประชุมเชิงวิชาการ สัมมนาครูเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน การศึกษาต่อเพื่อเพิ่ม คุณวุฒิ การเข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการหรือการเลื่อนระดับ มีการเขียนเอกสาร ตำราเรียน และมีการทำผลงานเพื่อเพิ่มวิทยฐานะ

ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นายนิติพันธ์ บุตรจุก
 นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาพลศึกษา
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ( ) หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่าน

1. เพศ

- ( ) ชาย
( ) หญิง

2. ระดับการสอน

- ( ) ประถมศึกษา (ระดับ ป.1-ป.6)
( ) มัธยมศึกษา (ระดับ ม.1-ม.6)

3. อายุราชการ

- ( ) ต่ำกว่า 10 ปี
( ) 11 ปีขึ้นไป-20 ปี
( ) 21 ปีขึ้นไป-30 ปี
( ) 31 ปีขึ้นไป

4. วุฒิทางการศึกษา

- ( ) มีวุฒิต่างพลศึกษา
( ) ไม่มีวุฒิต่างพลศึกษา

5. ประสบการณ์เป็นครูพลศึกษา

- ( ) ต่ำกว่า 10 ปี
( ) 11 ปีขึ้นไป-20 ปี
( ) 21 ปีขึ้นไป-30 ปี
( ) 31 ปีขึ้นไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา

คำชี้แจง แบบสอบถามต่อไปนี้ เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี ปีการศึกษา 2553 รวม 6 ด้าน แต่ละด้านจะมีข้อความเพื่อให้ท่านแสดงความคิดเห็นเป็น 5 ระดับ แต่ละระดับมีความหมาย ดังนี้

ระดับที่ 5	หมายถึง	ต้องการพัฒนามากที่สุด แสดงว่าท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเรื่องนั้น ๆ มากที่สุด
ระดับที่ 4	หมายถึง	ต้องการพัฒนามาก แสดงว่าท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเรื่องนั้น ๆ มาก
ระดับที่ 3	หมายถึง	ต้องการพัฒนาปานกลาง แสดงว่าท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเรื่องนั้น ๆ ปานกลาง
ระดับที่ 2	หมายถึง	ต้องการพัฒนามาก แสดงว่าท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเรื่องนั้น ๆ น้อย
ระดับที่ 1	หมายถึง	ต้องการพัฒนามาก แสดงว่าท่านมีความต้องการที่จะพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษาในเรื่องนั้น ๆ น้อยที่สุด

ขอให้ท่านพิจารณาข้อความต่อไปนี้แต่ละด้าน แล้วโปรดแสดงความคิดเห็นโดยใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน

1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษา

รายการ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน					
2. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา วิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของหลักสูตรพลศึกษา					
3. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง / ตัวชี้วัดในสาระพลศึกษา					
4. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ โครงสร้างของหลักสูตร และตัวชี้วัดเพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้					
5. ความรู้เกี่ยวกับสาระ และมาตรฐานของหลักสูตรพลศึกษา					
6. การกำหนดสาระเนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษาให้สัมพันธ์กับตัวชี้วัด, สาระท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับเวลา					
7. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา					
8. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้					
9. การจัดทำโครงสร้างรายวิชา โครงการสอน					
10. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้					
11. การหาแหล่งข้อมูลทางด้านวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาใช้ประกอบหลักสูตร					
12. การประเมินผลการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับหลักสูตร หรือตัวชี้วัด					

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

รายการ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐาน /ตัวชี้วัด /จุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา					
2. การใช้การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
3. การส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยใช้กระบวนการกลุ่มขณะสอนพลศึกษา					
4. การเลือกจัดลำดับกิจกรรมวิชาพลศึกษาได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน					
5. การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม กับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา					
6. การสอนวิชาพลศึกษาที่เน้นทักษะกระบวนการ					
7. เทคนิควิธีสอนวิชาพลศึกษาที่ปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย นำใจนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
8. การให้แรงจูงใจและการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนพลศึกษา					
9. การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน					
10. การวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา					
11. การประเมินผลผู้เรียนขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้					

3. ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา

รายการ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การเลือกสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนให้สัมพันธ์กับกิจกรรมการเรียนการสอนพลศึกษา					
2. การผลิตและจัดหาสื่อ และอุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษา					
3. การใช้สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนพลศึกษา					
4. การผลิตนวัตกรรมที่ใช้ประกอบการสอนพลศึกษา					
5. การรายงานการผลิตนวัตกรรม สื่อ อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน					
6. การนำสื่อและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาปรับปรุงการเรียนการสอนพลศึกษา					
7. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา					
8. การให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการสอนพลศึกษา					
9. การผลิตหนังสือประกอบการเรียน					

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

รายการ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน					
2. การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อตัดสินผลการเรียน					
3. การเลือกใช้วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เช่น การสังเกต การปฏิบัติ สัมภาษณ์ และแบบทดสอบ					
4. การวัดและประเมินผลด้านความรู้ทางพลศึกษา					
5. การวัดและประเมินผลด้านทักษะทางพลศึกษา					
6. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย					
7. การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ					
8. การวัดและประเมินผลคุณลักษณะผู้เรียน					
9. การวัดและประเมินผลการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ					
10. การสร้างแบบทดสอบและเครื่องมือวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา					
11. การวิเคราะห์ข้อสอบและเครื่องมือวัดผลพลศึกษา					
12. การใช้สถิติเบื้องต้นสำหรับการวัดและประเมินผลพลศึกษา					
13. การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนและประเมินผลทางพลศึกษา					

5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา

รายการ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน					
2. การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนพลศึกษาให้ปลอดภัย					
3. การจัดบริการการเล่นกีฬา และออกกำลังกายในโรงเรียน					
4. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ					
5. การจัดกีฬาเพื่อนันทนาการ					
6. กีฬาภายใน เช่น กีฬาสี กีฬาระหว่างห้องชมรม /กิจกรรมนักเรียน					
7. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน เกี่ยวกับการจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน					
8. การประเมินผลการจัด และดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน					
9. การปรับปรุงการจัด และดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน					
10. การนำผลประเมินการจัดกิจกรรมไปพัฒนานักเรียน และการบริหารจัดการ					

6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิถึฐานะ

รายการ	ระดับความต้องการพัฒนา				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
1. การให้ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นประจำ					
2. การเข้าฝึกอบรม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการทางการเรียนการสอนพลศึกษา					
3. การสัมมนาครูพลศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน					
4. การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางพลศึกษา					
5. การให้ทุนศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ					
6. การสนับสนุนให้เข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ					
7. การวิจัยทางพลศึกษา เช่น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน การวิจัยทางการศึกษา					
8. การให้ความรู้ หรือจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการนำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะที่มีความทันสมัย					
9. การให้โรงเรียน /เขตพื้นที่จัดหาวิทยากรที่เชี่ยวชาญในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ					
10. การพัฒนาเครือข่ายครูพลศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่น ๆ ในการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
คำชี้แจง โปรดเติมข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพของ
ครูพลศึกษาในด้านต่าง ๆ ตามความคิดเห็นของท่าน

1. ด้านหลักสูตร และเนื้อหาวิชาพลศึกษา

.....
.....
.....

2. ด้านการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

.....
.....
.....

3. ด้านสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนวิชาพลศึกษา

.....
.....
.....

4. ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

.....
.....
.....

5. ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา

.....
.....
.....

6. ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ

.....
.....
.....

ภาคผนวก ข
รายนามผู้เชี่ยวชาญ

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. นายคณิง กายสอน
ผู้อำนวยการกลุ่มนิเทศติดตามและประเมินผลการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
2. นายกิตติศักดิ์ น้าทิพย์มงคล
ศึกษานิเทศก์ ประธานหัวหน้ากลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1
3. นายไฉน ยังละออ
ศึกษานิเทศก์ ชำนาญการพิเศษ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2
4. นายถาวร เอียงอุบล
ครู ค.ศ. 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี
5. นางสาวนิตตรา โพธิพิพัฒน์
ครู ค.ศ. 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
โรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย

ภาคผนวก ค

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ค่าดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาชีพพลศึกษา	
1. ด้านหลักสูตรและเนื้อหาวิชาพลศึกษาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน	0.8
2. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา วิสัยทัศน์และจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรพลศึกษา	1.0
3. ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับมาตรฐานการเรียนรู้ / ผลการเรียนรู้ที่ คาดหวัง / ตัวชี้วัดในสาระพลศึกษา	1.0
4. การวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ โครงสร้างของหลักสูตร และตัวชี้วัด เพื่อกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้	1.0
5. ความรู้เกี่ยวกับสาระ และมาตรฐานของหลักสูตรพลศึกษา	1.0
6. การกำหนดสาระเนื้อหาของหลักสูตรพลศึกษาให้สัมพันธ์กับตัวชี้วัด, สาระท้องถิ่นอย่างต่อเนื่องและเหมาะสมกับเวลา	1.0
7. การจัดทำคำอธิบายรายวิชา	1.0
8. การกำหนดหน่วยการเรียนรู้	1.0
9. การจัดทำโครงสร้างรายวิชา โครงการสอน	1.0
10. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	1.0
11. การหาแหล่งข้อมูลทางด้านวิชาพลศึกษาเพื่อนำมาใช้ประกอบหลักสูตร	1.0
12. การประเมินผลการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับหลักสูตร หรือตัวชี้วัด	1.0

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	
1. การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐาน /ตัวชี้วัด /จุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา	0.8
2. การใช้การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.0
3. การส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยใช้กระบวนการกลุ่มขณะสอนพลศึกษา	1.0
4. การเลือกจัดลำดับกิจกรรมวิชาพลศึกษาได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน	1.0
5. การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์การเรียนรู้พลศึกษา	1.0
6. การสอนวิชาพลศึกษาที่เน้นทักษะกระบวนการ	1.0
7. เทคนิควิธีสอนวิชาพลศึกษาที่ปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย น้ำใจนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.0
8. การให้แรงจูงใจและการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียนพลศึกษา	1.0
9. การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน	1.0
10. การวิจัยและนำผลการวิจัยมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนพลศึกษา	1.0
11. การประเมินผลผู้เรียนขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้อ	1.0

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านสื่ออุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษา	
1. การจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐาน /ตัวชี้วัด /จุดประสงค์ การเรียนรู้พลศึกษา	1.0
2. การใช้การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1.0
3. การส่งเสริมให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกันโดยใช้กระบวนการกลุ่ม ขณะสอนพลศึกษา	1.0
4. การเลือกจัดลำดับกิจกรรมวิชาพลศึกษาได้ตามความเหมาะสมกับผู้เรียน	1.0
5. การเลือกจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับจุดประสงค์ การเรียนรู้พลศึกษา	1.0
6. การสอนวิชาพลศึกษาที่เน้นทักษะกระบวนการ	1.0
7. เทคนิควิธีสอนวิชาพลศึกษาที่ปลูกฝังคุณธรรม ความมีระเบียบวินัย น้ำใจนักกีฬาเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	1.0
8. การให้แรงจูงใจและการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเกิดความสนใจเรียน พลศึกษา	1.0
9. การใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบการจัดการเรียนการสอน	1.0

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา
**ค่าดัชนีความสอดคล้อง
(IC)**

ด้านการวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา

1. การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน	1.0
2. การวัดและประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษาเพื่อตัดสินผลการเรียน	1.0
3. การเลือกใช้วิธีการ และเครื่องมือวัดและประเมินผลวิชาพลศึกษา เช่น การสังเกต การปฏิบัติ สัมภาษณ์ และแบบทดสอบ	1.0
4. การวัดและประเมินผลด้านความรู้ทางพลศึกษา	1.0
5. การวัดและประเมินผลด้านทักษะทางพลศึกษา	1.0
6. การวัดและประเมินผลด้านสมรรถภาพทางกาย	1.0
7. การวัดและประเมินผลด้านเจตคติ	1.0
8. การวัดและประเมินผลคุณลักษณะผู้เรียน	1.0
9. การวัดและประเมินผลการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการ	1.0
10. การสร้างแบบทดสอบและเครื่องมือวัดผลและประเมินผลทางพลศึกษา	1.0
11. การวิเคราะห์ข้อสอบและเครื่องมือวัดผลพลศึกษา	1.0
12. การใช้สถิติเบื้องต้นสำหรับการวัดและประเมินผลพลศึกษา	1.0
13. การกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน และประเมินผลทางพลศึกษา	1.0

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาพลศึกษา	
1. การจัดและดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	1.0
2. การจัดสิ่งแวดล้อมในการเรียนการสอนพลศึกษาให้ปลอดภัย	1.0
3. การจัดบริการการเล่นกีฬา และออกกำลังกายในโรงเรียน	1.0
4. การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับผู้มีความต้องการพิเศษ	1.0
5. การจัดกีฬาเพื่อนันทนาการ	1.0
6. กีฬาภายใน เช่น กีฬาสี กีฬาระหว่างห้อง ชมรม /กิจกรรมนักเรียน	1.0
7. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบ้าน โรงเรียน ชุมชน เกี่ยวกับ การจัดโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	1.0
8. การประเมินผลการจัด และดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	1.0
9. การปรับปรุงการจัด และดำเนินงานโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียน	1.0
10. การนำผลประเมินการจัดกิจกรรม ไปพัฒนานักเรียน และการบริหารจัดการ	1.0

ความต้องการพัฒนาวิชาชีพของครูพลศึกษา	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IC)
ด้านการส่งเสริมความรู้ และวิทยฐานะ	
1. การให้ความรู้เพื่อพัฒนาศักยภาพครูพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นประจำ	1.0
2. การเข้าฝึกอบรม หรือประชุมเชิงปฏิบัติการทางการเรียนการสอนพลศึกษา	1.0
3. การสัมมนาครูพลศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน	1.0
4. การจัดนิทรรศการเพื่อเผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางพลศึกษา	1.0
5. การให้ทุนศึกษาต่อเพื่อเพิ่มคุณวุฒิ	1.0
6. การสนับสนุนให้เข้าร่วมฝึกอบรมเพื่อพัฒนาผลงานทางวิชาการเพื่อการเลื่อนวิทยฐานะ	1.0
7. การวิจัยทางพลศึกษา เช่น การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนการวิจัยทางการศึกษา	1.0
8. การให้ความรู้ หรือจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการนำผลงานเพื่อเลื่อนวิทยฐานะที่มีความทันสมัย	1.0
9. การให้โรงเรียน /เขตพื้นที่จัดหาวิทยากรที่เชี่ยวชาญในการให้ความรู้เกี่ยวกับการทำผลงานทางวิชาการ	1.0
10. การพัฒนาเครือข่ายครูพลศึกษาเพื่อพัฒนาวิชาชีพพลศึกษา	1.0

ภาคผนวก ง.

ข้อมูลโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

ข้อมูลโรงเรียน ในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี

รายชื่อโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 1	อำเภอ
1. โรงเรียนพรหมานุสรณ์จังหวัดเพชรบุรี	อำเภอเมืองเพชรบุรี
2. โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศจังหวัดเพชรบุรี	อำเภอเมืองเพชรบุรี
3. โรงเรียนวัดจันทราวาส (ศุภประสารราษฎร์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
4. โรงเรียนนงคาราม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
5. โรงเรียนบางจานวิทยา	อำเภอเมืองเพชรบุรี
6. โรงเรียนดอนยางวิทยา	อำเภอเมืองเพชรบุรี
7. โรงเรียนวัดเขมาภิรติการาม (เกษมราษฎร์บำรุง)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
8. โรงเรียนวัดหนองควง (ปริยัติพุทธสรราษฎร์นุเคราะห์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
9. โรงเรียนวังตะโก (ช่องประชาพิทักษ์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
10. โรงเรียนวัดทองนพคุณ	อำเภอเมืองเพชรบุรี
11. โรงเรียนวัดเจริญศรีมณีผล (สุวรรณไวยประชานุกูล)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
12. โรงเรียนวัดเวียงคอย (สว่างแสงวิทยา)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
13. โรงเรียนวัดดอนไก่อติ๊ย	อำเภอเมืองเพชรบุรี
14. โรงเรียนวัดอินทาราม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
15. โรงเรียนวัดบันไดทอง (วิเศษศึกษา)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
16. โรงเรียนอนุบาลเพชรบุรี	อำเภอเมืองเพชรบุรี
17. โรงเรียนบ้านไร่ดอน (อินทโชติวิริยานุสรณ์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
18. โรงเรียนโรงเข้ (พุทธประชาสรรค์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
19. โรงเรียนวัดใหม่ท่าศิริ (สุพรรณวิทยาคาร)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
20. โรงเรียนวัดเพ็รียง (วิเทศราษฎร์วัฒนา)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
21. โรงเรียนบ้านบ่อหวาย	อำเภอเมืองเพชรบุรี
22. โรงเรียนหาดเจ้าสำราญ (พรหมานุกูล)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
23. โรงเรียนวัดบางทะเล (สุนทรธรรมมานุสรณ์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
24. โรงเรียนบ้านบางกุฬา	อำเภอเมืองเพชรบุรี
25. โรงเรียนบ้านบ่อโพง	อำเภอเมืองเพชรบุรี
26. โรงเรียนบ้านดอนนาลู่ม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
27. โรงเรียนบ้านโตนดน้อย	อำเภอเมืองเพชรบุรี
28. โรงเรียนวัดหนองหว่า (เสขียสาทร)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
29. โรงเรียนวัดโพธิ์ทัมณี (ศิริพรรณพิทยา)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
30. โรงเรียนวัดสิงห์ (ขจิตพุทธสรศึกษา)	อำเภอเมืองเพชรบุรี

31. โรงเรียนวัดนาค (แบ่งอุทิศวิทยาการ)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
32. โรงเรียนบ้านพี่เลี้ยง (อิมอุทิศ)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
33. โรงเรียนวัดพระรูป (จันทศรีสงเคราะห์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
34. โรงเรียนวัดใสกระดาน	อำเภอเมืองเพชรบุรี
35. โรงเรียนวัดนาพรหม (มนมหาวิริยาการ)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
36. โรงเรียนบ้านดอนมะขามช้าง (ใจราษฎร์อุปลัมภ์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
37. โรงเรียนวัดลาดโพธิ์ (รวมราษฎร์วิทยาการ)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
38. โรงเรียนวัดโพพระใน (รุ่งรังสฤษฏ์)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
39. โรงเรียนวัดหนองไม้เหลือง	อำเภอเมืองเพชรบุรี
40. โรงเรียนวัดถีนปุรา (เดชสมบุญ)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
41. โรงเรียนบ้านดอนยาง	อำเภอเมืองเพชรบุรี
42. โรงเรียนบ้านหนองมะขาม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
43. โรงเรียนบ้านบ่อขม	อำเภอเมืองเพชรบุรี
44. โรงเรียนบ้านหนองพลับ (อินทจิตบำรุง)	อำเภอเมืองเพชรบุรี
45. โรงเรียนบ้านดอนยี่กรอก	อำเภอเมืองเพชรบุรี
46. โรงเรียนบ้านแหลมวิทยา	อำเภอบ้านแหลม
47. โรงเรียนวชิรธรรมโคก	อำเภอบ้านแหลม
48. โรงเรียนบางตะบูนวิทยา	อำเภอบ้านแหลม
49. โรงเรียนวัดต้นสน (บุญมีโชติวิทยา)	อำเภอบ้านแหลม
50. โรงเรียนบ้านแหลม	อำเภอบ้านแหลม
51. โรงเรียนวัดในกลาง	อำเภอบ้านแหลม
52. โรงเรียนวัดอู่ตมิงค์ (จันทสิริราษฎร์รังสรรค์)	อำเภอบ้านแหลม
53. โรงเรียนวัดลักษณะาราม	อำเภอบ้านแหลม
54. โรงเรียนมิตรภาพที่ 34	อำเภอบ้านแหลม
55. โรงเรียนบ้านท่าแร่ (สหราษฎร์)	อำเภอบ้านแหลม
56. โรงเรียนบ้านคลองมอญ	อำเภอบ้านแหลม
57. โรงเรียนวัดไทรทอง (สาครราษฎร์สงเคราะห์)	อำเภอบ้านแหลม
58. โรงเรียนวัดไทรทองกุฎ (นันทวิทศประชาสรรค์)	อำเภอบ้านแหลม
59. โรงเรียนบ้านเหมืองไทร	อำเภอบ้านแหลม
60. โรงเรียนวัดปากอ่าว (ญาณสาครวิทยาการ)	อำเภอบ้านแหลม
61. โรงเรียนมีวัดเกาะแก้ว	อำเภอบ้านแหลม
62. โรงเรียนวัดลัด (บางตะบูนวิทยาการ)	อำเภอบ้านแหลม
63. โรงเรียนวัดคุ้งตำหนัก	อำเภอบ้านแหลม
64. โรงเรียนบ้านสามแพรก	อำเภอบ้านแหลม

65. โรงเรียนวัดปากคลอง(ศุขยาลัยอุทิศ)	อำเภอบ้านแหลม
66. โรงเรียนวัดเขาตะเครา (ประสพประชาสรรค์)	อำเภอบ้านแหลม
67. โรงเรียนบ้านทุ่งเพื่อ(เอมสะอาดอำนวย)	อำเภอบ้านแหลม
68. โรงเรียนวัดบางลำภู	อำเภอบ้านแหลม
69. โรงเรียนบ้านบางหอย	อำเภอบ้านแหลม
70. โรงเรียนวัดบางขุนไทร (ผดุงวิทยา)	อำเภอบ้านแหลม
71. โรงเรียนวัดดอนผิงแดด (ผลสิริราษฎร์รังสรรค์)	อำเภอบ้านแหลม
72. โรงเรียนวัดนอกปากทะเล	อำเภอบ้านแหลม
73. โรงเรียนบ้านดอนมะขาม	อำเภอบ้านแหลม
74. โรงเรียนบ้านบางแก้ว(สำนักงานสลากกินแบ่งฯ 44)	อำเภอบ้านแหลม
75. โรงเรียนวัดราษฎร์ศรัทธา	อำเภอบ้านแหลม
76. โรงเรียนวัดสมุทรโคดม	อำเภอบ้านแหลม
77. โรงเรียนวัดสมุทรธาราม	อำเภอบ้านแหลม
78. โรงเรียนวัดโยธินบูรณะเพชรบุรี	อำเภอเขาย้อย
79. โรงเรียนเขาย้อยวิทยา	อำเภอเขาย้อย
80. โรงเรียนบ้านคีรีวงศ์	อำเภอเขาย้อย
81. โรงเรียนบ้านเนินรัก	อำเภอเขาย้อย
82. โรงเรียนวัดมณีเลื่อน	อำเภอเขาย้อย
83. โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 13 (บ้านพุ่มวง)	อำเภอเขาย้อย
84. โรงเรียนวัดทรงธรรม	อำเภอเขาย้อย
85. โรงเรียนบ้านหนองชุมพล	อำเภอเขาย้อย
86. โรงเรียนบ้านหนองประตู	อำเภอเขาย้อย
87. โรงเรียนวัดห้วยโรง (หนึ่งนฤมิตรพิทยาคาร)	อำเภอเขาย้อย
88. โรงเรียนวัดกุฎี (ชุ่มประชารังสรรค์)	อำเภอเขาย้อย
89. โรงเรียนวัดโพธิ์ (ชื่นศรีผดุง)	อำเภอเขาย้อย
90. โรงเรียนวัดหนองส้ม	อำเภอเขาย้อย
91. โรงเรียนบ้านสระพัง	อำเภอเขาย้อย
92. โรงเรียนบ้านเขาย้อย	อำเภอเขาย้อย
93. โรงเรียนวัดท้ายตลาด	อำเภอเขาย้อย
94. โรงเรียนวัดยาง (เย็นประชาสรรค์)	อำเภอเขาย้อย
95. โรงเรียนบ้านวัง	อำเภอเขาย้อย
96. โรงเรียนวัดดอนทราย	อำเภอเขาย้อย
97. โรงเรียนวัดเทพประชุมชนมิตร	อำเภอเขาย้อย
98. โรงเรียนวัดเขาสมอระบั้ง	อำเภอเขาย้อย

99. โรงเรียนวัดหนองปลาไหล (วชิรราษฎร์วิทยา)	อำเภอเขาย้อย
100. โรงเรียนวัดเวฬุวนาราม	อำเภอเขาย้อย
101. โรงเรียนวัดหนองปรัง	อำเภอเขาย้อย
102. โรงเรียนวัดกุฎชรวราราม	อำเภอเขาย้อย
103. โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
104. โรงเรียนบ้านท่าตะคร้อมิตรภาพที่ 129	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
105. โรงเรียนบ้านหนองรี	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
106. โรงเรียนบ้านสามเรือน	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
107. โรงเรียนบ้านพุกูล	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
108. โรงเรียนบ้านยางน้ำกลัดใต้	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
109. โรงเรียนบ้านปากรัตน	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
110. โรงเรียนบ้านหนองหญ้าปล้อง (อุดมมา)	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
111. โรงเรียนบ้านจะโปรง	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
112. โรงเรียนบ้านหนองไผ่	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
113. โรงเรียนบ้านไทรงาม	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
114. โรงเรียนบ้านอ่างศิลา	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
115. โรงเรียนบ้านลิ้นช้าง	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
116. โรงเรียนบ้านยางน้ำกลัดเหนือ	อำเภอหนองหญ้าปล้อง
117. โรงเรียนบ้านท่าเสลา	อำเภอหนองหญ้าปล้อง

รายชื่อชื่อโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบุรี เขต 2

118. โรงเรียนบ้านดอน	อำเภอชะอำ
119. โรงเรียนบ้านเนินทราย	อำเภอชะอำ
120. โรงเรียนบ้านนาอาจ (วิเทศปริยัติราษฎร์รังสรรค์)	อำเภอชะอำ
121. โรงเรียนบ้านบางเกตุ	อำเภอชะอำ
122. โรงเรียนบ้านบางเก่า	อำเภอชะอำ
123. โรงเรียนวัดโตนดหลวง (สุขประสิทธิ์วิทยา)	อำเภอชะอำ
124. โรงเรียนบ้านบ่อไร่ (ร่วมจิตอนุกุล)	อำเภอชะอำ
125. โรงเรียนวัดหนองศาลา (ธรรมกรประสาท)	อำเภอชะอำ
126. โรงเรียนบ้านหนองเฝ้าถ่าน (ประชาประสิทธิ์)	อำเภอชะอำ
127. โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย	อำเภอชะอำ
128. โรงเรียนบ้านร่องระกำ	อำเภอชะอำ
129. โรงเรียนนิคมสร้างตนเองเขื่อนเพชร (พิบูลย์สงเคราะห์)	อำเภอชะอำ

130. โรงเรียนบ้านหุบกะพง	อำเภอชะอำ
131. โรงเรียนบ้านหนองยาว (ราษฎร์สามัคคีรังสรรค์)	อำเภอชะอำ
132. โรงเรียนชาวไร่	อำเภอชะอำ
133. โรงเรียนวัดช้างแท่งกระจาด (จันทร์จำนง)	อำเภอชะอำ
134. โรงเรียนบ้านดอนมะกอก	อำเภอชะอำ
135. โรงเรียนบ้านอ่างหิน	อำเภอชะอำ
136. โรงเรียนบ้านพุทรวาย	อำเภอชะอำ
137. โรงเรียนบ้านหนองขาม	อำเภอชะอำ
138. โรงเรียนบ้านบ่อหลวง	อำเภอชะอำ
139. โรงเรียนบ้านทุ่งขาม	อำเภอชะอำ
140. โรงเรียนบ้านโป่งแย้	อำเภอชะอำ
141. โรงเรียนบ้านไร่ใหม่พัฒนา	อำเภอชะอำ
142. โรงเรียนบ้านรางจิก	อำเภอชะอำ
143. โรงเรียนบ้านหนองเขื่อน	อำเภอชะอำ
144. โรงเรียนชะอำคุณหญิงเนื่องบุรี	อำเภอชะอำ
145. โรงเรียนโตนดหลวงวิทยา	อำเภอชะอำ
146. โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์	อำเภอชะอำ
147. โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย เพชรบุรี	อำเภอชะอำ
148. โรงเรียนบ้านท่ามะริด	อำเภotáยง
149. โรงเรียนบ้านทุ่งโป่ง	อำเภotáยง
150. โรงเรียนบ้านโพรงเข้	อำเภotáยง
151. โรงเรียนบ้านยางชุม	อำเภotáยง
152. โรงเรียนบ้านสารเห็ด	อำเภotáยง
153. โรงเรียนบ้านหนองเขาอ่อน	อำเภotáยง
154. โรงเรียนบ้านเขากระปุก	อำเภotáยง
155. โรงเรียนบ้านโป่งเกตุ	อำเภotáยง
156. โรงเรียนบ้านหนองคอไก่	อำเภotáยง
157. โรงเรียนบ้านหนองตาฉาว	อำเภotáยง
158. โรงเรียนบ้านเขาอ่างแก้ว	อำเภotáยง
159. โรงเรียนบ้านหนองโรง	อำเภotáยง
160. โรงเรียนบ้านสระพระ	อำเภotáยง
161. โรงเรียนบ้านหนองขานาง	อำเภotáยง
162. โรงเรียนเขื่อนเพชร (ชลประทานสงเคราะห์)	อำเภotáยง
163. โรงเรียนวัดเขื่อนเพชร (วชิรเวทประชาสรรค์)	อำเภotáยง

164. โรงเรียนวัดท่าขาม (สะท้อนราษฎร์อุปถัมภ์)	อำเภอท่ายาง
165. โรงเรียนวัดท่าคอย (สกุณอุปถัมภ์)	อำเภอท่ายาง
166. โรงเรียนบ้านท่าโล้	อำเภอท่ายาง
167. โรงเรียนบ้านท่าไม้รวก	อำเภอท่ายาง
168. โรงเรียนบ้านท่าลาว (พิชิตศาสนราษฎร์นุเคราะห์)	อำเภอท่ายาง
169. โรงเรียนบ้านหนองซุ่มแสง (พิชิตศาสนราษฎร์นุเคราะห์)	อำเภอท่ายาง
170. โรงเรียนบ้านหนองเตียน	อำเภอท่ายาง
171. โรงเรียนวัดพระพุทธรบาทเขาลูกช้าง (พิพิธพัฒนานุเคราะห์)	อำเภอท่ายาง
172. โรงเรียนบ้านท่ากระเทียม	อำเภอท่ายาง
173. โรงเรียนบ้านท่ายาง (ประชาสรรค์)	อำเภอท่ายาง
174. โรงเรียนบ้านหนองแวม	อำเภอท่ายาง
175. โรงเรียนวัดเขากระฉิว มิตรภาพที่ 103	อำเภอท่ายาง
176. โรงเรียนบ้านหนองบัว	อำเภอท่ายาง
177. โรงเรียนวัดใสค้ำ	อำเภอท่ายาง
178. โรงเรียนสหกรณ์บำรุงวิทย์	อำเภอท่ายาง
179. โรงเรียนบ้านหนองน้ำถ้ำ	อำเภอท่ายาง
180. โรงเรียนบ้านห้วยตะแกะ	อำเภอท่ายาง
181. โรงเรียนวัดเขาปากช่อง	อำเภอท่ายาง
182. โรงเรียนวัดท่าเหว	อำเภอท่ายาง
183. โรงเรียนบ้านท่าหัวลบ	อำเภอท่ายาง
184. โรงเรียนบ้านแม่ประจันต์	อำเภอท่ายาง
185. โรงเรียนวัดวังไคร้	อำเภอท่ายาง
186. โรงเรียนบ้านในดง	อำเภอท่ายาง
187. โรงเรียนบ้านดอนเตาอิฐ	อำเภอท่ายาง
188. โรงเรียนหนองหินถ่วง	อำเภอท่ายาง
189. โรงเรียนวัดตาลกง (ธรรมศรียาทร)	อำเภอท่ายาง
190. โรงเรียนวัดมาบปลาเค้า (ธรรมศรีโชติผดุง)	อำเภอท่ายาง
191. โรงเรียนบ้านหนองเกตู	อำเภอท่ายาง
192. โรงเรียนบ้านหันตะเภา	อำเภอท่ายาง
193. โรงเรียนวัดหนองบัว	อำเภอท่ายาง
194. โรงเรียนวัดหนองจอก (ศรีสรรค์พานิช)	อำเภอท่ายาง
195. โรงเรียนท่ายางวิทยา	อำเภอท่ายาง
196. โรงเรียนหนองจอกวิทยา	อำเภอท่ายาง
197. โรงเรียนหนองซุ่มแสงวิทยา	อำเภอท่ายาง

198. โรงเรียนวัดลาดศรีทธาราม (สำนักงานสลากกินแบ่งสงเคราะห์ 128) อำเภอบ้านลาด
199. โรงเรียนวัดกุ่ม (เรือนพูนวิทยา) อำเภอบ้านลาด
200. โรงเรียนวัดโพธิ์กรู (ผืนผดุง) อำเภอบ้านลาด
201. โรงเรียนวัดเขาทะโมน (เรือวงศ์ทองศรี) อำเภอบ้านลาด
202. โรงเรียนวัดหาดทราย (เรือนมนัสนิรมิต) อำเภอบ้านลาด
203. โรงเรียนวัดท่าศาลาราม (เรือนบุญนาศาลัย) อำเภอบ้านลาด
204. โรงเรียนวัดท่าไชยศิริ (เหลื่อมวิทยาคาร) อำเภอบ้านลาด
205. โรงเรียนวัดห้วยเสือ (มงคลประชาสรรค์) อำเภอบ้านลาด
206. โรงเรียนบ้านพุตุม อำเภอบ้านลาด
207. โรงเรียนบ้านหนองจอก อำเภอบ้านลาด
208. โรงเรียนวัดหนองแก (กลุ่มวิทยาคาร) อำเภอบ้านลาด
209. โรงเรียนบ้านหนองโสน (รัฐราษฎร์บำรุง) อำเภอบ้านลาด
210. โรงเรียนวัดโพธิ์ลอย (เรือนวงศ์ผดุง) อำเภอบ้านลาด
211. โรงเรียนบ้านโป่งสลอด อำเภอบ้านลาด
212. โรงเรียนวัดบ่อบุญ (จรรุราษฎร์บำรุง) อำเภอบ้านลาด
213. โรงเรียนบ้านหนองไก่อ่เถื่อน อำเภอบ้านลาด
214. โรงเรียนวัดวังบัว (ศรสายราษฎร์บำรุง) อำเภอบ้านลาด
215. โรงเรียนบ้านลาดโพธิ์ (สุทธิราษฎร์รังสรรค์) อำเภอบ้านลาด
216. โรงเรียนวัดหว่า อำเภอบ้านลาด
217. โรงเรียนวัดหนองกาทอง (ม่วงนิรมิต) อำเภอบ้านลาด
218. โรงเรียนวัดดอนกอก (ล้วนประชาสรรค์) อำเภอบ้านลาด
219. โรงเรียนบ้านแหลมทอง อำเภอบ้านลาด
220. โรงเรียนบ้านไร่โคก (อินทร์ประชาสรรค์) อำเภอบ้านลาด
221. โรงเรียนวัดจันทาราม (เติมไฉราษฎร์อนุเคราะห์) อำเภอบ้านลาด
222. โรงเรียนบ้านดงห้วยหลวง อำเภอบ้านลาด
223. โรงเรียนวัดช่อม่วง อำเภอบ้านลาด
224. โรงเรียนบ้านซ่อง (ประชากรบำรุง) อำเภอบ้านลาด
225. โรงเรียนบ้านไร่ถิ่นน้อย (อาจบำรุง) อำเภอบ้านลาด
226. โรงเรียนวัดศาลาเขื่อน (อุทัยเพชร) อำเภอบ้านลาด
227. โรงเรียนวัดอินจำปา (มงคลคุรุราษฎร์) อำเภอบ้านลาด
228. โรงเรียนวัดม่วงงาม อำเภอบ้านลาด
229. โรงเรียนวัดถ้ำรงค์ (ผ่านผดุง) อำเภอบ้านลาด
230. โรงเรียนบ้านลาดวิทยา อำเภอบ้านลาด

231. โรงเรียนชลประทานแก่งกระจาน	อำเภอแก่งกระจาน
232. โรงเรียนบ้านวังนางหวล	อำเภอแก่งกระจาน
233. โรงเรียนบ้านตะเคียนงาม	อำเภอแก่งกระจาน
234. โรงเรียนบ้านน้ำทรัพย์	อำเภอแก่งกระจาน
235. โรงเรียนบ้านต้นเกด	อำเภอแก่งกระจาน
236. โรงเรียนบ้านแม่คะเมย	อำเภอแก่งกระจาน
237. โรงเรียนบ้านพุ่มเข็ม	อำเภอแก่งกระจาน
238. โรงเรียนบ้านเขากลิ้ง	อำเภอแก่งกระจาน
239. โรงเรียนบ้านหนองหงส์	อำเภอแก่งกระจาน
240. โรงเรียนบ้านท่าเรือ (ประสาทอนุสรณ์	อำเภอแก่งกระจาน
241. โรงเรียนบ้านสองพี่น้อง (สายปัญญาสมาคมในพระอุปถัมภ์ฯ)	อำเภอแก่งกระจาน
242. โรงเรียนบ้านหนองปิ่นแตก	อำเภอแก่งกระจาน
243. โรงเรียนบ้านห้วยปลาตุ๊ก	อำเภอแก่งกระจาน
244. โรงเรียน อ.ฮ.สิงค์ (ในพระอุปถัมภ์สมเด็จพระศรีนครินฯ)	อำเภอแก่งกระจาน
245. โรงเรียนบ้านป่าเต็ง	อำเภอแก่งกระจาน
246. โรงเรียนบ้านด่านโจ	อำเภอแก่งกระจาน
247. โรงเรียนบ้านห้วยไผ่	อำเภอแก่งกระจาน
248. โรงเรียนบ้านมะขามโพรง	อำเภอแก่งกระจาน
249. โรงเรียนบ้านห้วยกวางจริง	อำเภอแก่งกระจาน
250. โรงเรียนบ้านพสุวรรค์	อำเภอแก่งกระจาน
251. โรงเรียนบ้านหนองมะกอก	อำเภอแก่งกระจาน
252. โรงเรียนบ้านหนองสะแก	อำเภอแก่งกระจาน
253. โรงเรียนบ้านซ่อง	อำเภอแก่งกระจาน
254. โรงเรียนบ้านทุ่งเคล็ด	อำเภอแก่งกระจาน
255. โรงเรียนแก่งกระจานวิทยา	อำเภอแก่งกระจาน
256. โรงเรียนป่าเต็งวิทยา	อำเภอแก่งกระจาน

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นาย นิติพันธ์ บุตรจួយ
วันเดือนปีเกิด	8 พฤษภาคม 2527
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร ฯ
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	222/1 หมู่ 7 ตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี 76110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2540	ประถมศึกษาปีที่ 6 จาก โรงเรียนบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2543	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2546	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนพรหมานุสรณ์ จังหวัดเพชรบุรี
พ.ศ. 2549	วิทยาศาสตร์บัณฑิต (วท.บ.) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2553	การศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) พลศึกษา จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ